

DEWAN NEGARA
PARLIMEN KEDUABELAS
PENGGAL PERTAMA
MESYUARAT KEDUA

Bil. 9	Rabu	16 Julai 2008
--------	------	---------------

K A N D U N G A N

PEMASYHURAN TUAN YANG DI-PERTUA:

- Perutusan Daripada Dewan Rakyat	(Halaman 1)
- Urusan Mesyuarat	(Halaman 2)

JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN	(Halaman 2)
---	-------------

USUL-USUL:

Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan	(Halaman 34)
Menangguhkan Mesyuarat Di Bawah P.M. 15(3)	(Halaman 86)

UCAPAN PENANGGUHAN:

Meningkatkan Kecekapan Pengangkutan Awam
– <i>Puan Hajah Mumtaz Md. Nawî</i>	(Halaman 87)

MALAYSIA

DEWAN NEGARA

Rabu, 16 Julai 2008

Mesyuarat dimulakan pada pukul 10.00 pagi

DOA

[Timbalan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*]

PEMASYHURAN TUAN YANG DI-PERTUA

PERUTUSAN DARIPADA DEWAN RAKYAT

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya telah menerima satu perutusan daripada Dewan Rakyat yang meminta Dewan Negara mempersetujui rang undang-undang yang telah diluluskan oleh Dewan Rakyat.

Saya menjemput Setiausaha membacakan perutusan itu sekarang.

[Setiausaha membacakan Perutusan]

“15 Jun 2008

Perutusan Daripada Dewan Rakyat Kepada Dewan Negara

Tuan Yang di-Pertua Dewan Negara,
Dewan Rakyat telah meluluskan Rang Undang-undang yang berikut dan meminta Dewan Negara mempersetujukannya:

1. Rang Undang-undang Ahli Geologi 2008.

Yang ikhlas,

t.t.

YANG DI-PERTUA DEWAN RAKYAT”

URUSAN MESYUARAT

Timbalan Menteri Dalam Negeri II [Dato Wan Ahmad Farid bin Dato' Wan Salleh]:

Dengan hormatnya Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan supaya rang undang-undang yang tersebut di dalam perutusan itu dibacakan kali yang kedua dan ketiganya di Mesyuarat ini.

Timbalan Yang di-Pertua: Baiklah.

JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN

1. **Datuk Wira Syed Ali bin Tan Sri Syed Abbas Alhabshee** minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan bagaimanakah warganegara asing khususnya daripada India, Pakistan, Bangladesh dan Indonesia boleh mendapatkan lesen perniagaan dan memiliki lot-lot kedai sehingga golongan tersebut telah menguasai hampir seluruh perniagaan tekstil di sekitar ibu kota seperti di Jalan Tunku Abdul Rahman yang menyebabkan peniaga tempatan terpinggir.

Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan [Datuk Saravanan a/l Murugan]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, dalam mendapatkan lesen premis perniagaan, Dewan Bandaraya Kuala Lumpur telah dimaklumkan bahawa lesen penajaan adalah dikeluarkan kepada warga tempatan sahaja. Jabatan tidak pernah mengeluarkan lesen kepada penjaja-penjaja daripada kalangan warga asing.

Sehubungan dengan itu tindakan kerap diambil oleh jabatan sama ada melalui tindakan pemeriksaan penguatkuasaan dan juga operasi secara berpadu dengan melibatkan agensi kerajaan lain seperti Jabatan Imigresen, Polis Diraja Malaysia, Ikatan Relawan Rakyat dan lain-lain agensi berkaitan.

Walau bagaimanapun, terdapat juga pemilik-pemilik lesen perniagaan yang menggaji pekerja-pekerja daripada warga asing untuk bekerja di premis-premis mereka. Keadaan ini memberi gambaran seolah-olah premis-premis di perniagaan tersebut dikuasai oleh warga-warga asing. Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Datuk Wira Syed Ali, selepas itu Dato' Hajah Saripah Aminah.

Datuk Wira Syed Ali bin Tan Sri Syed Abbas Alhabshee: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, dan terima kasih kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri yang menjawab soalan tadi.

Soalan tambahan saya, adakah pihak kementerian sedar bahawa dalam pemberian lesen-lesen atau lot-lot perniagaan kepada peniaga-peniaga tempatan dan tadi dimaklumkan oleh Yang Berhormat Menteri juga, bahawa mereka menggaji warga asing untuk bekerja.

Adakah pihak kementerian sedar, ada juga lot-lot yang sekarang ini dipunyai oleh warga tempatan tetapi telah dijual secara senyap kepada warga asing? Soalan saya, adakah

pemantauan dilakukan oleh Dewan Bandaraya Kuala Lumpur dan adakah pihak kementerian sedar kemungkinannya berlaku salah guna kuasa anggota penguat kuasa DBKL dalam hal ini? Terima kasih.

Datuk Saravanan a/l Murugan: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Jabatan Pelesenan Dewan Bandaraya Kuala Lumpur dipantau setiap hari Khamis. Setiap aduan diambil kira secara serius dan Dewan Bandaraya Kuala Lumpur sama sekali tidak bersetuju mana-mana pihak yang menyewa lesen yang diberikan kepada perniagaan sendiri.

Setakat ini jabatan telah mengambil tindakan membatalkan lesen penjaja yang menyerahkan perniagaan atau *sublet* perniagaan kepada warga negara asing dan juga tindakan sita barangan sekiranya ia dioperasi oleh warga asing. Pembatalan lesen penjaja sebanyak 40 lesen telah dibatalkan, manakala tindakan sita telah dilaksanakan pada 22 Mei 2008 melibatkan dua warganegara asing yang menjalankan perniagaan di pasar Jalan Raja Bot dan Jalan Raja Hussein.

Dimaklumkan jabatan telah mengeluarkan sebanyak 4,875 lesen dan notis kesalahan kepada penjaja, kerana melanggar Undang-undang Kecil dan Pelesenan Penjaja dan Gerai. Bagi tempoh Januari hingga Mei 2008, jumlah kutipan terkumpul adalah sebanyak 63,000 dan mengenai isu di mana pegawai-pegawai Dewan Bandaraya Kuala Lumpur menyalahgunakan kuasa, setakat ini kita tidak terima sebarang aduan atau maklumat. Sekiranya ada sebarang maklumat, saya minta Ahli Yang Berhormat yang berkenaan untuk hantar kepada Dewan Bandaraya Kuala Lumpur.

Timbalan Yang di-Pertua: Dato' Hajah Sharifah Aminah.

Dato' Hajah Saripah Aminah binti Haji Syed Mohamed: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih juga kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri. Pelik juga saya rasa oleh sebab kalaulah tindakan yang diambil oleh Dewan Bandaraya seperti mana yang diberi jawapan oleh pihak Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi, tidaklah kita mendapati banjirnya peniaga-peniaga asing di Jalan Raja Alang, Jalan Chow Kit, sehingga kita tidak tahu sekarang ini, yang mana kedai hak orang kita ataupun hak orang pendatang asing?

Saya tidak hendaklah jawapan sebagaimana yang diberi oleh pihak KDN, oleh sebab bila kita dapati dua juta orang lebih pendatang tanpa izin ini masuk ke negara kita membolosi semua pintu masuk, masih kita dapati jawapannya pemantauan dijalankan.

■1010

Saya hendak mintalah jawapan daripada Dewan Bandaraya Kuala Lumpur ini biarlah khusus sikit oleh kerana bukan di Dewan Bandaraya Kuala Lumpur sahaja yang berlaku perkara-perkara seperti ini, boleh dikatakan di semua negeri dan semua PBT, perkara-perkara seperti ini berlaku.

Datuk Saravanan a/l Murugan: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya masalah ini bukan masalah Dewan Bandaraya Kuala Lumpur. Kita secara ikhlas memberi peluang kepada

penduduk-penduduk tempatan untuk berniaga, akan tetapi peniaga di sini agak sukar mendapat pekerja-pekerja tempatan yang sanggup bekerja khususnya di pasar-pasar dengan gaji yang rendah. Maka terpaksa tuan punya kedai mengambil pekerja-pekerja asing untuk bekerja. Ini menjadi satu masalah yang besar apabila kita tidak dapat pekerja tempatan yang sanggup bekerja di kedai-kedai seperti ini.

Walau bagaimanapun Dewan Bandaraya Kuala Lumpur dan Kementerian Wilayah Persekutuan serius mengenai isu ini dan kami memberi jaminan kepada semua pihak di mana kita akan mengambil tindakan yang tegas sekiranya didapati mana-mana pihak yang menyewakan lesen kepada pekerja asing. Terima kasih.

Dato' Hajah Saripah Aminah binti Haji Syed Mohamed: Saya tidak mempersoalkan pembantu kedai itu tetapi pemilik kedai itu. Sekarang ini boleh dikatakan di Jalan Raja Alang itu semua pemilik kedainya adalah warga asing.

Datuk Saravanan a/l Murugan: Tuan Yang di-Pertua, sehingga sekarang ini kita tidak menerima sebarang aduan daripada mana-mana pihak yang mengatakan bahawa pemilik adalah warga asing. Walau bagaimanapun Dewan Bandaraya Kuala Lumpur tidak akan mengeluarkan lesen kepada pemilik asing. Sebenarnya kita memberi lesen kepada penduduk tempatan tetapi setiap kali kita melawat kawasan ataupun gerai-gerai ini kita mendapati pekerja-pekerja adalah pekerja asing.

Walau bagaimanapun kita mengambil serius mengenai aduan oleh Yang Berhormat dan saya pastikan Dewan Bandaraya Kuala Lumpur akan mengambil tindakan segera.

Timbalan Yang di-Pertua: Datuk Abdul Rahman bin Bakar.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Tuan Yang di-Pertua, masalah pemilikan premis dan juga perniagaan warga asing adalah merupakan satu masalah yang sangat-sangat serius dan telah berlaku bukan setakat hari ini tetapi bertahun-tahun. Saya mengambil satu contoh iaitu di Pasar Borong Selayang, boleh dikatakan 80% pasar itu dimiliki oleh warga-warga asing khususnya daripada Vietnam, Kemboja, Indonesia, India, Pakistan dan Bangladesh.

Maka ini merupakan satu sungutan yang sangat serius. Pergilah, malam ini pun boleh pergi, bermula dari jam 12 hingga subuh boleh dikatakan 90% lebih semuanya warga asing. Apakah pihak kementerian tidak menyedari perkara ini yang begitu ramai dan serius. Itu di Pasar Borong Selayang, begitu juga di Jalan Masjid India, Chow Kit Road, malah semua gerai premis perniagaan di Wilayah Persekutuan.

Oleh yang demikian, saya ingin bertanya apakah tindakan itu betul-betul serius ataupun sekadar menjawab soalan sahaja, ataupun ada tindakan yang akan datang yang lebih serius supaya negara kita ini tidak diwarnai ataupun dibanjiri oleh pekerja-pekerja asing khususnya menguasai premis-premis. Jangan pandang ringan.

Jadi, saya mahu bertanya, apakah tindakan yang sebenar-benarnya serius dan boleh menyenangkan jawapan itu kepada rakyat seluruh negara. Terima kasih.

Datuk Saravanan a/l Murugan: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian Wilayah Persekutuan berada di dalam satu situasi yang sukar difahami di mana Kuala Lumpur *is being ruled by a few ministries*, dengan izin. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Dewan Bandaraya Kuala Lumpur hanya mengeluarkan lesen sahaja. Apabila kita hendak mengambil tindakan terhadap pekerja-pekerja asing ia bukanlah dalam bidang kuasa Kementerian Wilayah Persekutuan lagi. Ia adalah di bawah kuasa Kementerian Dalam Negeri. Begitu juga apabila ada kesesakan lalu lintas, ada pihak-pihak tertentu mengutuk Kementerian Wilayah Persekutuan mengatakan Kementerian Wilayah Persekutuan tidak berusaha mengatasinya. Sedangkan mengenai isu-isu kesesakan lalu lintas adalah tugas bersama Kementerian Pengangkutan.

Apabila ada masalah mengenai pekerja asing kita bukan sahaja bekerjasama dengan Kementerian Dalam Negeri tetapi juga dengan Kementerian Pelancongan. Begitu juga apabila ada kes-kes jenayah di Wilayah Persekutuan kita terus mengutuk Kementerian Wilayah Persekutuan sedangkan tindakan adalah di bawah bidang kuasa Kementerian Dalam Negeri untuk menentukan berapa balai polis yang kita perlukan dan apa tindakan susulannya.

Jadi, apabila Yang Berhormat membangkitkan isu mengenai pekerja-pekerja asing di seluruh Wilayah Persekutuan khususnya di pasar borong dan sebagainya, peranan Dewan Bandaraya Kuala Lumpur adalah untuk mengeluarkan lesen dan memastikan lesen-lesen ini tidak dipajak kepada mana-mana pihak. Apabila ada pekerja-pekerja asing ia adalah di bawah kuasa Kementerian Dalam Negeri. Kementerian Wilayah Persekutuan tidak ada halangan bekerjasama dengan Kementerian Dalam Negeri untuk menghapuskan atau memastikan tiada pekerja asing di Kuala Lumpur.

Namun ada beberapa isu yang kita kena ambil kira khususnya di Jalan Petaling yang terkenal sebagai China Town di seluruh dunia. Orang-orang tempatan tidak suka bekerja di sana kerana kadar gajinya yang begitu rendah. Kalau kita ambil tindakan terus maka kita harus menutup Petaling Street - China Town yang selalu dikunjungi oleh pelancong asing. Jadi, bukan begitu mudah untuk kita mengambil tindakan, kita perlu kaji dan kesensitifan Petaling Street. Saya percaya dengan adanya bantuan daripada Kementerian Dalam Negeri kita akan memastikan tiada pekerja-pekerja asing di Wilayah Persekutuan.

Timbalan Yang di-Pertua: Terima kasih, Yang Berhormat Timbalan Menteri.

2. Puan GK Loga Chitra minta Menteri Perusahaan Perladangan dan Komoditi menyatakan bentuk projek ekonomi untuk membantu masyarakat di sektor perladangan dalam usaha membasmi kemiskinan dan menambah pendapatan mereka.

Timbalan Menteri Perusahaan Perladangan dan Komoditi [Tuan A. Kohilan Pillay a/l G. Appu]: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kementerian saya mengambil berat kebajikan masyarakat di sektor perladangan dan telah melaksanakan program

bagi meningkatkan pendapatan para pekebun kecil. Pada masa ini harga komoditi perladangan adalah pada paras yang menggalakkan; contohnya harga minyak sawit di pasaran dunia ialah lebih kurang RM3,600 se tan dan harga getah SMR 20 adalah pada RM10 sekilo gram.

Hasil daripada paras harga yang tinggi berkenaan para pengusaha di sektor perusahaan perladangan dan komoditi termasuk para pekebun kecil telah mendapat manfaat dari segi pendapatan yang lebih tinggi. Pada tahun 2007, pekebun kecil sawit individu dianggarkan memperoleh pendapatan kira-kira RM1,200 sebulan.

Walau bagaimanapun bagi tujuan untuk terus meningkatkan tahap sosioekonomi para pekebun kecil, kementerian saya KPPK melalui agensi-agensi berkenaan telah melaksanakan beberapa program peningkatan pendapatan pekebun kecil termasuk:

- (i) Skim Bantuan Anak Benih Sawit Berkualiti;
- (ii) Skim Integrasi Sawit Tanaman dan Ternakan;
- (iii) Program Pemulihan Tanaman Koko;
- (iv) Skim Bantuan Pemulihan Lada;
- (v) Program Enterprise Kecil dan Sederhana (EKS) Bagi Pekebun Kecil Tembakau.

Bagi golongan pekerja ladang pula anggaran pendapatan purata seorang pekerja am ladang sawit dan getah adalah kira-kira RM750 sebulan. Manakala bagi pengait buah sawit ialah kira-kira RM1,100 sebulan. Ini bermakna pendapatan pekerja ladang adalah melebihi pendapatan garis kemiskinan iaitu PGK luar bandar peringkat nasional pada tahun 2007 iaitu sebanyak RM740 sebulan.

Kebanyakan pekerja ladang juga tidak perlu mengeluarkan perbelanjaan untuk perkara seperti sewa rumah, bayaran perubatan dan juga pendidikan prasekolah anak-anak mereka kerana kemudahan ini telah disediakan oleh pihak ladang. Secara purata kemudahan *in-kind*, dengan izin, berkenaan telah disediakan oleh majikan dianggarkan bernilai kira-kira RM360 sebulan bagi seorang pekerja.

■ 1020

Tuan Yang di-Pertua, bagi mengurangkan beban dan menambahkan pendapatan rakyat, kerajaan juga telah mengadakan semula Kempen Bumi Hijau yang dilancarkan pada 3 Mac 2006. Kempen ini juga bertujuan untuk menggalakkan rakyat bercucuk tanam bagi mengeluarkan sendiri bahan makanan harian. Dalam hal ini kementerian saya sentiasa menggalakkan pihak syarikat perladangan supaya membantu para pekerja mereka untuk bercucuk tanam bagi mengurangkan kos perbelanjaan harian mereka. Sekian.

Puan GK Loga Chitra: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih timbalan menteri. Memandangkan sektor perladangan diberi tumpuan dan fokus pada masa kini, masyarakat kawasan perladangan termasuklah pekerja-pekerja telah memberikan sumbangan yang amat bermakna dan bererti kepada ekonomi negara. Soalan tambahan saya adalah

adakah Kementerian Perusahaan Perladangan dan Komoditi bercadang bekerjasama dengan kementerian yang lain atau secara langsung membantu masyarakat di sektor ini mengatasi masalah kesan kenaikan harga baru-baru ini. Terima kasih.

Tuan A. Kohilan Pillay a/l G. Appu: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Memang kerajaan lebih prihatin kepada rakyat atas kenaikan harga barang yang begitu tinggi di mana kementerian saya, KPPK sentiasa bekerjasama dengan kementerian-kementerian lain. Antaranya ialah Kementerian Pertanian dan Industri Asas Tani dan *agro based*, dengan izin dan juga Kementerian Kemajuan Luar Bandar dan Wilayah iaitu KKLW dalam pelbagai program yang kami aturkan kepada pekerja-pekerja dalam mengurangkan beban mereka.

Pertama sekali, kementerian kami sendiri telah melalui MPOB iaitu Malaysia Palm Oil Board bagi penanaman kelapa sawit. Kami telah mengadakan skim-skim iaitu Skim Bantuan Anak Benih Sawit Berkualiti untuk pekebun kecil. Ini kita boleh lihat hari ini hasil daripada penemuan baka-baka kelapa sawit yang bermutu tinggi. Jadi inilah perlu diterapkan oleh pekebun-pekebun kecil dalam meningkatkan lagi pendapatan harian mereka di mana kalau kita lihat, saya ambil satu contoh iaitu klon ataupun baka yang baru iaitu yang dikeluarkan oleh MPOB di mana baka itu adalah P456, baka yang bermutu tinggi yang boleh mengeluarkan lebih kurang 10,000 tan per hektar jika dibandingkan dengan klon-klon yang sedia ada sekarang yang mana mengeluarkan lebih kurang 4,000 atau 5,000.

Walaupun keluaran per hektar negara kita ialah 3,900 tetapi dengan klon yang baru, dengan penggunaan teknologi-teknologi yang baik, sudah pasti ini akan dapat meningkatkan produktiviti dalam pengeluaran kelapa sawit. Di samping itu, kami juga mempunyai program-program iaitu Skim Integrasi Sawit dengan tanaman dan ternakan di mana melalui program ini kita membantu pekebun-pekebun kecil khususnya, untuk menjalankan penanaman integrasi iaitu dengan tanaman-tanaman lain dan juga dengan ternakan. Ini sedang kita laksanakan dengan adanya kerjasama dari *Ministry of Agriculture*. Ini dapat juga meningkatkan lagi pendapatan pekebun-pekebun ini.

Di samping itu kami juga menggalakkan pekebun-pekebun ini untuk menggunakan sistem torehan yang berkualiti dengan menggunakan perangsang-perangsang kimia dan sebagainya bagi pekebun getah. Dengan menggunakan sistem ini ataupun menggunakan perangsang gas, mereka juga dapat meningkatkan pendapatan harian mereka. Inilah, sekian.

Dato' Gooi Hoe Hin: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Dewan yang mulia ini telah berkali-kali dimaklumkan tentang betapa pentingnya sektor perladangan dalam menjana pendapatan kepada negara dan pekerja-pekerja perladangan menjadi komponen utama. Soalan saya, apakah pendirian KPPK tentang gaji minimum apabila dirujuk oleh Kementerian Sumber Manusia sama ada menetapkan RM900 selalunya, biasanya jawapan antara MAPA dan NUPW. Perjanjian itu adalah perjanjian manusia, undang-undang manusia. Hanya undang-undang tuhan tidak boleh diubah. Apa pandangan Yang Berhormat?

Timbalan Yang di-Pertua: Ya, apa pendirian kementerian?

Tuan A. Kohilan Pillay a/l G. Appu: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Sebenarnya kementerian sentiasa menyokong untuk memberi satu gaji yang agak berpatutan kepada pekerja-pekerja ladang di mana kalau kita lihat kementerian saya telah mengadakan perbincangan beberapa kali dengan Kementerian Sumber Manusia. Sebenarnya hal gaji adalah di bawah Kementerian Sumber Manusia. Jadi kami hanya memberi pandangan melihatkan kenaikan harga barang-barang yang berterusan. Jadi perlulah, wajarlah mereka diberikan pendapatan yang berpatutan dan sebagainya. Di samping itu kementerian kami lebih menumpukan akan kebajikan pekerja-pekerja di ladang kelapa sawit mahupun di ladang-ladang getah di seluruh Malaysia. Sekian.

3. Dato' Musa bin Haji Sheikh Fadzir minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan strategi kerajaan untuk memantau elemen kemiskinan bandar dan mengurangkan beban kos sara hidup di kalangan rakyat yang berpendapatan rendah yang tinggal di bandar-bandar, di mana mereka merupakan entiti masyarakat yang akan terjejas teruk disebabkan kos sara hidup tinggi di bandar.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan II [Dato' Hamzah bin Zainudin]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Izinkan saya menjawab soalan ini secara serentak bersama soalan-soalan berikut memandangkan ia menyentuh perkara yang sama iaitu soalan daripada Yang Berhormat Senator Dato' Azian bin Osman bertarikh 16 Julai, Yang Berhormat Senator Datuk Haji Rizuan bin Abd. Hamid bertarikh 17 Julai, Yang Berhormat Senator Datuk Hajah Azizah binti Abd. Samad bertarikh 21 Julai dan Yang Berhormat Senator Puan Heng Seai Kie bertarikh 24 Julai 2008.

Timbalan Yang di-Pertua: Saya benarkan, Yang Berhormat.

Dato' Hamzah bin Zainudin: Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Dan saya bagi keutamaan kepada penanya-penanya soalan tadi untuk mengemukakan soalan tambahan. Silakan.

Dato' Hamzah bin Zainudin: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Program pembasmian kemiskinan bandar yang dilaksanakan oleh Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan bermula tahun 2006 dengan menyediakan bantuan sewa rumah sebagai projek permulaan. Ianya diikuti dengan projek-projek lain menjelang tahun 2007 dan diteruskan hingga sekarang. Sehingga Jun 2008, seramai 13,788 permohonan yang diterima dan layak telah diluluskan bantuan-bantuan PPKB di semua kawasan liputan iaitu 144 PBT dan 7 perbadanan.

Bantuan-bantuan yang dimaksudkan adalah seperti berikut:

- (i) bantuan sewa rumah;
- (ii) bantuan pengurangan beban tanggungan keluarga yang meliputi bantuan kemasukan ke IPT, bantuan kos jagaan kanak-kanak, bantuan

kos pengangkutan anak ke sekolah, bantuan kos pengangkutan ke tempat kerja, bantuan persekolahan dan bayaran dialisis;

- (iii) bantuan ihsan; dan
- (iv) pendidikan dan latihan.

Senarai keluarga miskin dan miskin tegar ini dikenal pasti oleh PBT dan lain-lain pemimpin masyarakat dan didaftarkan melalui pendaftaran terbuka KPKT.

Seterusnya, bagi memantau elemen kemiskinan di bandar, bancian untuk mengenal pasti keluarga miskin dan miskin tegar telah dilaksanakan oleh EPU bermula Disember 2007 sehingga Mei 2008 dan kini pada peringkat pembersihan data oleh pihak kerajaan. Senarai keluarga miskin dan miskin tegar seluruh negara akan dikenal pasti untuk dilibatkan dalam program pembasmian kemiskinan. Bagi keluarga miskin bandar, program pembasmian kemiskinan bandar akan dilaksanakan berdasarkan kelayakan keluarga tersebut yang terdiri daripada program-program bantuan dan membina keupayaan.

Selain itu, pendapatan garis kemiskinan (PGK) yang diguna pakai sebagai panduan mengenal pasti keluarga miskin juga sentiasa dikemas kini oleh pihak EPU dari masa ke semasa berdasarkan kos sara hidup semasa. PGK adalah merujuk kepada pendapatan yang mencukupi yang membolehkan isi rumah tersebut memenuhi keperluan asas yang membolehkan setiap ahlinya berfungsi di dalam masyarakat.

■1030

Bagi kawasan Kuala Lumpur, program pembasmian kemiskinan bandar dilaksanakan dengan kerjasama Dewan Bandaraya Kuala Lumpur. Sejak tahun 2006, seramai 224 keluarga miskin dan miskin tegar telah dikenal pasti dan sedang mendapat manfaat daripada program PPKP yang terdiri daripada projek-projek bantuan untuk meningkatkan kualiti hidup keluarga dan program pembangunan keupayaan yang dimulakan dengan projek motivasi dan pendedahan kepada peluang-peluang pekerjaan, latihan dan pendidikan serta peluang-peluang untuk menjana pendapatan sama ada bekerja sendiri atau melalui keusahawanan.

Pemantauan keberkesanan projek dilaksanakan melalui masyarakat berkala di kementerian bersama PBT dan kerajaan negeri. Semakan pelaksanaan program di PBT dan lawatan ke rumah-rumah keluarga terpilih akan dibuat mengikut jadual yang telah ditetapkan. Buat masa ini bagi mengelak pertindihan projek berlaku dengan mana-mana agensi, tindakan penyelarasan jenis-jenis bantuan antara agensi sedang dilaksanakan oleh kerajaan bagi memastikan setiap keluarga miskin yang layak pada mana-mana bantuan diselaraskan melalui data maklumat keluarga miskin yang dilaksanakan oleh Pihak Unit Penyelarasan Pelaksanaan, Jabatan Perdana Menteri.

Saya tertinggal jumlah agihan mengikut kaum yang ditanya oleh salah seorang daripada Yang Berhormat Senator. Saya hendak beritahu bahawa di Kuala Lumpur yang ditanya; Melayu -

147, Cina - 14 orang, India – 63 orang dan keseluruhannya 224 keluarga yang telah pun dibantu. Sekian terima kasih.

Dato' Musa bin Haji Sheikh Fadzir: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih jawapan Yang Berhormat tadi. Kalau ikutkan jawapan Yang Berhormat tadi memang tidak ada lagilah orang-orang miskin dalam bandar ini. Tahniah Yang Berhormat. Kita telah dengar kementerian tadi macam-macam bantuan ada tetapi masih ada lagi meningkat dari hari ke hari kemiskinan di bandar. Saya ingin tahu Yang Berhormat soalan tambahan saya apakah benar bantuan-bantuan yang diberikan ini sampai ke golongan yang layak ataupun hingga ke akar umbi, terima kasih.

Dato' Hamzah bin Zainudin: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Soalan yang bijaksana dari sahabat saya Senator Dato' Musa bin Haji Sheikh Fadzir. Saya hendak bagi tahu kepada Yang Berhormat Senator bahawa usaha untuk mengenal pasti golongan sasaran adalah kerjasama di antara PBT dengan pemimpin masyarakat seperti Yang Berhormat Senator Dato' Musa sendiri. Mereka yang mengenal pasti golongan yang miskin ini dan akhirnya didaftarkan melalui pendaftaran terbuka. Kriteria-kriteria yang mesti diambil kira adalah seperti berikut:

- (i) pemohon mestilah warganegara Malaysia;
- (ii) permohonan bantuan ini disediakan untuk keluarga miskin dan miskin tegar di bandar sahaja; dan
- (iii) pemohon mestilah mempunyai pendapatan isi rumah kurang daripada pendapatan garis kemiskinan yang telah ditetapkan seperti yang saya sebutkan tadi.

Ingin saya tambahkan garis kemiskinan mengikut wilayah adalah seperti berikut:

	Miskin Bandar		Miskin Tegar	
	Isi Rumah	Per Kapita	Isi Rumah	Per Kapita
Semenanjung	RM740	RM185	RM420	RM100
Sabah	RM970	RM200	RM540	RM110
Sarawak	RM860	RM190	RM530	RM120

Ini adalah kriteria-kriteria untuk mereka menjadi golongan yang dikatakan layak untuk mendapat bantuan kemiskinan. Pemohon mestilah memohon bantuan menggunakan borang permohonan yang dikeluarkan oleh Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan dengan mengisi maklumat dengan lengkap serta perlu disahkan oleh pihak-pihak yang berkenaan iaitu oleh pemimpin tempatan dan pegawai-pegawai di PBT-PBT.

Permohonan bantuan di PBKB ini dihantar terus melalui PBT di tempat masing-masing itulah caranya dan sekiranya ini dapat diikuti insya-Allah soalan yang ditimbulkan oleh Dato' Musa tadi tidak akan timbul kerana saya merasakan pemimpin-pemimpin masyarakat tempatan

akan menentukan semua mereka yang ada adalah mereka-mereka yang dikenal pasti oleh pemimpin tempatan dan diberikan kepada PBT untuk meneruskan agenda kerajaan misi nasional supaya tidak ada lagi golongan miskin dalam negara kita. Sekian terima kasih.

Datuk Haji Rizuan bin Abd. Hamid: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih kepada Timbalan Menteri. Tadi banyak sangat bantuan yang disebut mengenai sewa rumah, bantuan IPT, penjagaan anak-anak, pengangkutan pekerja dan pendidikan latihan. Namun kita perlu ingat, manusia ini perlu tempat tinggal dan makanan. Jadi tidakkah kementerian bercadang apabila kenaikan harga minyak ini harga makanan pun naik melambung. Tidakkah kementerian bercadang untuk memberi bantuan harian kepada keluarga miskin di bandar dalam bentuk makanan dan pakaian. Terima kasih.

Dato' Hamzah bin Zainudin: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Yang Berhormat Senator mempersoalkan tentang bantuan-bantuan lain. saya hendak bagi tahu bahawa setakat ini, inilah bantuan-bantuan yang telah diluluskan oleh kerajaan. Makna kita merasakan pertama projek pertama kita adalah untuk menentukan bahawa golongan yang miskin ini diberikan tempat tinggal. Jika sekiranya mereka tidak mampu untuk membeli rumah-rumah untuk mereka mendudukinya, mereka boleh sekiranya masuk di dalam golongan yang dikatakan miskin tersebut, maka bantuan yang diberikan adalah bantuan sewa rumah. Sewa rumah ini diberikan oleh kerajaan. Bermakna mereka tidak perlu mempunyai masalah tentang perumahan kerana telah pun diberikan bantuan sewa rumah tersebut.

Tentang masalah makanan pula, saya hendak beritahu kepada Yang Berhormat dalam Dewan yang mulia ini, bahawa banyak bantuan yang diberikan adalah merupakan bantuan-bantuan yang kita rasa merupakan bantuan sampingan kerana golongan-golongan yang miskin tegar adalah golongan-golongan yang lain, manakala golongan-golongan yang miskin juga adalah satu golongan yang lain. Golongan-golongan miskin tadi kita merasakan dengan bantuan kanak-kanak jika sekiranya mereka mempunyai anak-anak untuk diberikan jagaan kanak-kanak RM200 sebulan. Kalau seorang ada lima orang anak, bagaimana?

Cuba kita lihat bantuan kos pengangkutan anak-anak ke sekolah. Seorang mendapat RM30 sebulan. Kalau mereka ada lima anak, RM150 sebulan. Kalau bantuan kos pengangkutan ke tempat kerja, RM50 sebulan. Kita berikan juga bantuan persekolahan setiap tahun. Kalau ada seorang kita beri sekolah rendah RM200, sekolah menengah RM250. Bayaran dialisis sekiranya mereka mempunyai penyakit kronik, bantuan ihsan sebanyak RM2,000 ke RM3,000 yang diberikan secara *one-off*.

Pendidikan dan latihan, program-program yang kita berikan ini kalau mereka layak untuk menerima ini dia mengambil lebih kurang hampir RM400 hingga RM500 setiap keluarga yang mampu diberi bantuan mengikut bantuan yang telah kita berikan. Kalau mereka sekarang ini mempunyai pendapatan sebanyak RM500, maka dengan bantuan RM500 ini sudah mencapai tahap di mana mereka sudah mempunyai pendapatan hampir RM1,000. Saya rasa ini sudah pun

memadai setakat ini. Walau bagaimanapun, kajian masih lagi dibuat untuk menentukan ada cara-cara yang lain insya-Allah akan kita berikan bantuan, sekian terima kasih.

Tuan Haji Shamsudin bin Mehat: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat Menteri. Soalan tambahan saya ialah antara program-program yang dilaksanakan oleh pihak kementerian semenjak mengambil alih fungsi pembasmian kemiskinan bandar mulai tahun 2004, program pembasmian bandar kemiskinan bentuk manakah yang telah menunjukkan kejayaan paling ketara dalam mengatasi masalah ini. Sekian terima kasih.

■1040

Dato' Hamzah bin Zainudin: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak menjelaskan bahawa semua bantuan-bantuan ini adalah merupakan bantuan-bantuan yang baik yang telah diluluskan oleh Jemaah Menteri dan saya hendak beritahu bahawa bantuan melalui bantuan sewa rumah adalah merupakan satu bantuan yang sangat-sangat dikehendaki oleh golongan-golongan miskin yang ada dalam negara kita kerana mereka merasakan bahawa rumahlah yang menjadi sesuatu tempat di mereka boleh berlindung dan bantuan inilah yang sebanyak yang telah pun kita berikan, hampir berjumlah seramai 13,000 orang semuanya dalam negara kita. Terima kasih.

4. **Datuk Soon Tian Szu** minta Menteri Sains, Teknologi dan Inovasi menyatakan apakah pencapaian *Multimedia Development Corporation* (MDEC) melalui penganjuran WCIT 2008 dan adakah penganjuran ini sejajar dengan kerangka strategi yang digariskan oleh agensi tersebut dalam meletakkan Malaysia sebagai peneraju bidang ICT di rantau ini.

Menteri Sains, Teknologi dan Inovasi [Datuk Dr. Maximus Johnity Ongkili]: Tuan Yang di-Pertua, dalam menjayakan institusi *Multimedia Super Corridor* atau MSC Malaysia, MDEC mempunyai tiga strategi teras iaitu menarik pelaburan terus luar negara, membangunkan industri ICT tempatan dan membangunkan sosio ekonomi negara melalui ICT.

Sukacita saya ingin maklumkan Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan yang mulia ini bahawa penganjuran Kongres Sedunia Teknologi Maklumat ataupun dengan izin *World Congress on Information Technology (WCIT)* 2008 di Kuala Lumpur baru-baru ini telah menyumbang secara besar kepada pencapaian strategi yang saya sebutkan tadi. Acara berprestij bagi industri ICT sedunia ini merangkumi 12 acara berstatus antarabangsa seperti Mesyuarat Panel Penasihat Antarabangsa atau IAP-MSC Malaysia, perhimpunan *UN-Global Alliance for ICT and Development* ataupun *UN-Guide*, *World Cyber Security Summit*, *Great Computing Conference*, *Mobile Global Summit*, *PC Fair International* dan lain-lain lagi.

Keseluruhan acara-acara ini telah menarik penyertaan seramai 50,064 peserta di mana 7,405 adalah delegasi WCIT dan acara yang berkaitan yang lain manakala 42,659 adalah pelawat pameran.

Tuan Yang di-Pertua, persidangan WCIT 2008 telah melibatkan penyertaan seramai 3,311 delegasi di mana 30% adalah dari luar negara serta 105 penceramah terkemuka daripada pelbagai bidang di seluruh dunia. Persidangan ini menerima penajaan melebihi RM35 juta dalam

bentuk tunai dan *in-kind* iaitu 50% tunai dan 50% *in-kind* dan sebanyak 22 perjanjian kontrak telah bertukar tangan yang menghasilkan pakatan perniagaan bernilai sebanyak RM293 juta untuk syarikat-syarikat Malaysia dan pelaburan sebanyak RM11.571 bilion ke dalam Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, di samping itu sebanyak 800 pertemuan perniagaan secara teratur iaitu dengan izin *structured business matching meetings* telah berlangsung dengan jangkaan peluang perniagaan seperti berikut; anggaran perniagaan sebanyak RM1.24 bilion dijangkakan akan dipersetujui dalam tempoh 12 ke- 24 bulan yang akan datang. Peluang pelaburan dianggarkan sebanyak RM2 bilion akan dibawa masuk ke dalam Malaysia dijanjikan akan dimeterai dalam tempoh tiga tahun yang akan datang. Yang ketiga, sebanyak RM8.3 bilion jumlah perniagaan dan pelaburan telah dimeterai sepanjang tempoh WCIT 2008 yang mana 11 adalah daripada pelaburan terus atau dengan izin *foreign direct investment* dan 12 adalah dari pelaburan terus dalam negeri atau dengan izin *domestic direct investment*.

Keseluruhan pelaburan dari luar dan dalam negara telah dimeterai dan dijangkakan akan membuka sebanyak 20,000 peluang pekerjaan kepada rakyat Malaysia. Selain daripada itu, 100 ribu kaki persegi kawasan pameran telah dijual dan membawa kepada 494 gerai atau *booth* dengan izin dan 217 syarikat yang telah mempamerkan produk dan servis mereka yang terkini. Terima kasih.

Datuk Soon Tian Szu: Terima kasih kepada Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih kepada menteri yang telah menjawab begitu lengkap sehingga soalan tambahan saya dah dijawab dan saya nak ubah sedikitlah.

Soalan tambahan saya, adakah kerajaan bercadang memperkenalkan sistem *paperless* di sekolah di negara ini di mana pelajar tidak perlu lagi dibebankan dengan beg berat setiap kali ke sekolah. Sebaliknya hanya membawa pemacu USB dan disket. Terima kasih.

Datuk Dr. Maximus Johnity Ongkili: Tuan Yang di-Pertua, pandangan yang dikemukakan tadi sebenarnya dari segi jangka panjang yang pihak kita di MOSTI serta pihak KTAK dan Kementerian Pelajaran telah mula untuk berbincang. Akan tetapi itu adalah langkah yang jangka panjang yang amat masih jauh lagi. Dari segi penghantaran sistem pendidikan kita mesti berasas kepada amalan yang sedia digunakan di dunia ini dan digunakan di negara kita iaitu mesti dengan fizikal *items* dengan izin. Namun saya rasa di peringkat pengajian tinggi, inilah yang sesuatu bagi jangka panjang dan mulai digunakan juga di beberapa universiti di Jepun, boleh dirancang untuk jangka panjang.

Dato' Lee Sing Chooi: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kepada menteri atas jawapannya tadi. Berkenaan dengan WCIT 2008 yang amat berjaya yang diadakan pada Mei yang lalu. Sebagai penganjur, berapakah yang kita belanjakan oleh MDEC sebagai penganjur juga pelaburan-pelaburan yang akan datang dan juga *all the contracts* yang ditandatangani. Di sub sektor mana ICT yang lebih, sub sektor mana yang ditangani? Di

manakah peluang sub sektor ICT itu? Juga di dalam WCIT baru-baru ini, apakah hala tuju yang baru yang didapati di kongres ini? Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Sebahagiannya Yang Berhormat telah pun jawab tadi, jawab...

Datuk Dr. Maximus Johnity Ongkili: Ya, sebahagian telah pun dijawab tadi. Hanya saya tekankan sekali lagi bahawa sebenarnya dari segi penggunaan perbelanjaan program ini yang disebut sebagai *the Olympic of ICT* adalah *self funding* dengan izin, Malaysia RM35 juta yang saya sentuh tadi adalah pihak swasta. Kerajaan sekadar mengeluarkan untuk sokongan mesyuarat-mesyuarat peringkat antarabangsa yang berkaitan dengan kerajaan berjumlah sekadar RM1 juta. Yang lain semua ini adalah dengan izin *self funding*.

Mengenai dengan jenis-jenis pelaburan saya telah sentuh tadi dan saya boleh bekal maklumat tambahan nanti. Dari segi sektor-sektor yang berkaitan, kebanyakannya adalah dari segi *application software* dengan izin, sebahagian juga dari segi *creative multimedia* dan dengan izin adalah *internet based businesses*. Manakala bagi jangka panjang, suka cita saya maklumkan kepada Dewan yang mulia ini bahawa pada masa WCIT itu diadakan, satu sejarah tercipta di mana pengerusi WITSA, iaitu *the owner* dengan izin of WCIT setiap kali ia dianjurkan, apabila dalam proses pemilihan tersebut, Malaysia terpilih sebagai pengerusi WITSA buat pertama kali dalam sejarah dalam tempoh 30 tahun WITSA ini ditubuhkan.

Jadi pada saat ini Malaysia adalah pengerusi WITSA dan *head quarters* ataupun ibu pejabatnya bertapak di Kuala Lumpur. Ini satu sejarah dan daripada situ Malaysia mempunyai peluang untuk menerajui dari segi perancangan dan meningkatkan mutu WCIT pada masa-masa akan datang. Kita mempunyai peluang dua tahun untuk merancang itu dan kita berharap bahawa dua tahun itu bukan sekadar dua tahun tetapi ia akan berterusan hasil daripada usaha dan juga *performance* dengan izin yang dikendalikan nanti oleh ibu pejabat WITSA yang bertapak di Kuala Lumpur. Terima kasih.

Datin Paduka Datuk Nor Hayati binti Tan Sri Dato' Seri Onn: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Pertamanya saya ucapkan tahniah kepada Datuk Dr. Maximus yang telah menerajui kementerian ini yang telah berjaya menjayakan WCIT dengan cemerlang. Saya ingin bertanya dalam pameran di WCIT, kita lihat banyak pameran-pameran animasi.

■1050

Saya ingin tahu apakah peranan MOSTI dalam membantu negeri-negeri di Malaysia menubuhkan pusat-pusat animasi di negeri masing-masing. Berapa negeri dan berapa jumlah dana yang diterima oleh setiap negeri bagi menubuhkan pusat animasi ini dan tidakkah MOSTI bercadang untuk mengadakan satu *one-stop-agency* yang mengeluarkan lesen dan sebagainya kepada pengeluar ini yang sekarang ini menyusahkan yang menjalankan program-program animasi ini yang terpaksa melalui agensi seperti FINAS, MDEC, RTM dan lain-lain lagi. Terima kasih.

Datuk Dr. Maximus Johnity Ongkili: Tuan Yang di-Pertua, seperti yang saya sentuh tadi terhadap persidangan *World Congress, IT* atau WCIT 2008 itu, satu daripada sektor sememangnya yang menjadi tumpuan adalah *creative multimedia*. Saya ingin maklumkan kepada Dewan yang mulia ini bahawa *creative multimedia* sememangnya satu sektor yang masih muda dan sedang dibangunkan oleh pihak kerajaan melalui MDEC. Saya ingin katakan di sini bahawa bagi Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Ke-9, bagi tujuan *Malaysian animation* dan *creative content*, kerajaan telah pun meluluskan RM150 juta untuk tujuan tersebut.

Pada saat ini, beberapa negeri telah pun memohon dan telah pun dipersetujui. Ada yang dalam pertimbangan seperti Melaka misalnya, pihak kerajaan telah meluluskan dia sebagai antara pusat animasi di negara kita. Di Terengganu juga dalam proses penyempurnaan dan negeri Sabah baru sahaja memohon untuk juga dipertimbangkan untuk menubuhkan industri ini. Saya sedia maklum Yang Berhormat Senator Nor Hayati antara usahawan yang telah pun dimanfaatkan oleh geran-geran ini dan saya yakin itu barangkali boleh jadi contoh di peringkat negeri Melaka. Jadi di mana-mana keinginan ataupun permohonan daripada pihak-pihak usahawan industri ini ataupun di peringkat negeri, pihak MOSTI melalui AMDEC bersedia mempertimbangkan. Terima kasih.

Puan Hajah Mumtaz binti Md. Naw: Saya memohon untuk bertanya bagi pihak Ir. Zamri kerana beliau bercuti untuk perayaan Jubli Emas Kerajaan Negeri Kedah.

5. Ir. Haji Zamri bin Haji Yusuf minta Perdana Menteri menyatakan, bilangan keluarga miskin tegar di Semenanjung, Sabah dan Sarawak. Apakah kementerian bercadang untuk menyemak semula kadar pendapatan per keluarga yang diterima pakai berbanding kenaikan harga barang yang mendadak sejak akhir-akhir ini.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Tan Sri Amirsham bin A. Aziz]: Terima kasih. Berdasarkan perangkaan daripada penyiasatan pendapatan isi rumah atau HIS tahun 2007 yang dijalankan oleh Jabatan Perangkaan Malaysia, anggaran bilangan keluarga atau seisi rumah miskin tegar di seluruh Malaysia adalah sebanyak 38,400 isi rumah. Bilangan isi rumah miskin tegar di Semenanjung Malaysia ialah sebanyak 16,700 isi rumah, Sabah termasuk Wilayah Persekutuan Labuan adalah sebanyak 18,100 isi rumah dan Sarawak sebanyak 3,600 isi rumah.

Tuan Yang di-Pertua, kerajaan sememangnya akan menyemak dan mengemas kini pendapatan garis kemiskinan atau PGK tiap-tiap tahun mulai tahun 2008 untuk mengambil kira kesan kenaikan harga barang sejak akhir-akhir ini. Untuk tujuan ini, satu penyiasatan pendapatan isi rumah pada skala kecil sedang dilaksanakan oleh kerajaan.

Timbalan Yang di-Pertua: Ya, Puan Hajah Mumtaz.

Puan Hajah Mumtaz binti Md. Naw: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Soalan tambahan saya, berdasarkan strategi yang dibuat oleh kerajaan, berapakah peratus kejayaan pembasmian kemiskinan yang telah dicatat oleh kerajaan pada tahun 2007. Kedua, di manakah data penduduk miskin dan miskin tegar ini dapat diakses untuk mengelakkan pertindihan di

antara pihak kerajaan dan juga pihak berkuasa agama dalam memberikan bantuan kepada penduduk yang miskin dan miskin tegar ini. Terima kasih.

Tan Sri Amirsham bin A. Aziz: Terima kasih. Kejayaan kerajaan untuk menurunkan golongan miskin tegar adalah memberangsangkan. Tahun 2005, kadar kemiskinan tegar adalah 2.7% dan untuk tahun 2007, kadar kemiskinan tegar telah turun kepada 0.7%. Dari segi data-data yang boleh diperolehi, ini adalah data-data yang sedang dan telah dikemaskinikan oleh ICU melalui e-kasih. ICU juga sedang bekerjasama dengan Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat untuk terus mengemaskinikan lagi pangkalan data itu. Sekian.

Timbalan Yang di-Pertua: Ya Puan Siw Chun a/p Eam.

Puan Siw Chun a/p Eam: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Soalan tambahan saya, saya cuma hendak tahu berapakah bilangan daripada golongan ini yang mendapat bantuan yang boleh meningkatkan pendapatan. Contohnya menerusi Amanah Ikhtiar Malaysia iaitu pinjaman mikro supaya mereka memulakan perniagaan kecil-kecilan ini. Terima kasih.

Tan Sri Amirsham bin A. Aziz: Saya tidak ada data itu dengan saya sekarang ini. Saya akan memberikan data secara bertulis.

Tuan Ir. Hiang A Li: Terima kasih diucapkan kepada Tuan Yang di-Pertua. Saya hendak bertanya berkenaan dengan angka yang telah diberi ialah 38,400 keluarga itu adakah angka itu yang benar atau sebenarnya merangkumi semua keseluruhan Malaysia. Adakah angka itu rendah atau lebih tinggi yang sebenarnya?

Kedua, adakah kerajaan ada langkah-langkah untuk memastikan pendaftaran keluarga miskin tegar itu benar-benar miskin tegar? Adakah dia ada kecuaian atau sebagainya? Terima kasih.

Tan Sri Amirsham bin A. Aziz: Terima kasih. Angka yang diperolehi oleh penyiasatan pendapatan atau HIS pada tahun 2007 ini ialah angka anggaran melalui survey. Jadi tidaklah kalau saya katakan yang 38,400 isi rumah itu memang tepat yang ada 38,400 orang ini, tetapi angka-angka ini akan dibantu lagi dengan angka-angka yang dibuat oleh ICU melalui e-Kasih dan juga angka-angka yang diperolehi dan ada pada Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat untuk diperakui angka-angka itu adalah betul-betul untuk keluarga-keluarga memerlukan bantuan-bantuan itu. Terima kasih.

6. Datin Paduka Datuk Nor Hayati binti Tan Sri Dato' Seri Onn minta Menteri Pelajaran menyatakan, tindakan kementerian bagi memastikan objektif murid-murid dapat membaca, menulis serta memahami dapat diberi keutamaan. Apakah pengajaran di dalam bahasa ibunda bagi mata pelajaran sains dan matematik dapat merealisasikan objektif ini.

Timbalan Menteri Pelajaran II [Dato' Razali bin Ismail]: Terima kasih. Menyedari hakikat bahawa permasalahan dari segi membaca dan menulis adalah merupakan sesuatu yang cukup serius dalam jangka masa yang panjang dan menyedari bahawa kajian di sekolah rendah

Tahun Satu menunjukkan terdapat kira-kira 10.8% anak-anak tidak menguasai membaca dan menulis, maka beberapa strategi telah diambil oleh Kementerian Pelajaran:

- (i) memantapkan lagi program pemulihan khas untuk memastikan tidak ada anak-anak kita yang ketinggalan dengan izin, *no child left behind, education for all*;
- (ii) melaksanakan apa yang disebut sebagai program intervensi awal membaca dan menulis yang disebut sebagai KIA2M, untuk murid-murid Tahun 1;
- (iii) melaksanakan program pemulihan membaca, menulis dan mengira bagi murid-murid Tahun 4 kalau sekiranya belum masih belum dapat dipulihkan pada tahun yang pertama;
- (iv) mengadakan program pemulihan 3M pasca UPSR. Sekiranya mereka tidak dapat dipulihkan, maka selepas UPSR sekali lagi kita mengambil tindakan rawatan untuk memulihkan mereka;
- (v) mengadakan program bimbingan 3M iaitu membaca, menulis, dan mengira dari kelas peralihan terutamanya daripada anak-anak kita daripada sekolah Tamil dan juga sekolah Cina sehingga ke Tingkatan 5;
- (vi) mengadakan lebih banyak lagi kelas-kelas pra-sekolah sebab ini adalah merupakan titik mula pendidikan anak-anak; dan
- (vii) melaksanakan program pendidikan khas kepada anak-anak yang bermasalah dari segi *dyslexia*. dan juga anak-anak autisme.

Berhubung dengan persoalan yang kedua tentang pengajaran pembelajaran matematik dan sains dalam bahasa Inggeris, maka Kementerian Pelajaran sesungguhnya tidak sekali-kali mahu meminggirkan penggunaan bahasa kebangsaan.

■ 1100

Pelaksanaan matematik dan sains dalam bahasa Inggeris adalah satu keperluan dibuat atas tanggungjawab kerajaan untuk membangunkan tenaga manusia agar dapat berdaya saing dalam era globalisasi dengan memberi penekanan kepada sains dan matematik.

Timbalan Yang di-Pertua: Ya, Datin Paduka Datuk Nor Hayati.

Datin Paduka Datuk Nor Hayati binti Tan Sri Dato' Seri Onn: Terima kasih di atas jawapan yang tepat dan dengan panjang lebar sebentar tadi. Hampir semua soalan saya pun telah dijawab. Cuma, ada satu lagi kajian dikemukakan baru-baru ini bahawa kebolehan menguasai pelbagai bahasa bagi pelajar-pelajar boleh menambahkan lagi daya memori dan kreativiti mereka.

Jadi apakah kementerian akan menimbang penambahan pelajaran elektif khusus untuk pengajian bahasa bagi pelajar-pelajar sekolah rendah kini umpamanya bahasa Arab, Cina, India, Perancis, Rusia dan sebagainya. Saya rasa kerana secara tidak langsung ini akan menarik minat

pembelajaran para pelajar, merapatkan jurang integrasi di antara para pelajar malah ianya juga akan menarik minat ibu bapa untuk menghantar anak-anak ke sekolah kebangsaan.

Dato' Razali bin Ismail: Satu soalan yang cukup ke depan, *a way forward* tetapi kita jangan lupa tentang *back to basic*. *Back to basic* ertinya kita mesti memperkukuhkan, memantapkan penguasaan dalam bahasa asas yakni bahasa ibunda itu sendiri.

Selain daripada itu juga, dalam sistem kita, kita juga menggalakkan anak-anak kita belajar bukan sahaja dalam bahasa Tamil malah dalam bahasa Cina yang mula diperkenalkan di sekolah-sekolah rendah sekarang ini. Selain daripada itu juga ialah pengenalan bahasa Arab asas di bawah j-QAF juga mulai kita perkenalkan. Akan tetapi kita juga harus memikirkan bahawa setengah anak-anak kita tidak mempunyai kemampuan, *the intelligent* yang tinggi untuk menguasai pelbagai bahasa itu. Kementerian Pelajaran tidak lupa kepada *back to basic*, kita balik kepada asas kita terutama di sekolah rendah itu untuk kita memastikan penguasaan 3M benar-benar mantap.

Timbalan Yang di-Pertua: Ya, Dato' Hajah Samsiah selepas itu Tuan Khoo Soo Seang.

Dato' Hajah Samsiah binti Samsudin: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan saya ialah di dalam penyelidikan kementerian, apakah punca utama yang menyebabkan murid-murid ini tidak menguasai 3M. Adakah disebabkan faktor murid seperti malas, tidak ada daya tahan atau daya saing atau tidak bermotivasi. Adakah disebabkan ibu bapa yang kurang mahu ambil tahu hal pendidikan atau adakah disebabkan faktor sekolah, faktor guru yang hanya mengajar sambil lewa sahaja.

Soalan yang kedua, negeri manakah yang mengikut data kementerian yang paling ramai tidak menguasai 3M ini dan negeri yang paling ramai pula menguasai 3M ini dan berapakah bilangannya? Terima kasih.

Dato' Razali bin Ismail: Mengenai soalan yang terakhir, agak spesifik tentang jumlahnya itu dan saya kira dapat diberi jawapan secara bertulis.

Berhubung dengan faktor-faktor, saya ingat sebilangan besar daripada jawapan itu telah diberi oleh Yang Berhormat Senator. Kita harus lihat permasalahannya dalam bentuk yang *integrated*, dalam bentuk yang bersepadu. Malah tadi pelbagai faktor telah diberi termasuk juga daripada segi kaedah pendekatan latihan guru-guru kita. Saya juga nak menyebut bahawa salah satu puncanya adalah anak-anak kita tidak mendapat pendidikan asas prasekolah. Maka dalam konteks ini, usaha-usaha untuk kita mengadakan sekolah apa disebut sebagai *annex*, sekolah-sekolah pra di sekolah-sekolah kebangsaan ataupun sekolah kerajaan kita. Selain daripada kita memberi penumpuan supaya kurikulum prasekolah itu dimantapkan dan juga kita dapat kawal selia sekolah-sekolah yang dikendalikan oleh pihak swasta.

Selain daripada itu ialah permasalahan daripada faktor sosioekonomi yang rendah yang akan menyebabkan kod penguasaan bahasa anak-anak ini. *The limited code reservoir, the extended code* anak-anak ini. Ia berpunca daripada faktor-faktor sosioekonomi keluarga itu.

Ketiganya ada kaitannya dengan masalah-masalah genetik yakni kurang kemampuan kognitif anak-anak yang memerlukan intervensi secara serius oleh pakar-pakar.

Timbalan Yang di-Pertua: Ya, Tuan Khoo Soo Seang.

Tuan Khoo Soo Seang: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Soalan tambahan saya ialah, selepas sekian lama Kementerian Pelajaran melaksanakan pengajaran dan pembelajaran sains dan matematik dalam bahasa Inggeris, adakah kementerian membuat tinjauan tentang peratusan guru yang benar-benar menguasai bahasa Inggeris sebagai bahasa yang efektif untuk mengajar sains dan matematik. Terima kasih.

Dato' Razali bin Ismail: Jawapannya, ada. Malah sekarang ini pun sedang bersidang satu persidangan disebut sebagai Persidangan Meja Bundar yang berlangsung di PICC di mana kita mengkaji semua kajian-kajian yang dibuat oleh universiti-universiti tempatan dan juga pegawai-pegawai daripada kementerian, unit bahagian kurikulum EPRD dan pelbagai sektor dan sekarang kita sedang meneliti apakah guru-guru kita mempunyai kompetensi yang cukup dan apakah masalah-masalahnya. Kita juga harus menanti di akhir tahun ini apabila anak-anak kita yang telah selesai belajar menggunakan matematik dan sains dalam bahasa Inggeris, kohort yang pertama selesai sehingga Tahun Enam di mana satu kajian dan keputusan akan dibuat oleh pihak kerajaan berhubung dengan kedudukan itu.

Timbalan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat.

7. **Puan Heng Seai Kie** minta Menteri Kewangan menyatakan justifikasi untuk membayar rebat kepada maksimum 5 buah kereta seorang. Adakah kerajaan akan menyemak semula polisi ini supaya mengehadkan rebat kepada hanya satu kereta untuk setiap orang kerana ia lebih menepati objektif polisi iaitu membantu mereka yang kurang berada.

Timbalan Menteri Kewangan II [Dato' Kong Cho Ha]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin untuk menjawab pertanyaan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Puan Heng Seai Kie yang dijadualkan dijawab pada hari ini bersama-sama dengan pertanyaan Yang Berhormat Datuk Haji Rizuan bin Abd. Hamid pada 22 Julai dan Yang Berhormat Dato' Kamarudin bin Ambok pada 23 Julai memandangkan ketiga-tiga pertanyaan tersebut menyentuh isu yang sama.

Timbalan Yang di-Pertua: Dibenarkan Yang Berhormat.

Dato' Kong Cho Ha: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Yang Berhormat, apa pun sistem rebat dan subsidi yang diambil oleh kerajaan bukanlah satu sistem yang *perfect*. Sebenarnya tidak ada satu sistem yang *perfect* pun dan boleh diterima oleh semua orang dan sistem yang diimplementasikan oleh kerajaan adalah sistem yang kerajaan fikir yang terbaik.

Jadi, rebat tunai diberikan dengan tujuan untuk mengimbangi kesan kenaikan harga dan membantu rakyat menyesuaikan diri. Adalah diakui bahawa ketidakpuasan hati memang wujud kerana walaupun rebat tunai diberikan tetapi ianya dihadkan kepada satu *cut of point*. Contohnya, rebat tunai adalah khusus untuk rakyat Malaysia yang mempunyai MyKad, memiliki

kenderaan persendirian yang tidak melebihi had kapasiti enjin yang telah ditetapkan bagi setiap kategori dan boleh dituntut sehingga lima kenderaan sahaja. *Cut of point* ini perlu demi memastikan tanggungan ke atas rebat tunai adalah sepadan dengan kadar kenaikan harga dan sepadan dengan keupayaan kewangan kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, adalah terlalu sukar untuk mengambil kira semua faktor seperti jenis, umur, harga, status kenderaan sama ada baru atau terpakai kerana ianya menyukarkan pelaksanaan sesuatu polisi. Biasanya kaedah purata atau peletakan satu had atau batasan sebagai *cut of point* yang dapat menggambarkan majoriti populasi yang disasarkan diguna pakai. Had kapasiti enjin sehingga 2,000 cc diterima sebagai mewakili 96% populasi kenderaan yang dimiliki oleh golongan yang berpendapatan rendah dan sederhana. Walaupun kenderaan yang berkapasiti enjin melebihi 2,000 cc tidak layak menuntut rebat tunai tetapi layak mendapat pengurangan cukai jalan sebanyak RM200 setahun.

Dato' Kamarudin bin Ambok: [Bangun]

Dato' Dr. S. Vijayaratnam: [Bangun]

Dato' Hajah Saripah Aminah binti Haji Syed Mohamed: [Bangun]

Puan Heng Seai Kie: [Bangun]

Timbalan Yang di-Pertua: Dato' Kamarudin bin Ambok selepas itu Dato' Dr. S. Vijayaratnam.

Puan Heng Seai Kie: Datuk, sorry.

Timbalan Yang di-Pertua: Ya Puan Heng Seai Kie selepas itu. Dato' Kamarudin bin Ambok dulu, silakan Dato' Kamarudin bin Ambok.

■1110

Dato' Haji Kamarudin bin Haji Ambok: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Soalan tambahan saya, adakah kerajaan bercadang untuk menimbangkan rebat subsidi bagi kenderaan yang didaftarkan di bawah kategori perniagaan atau *sole proprietorship*, yang mana ianya dimiliki oleh pengusaha kecil dan sederhana?

Dato' Kong Cho Ha: Terima kasih Yang Berhormat. Sebenarnya pada masa sekarang, kerajaan tidak mempunyai rancangan untuk memberi rebat tunai kepada kenderaan perniagaan ataupun kenderaan yang didaftarkan atas nama syarikat, iaitu rebat tunai itu bukan untuk komersial *vehicle* dan juga tidak untuk *vehicle* yang didaftar atas nama syarikat. Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Dato' Dr. Vijayaratnam.

Dato' Dr. Vijayaratnam a/l S. Seevaratnam: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat Menteri. Soalan tambahan saya ialah dengan pengumuman Petronas hari ini bahawa mereka telah pun menyumbang dividen khas sebanyak RM6 bilion kepada kerajaan dengan jumlah bayaran lebih kurang RM67 bilion untuk tahun ini. Bolehkah kerajaan menimbang meningkatkan bayaran rebat tersebut dan untuk masa hadapan Tuan Yang di-Pertua,

menimbangkan bayaran rebat sekadar dengan atau *proportionate*, dengan izin keuntungan-keuntungan Petronas? Sekian terima kasih.

Dato' Kong Cho Ha: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Sebenarnya keuntungan Petronas ini tidak kena-mengena dengan bayaran balik rebat tunai. Keuntungan Petronas itu membayar dividen kepada kerajaan, Petronas membayar cukai pendapatan syarikat atau korporat dan juga royalti kepada kerajaan dan semua ini dimasukkan kepada tabung wang yang disatukan di dalam kerajaan, dan bagaimana kerajaan mengguna pakai wang itu mengikut bajet yang ditetapkan, itu adalah terpulang kepada kerajaan. Jadi apa yang dicadangkan untuk menambah ataupun memperluaskan bayaran rebat tunai itu, saya ingat itu adalah satu perkara yang lain yang tidak berkenaan dengan keuntungan Petronas.

Timbalan Yang di-Pertua: Puan Heng Seai Kie.

Puan Heng Seai Kie: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya memang setuju bahawa tiada satu sistem yang sempurna, tetapi saya masih percaya bahawa polisi kita haruslah tepat kepada sasaran dan kepada yang perlu sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, kita sedia maklum bahawa Pos Malaysia Berhad telah diamanahkan untuk mengendalikan semua urusan bayaran rebat kepada pemilik kereta yang layak dan berkenaan. Soalan tambahan saya ialah, berapakah komisen yang harus dibayar kerajaan kepada Pos Malaysia Berhad atas perkhidmatan yang disediakan? Mengapakah tidak tanggungjawab ini diserahkan kepada JPJ sahaja yang diyakini boleh menjalankan tugas ini serentak, semasa pemilik kereta memperbaharui cukai jalan mereka di JPJ, memandangkan ia bukan sahaja lebih *convenience*, dengan izin, kepada rakyat khususnya pemilik kereta, tetapi juga lebih menjimatkan kepada kerajaan? Sekian.

Dato' Kong Cho Ha: Terima kasih Yang Berhormat. Sebenarnya kita perlu mengucapkan terima kasih kepada pihak Pos Malaysia kerana mereka sanggup melakukan tugas ini bagi pihak kerajaan, dan kita semua tahu bahawa Pos Malaysia mempunyai 686 pejabat pos di seluruh negara, dan di antaranya 683 mempunyai sistem yang boleh terima bayaran, boleh memberi bayaran dan sebagainya, hanya tiga pejabat pos yang tidak boleh buat urus niaga seperti apa yang saya katakan tadi.

Jadi Pos Malaysia mempunyai jaringan yang lebih baik dari JPJ untuk melaksanakan kerja itu. Dan berkenaan dengan berapakah komisen yang akan dibayar oleh kerajaan kepada Pos Malaysia, ini adalah satu pertanyaan yang diputar belit dan sebagainya oleh banyak pihak untuk tujuan politik sendiri.

Sebenarnya apabila kerajaan membentangkan Bajet 2006, kerajaan sudah pun ada satu cadangan Pos Malaysia, iaitu pejabat pos diwujudkan sebagai *one-stop-centre* untuk kutipan bil-bil kerajaan, dan kerajaan juga dalam perjanjian itu telah pun menetapkan satu had maksimum untuk setiap transaksi yang dijalankan oleh Pos Malaysia bagi pihak Kerajaan Malaysia.

Jadi berkenaan dengan berapakah komisen yang akan dibayar kepada Pos Malaysia oleh kerajaan, kita masih berbincang lagi, tetapi kita ada garis panduan apa yang saya katakan tadi, garis panduan itu sudah ada dan ia adalah satu nilai, setiap transaksi yang paling minima sahaja dan bukan apa yang dikatakan oleh kebanyakan orang. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat.

8. Datuk Haji Roslan bin Awang Chik minta Menteri Kerja Raya menyatakan, mengenai kenaikan purata 30% kos kerja-kerja pembinaan bagi sesuatu projek atas kenaikan harga minyak, apakah tindakan kerajaan untuk menentukan projek-projek RMK-9 tidak gagal dan akan dapat diteruskan oleh kontraktor yang sama terutama bagi projek-projek yang tidak ada VOP iaitu Perubahan Kadar Harga.

Timbalan Menteri Kerja Raya [Dato' Yong Khoo Seng]: Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menjawab soalan Yang Berhormat Datuk Haji Roslan bersama dengan soalan-soalan daripada Ir. Hiang A Li dan Yang Berhormat Dato' Sri Empiang Jabu yang dijadualkan dijawab pada 21 Julai, kerana soalan-soalan tersebut adalah isu yang sama.

Timbalan Yang di-Pertua: Silakan Yang Berhormat.

Dato' Yong Khoo Seng: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat fenomena kenaikan harga bahan binaan telah dijangkakan berikutan kenaikan harga minyak global yang berterusan. Kementerian memang sedar dan faham masalah dan cabaran yang dihadapi oleh kontraktor-kontraktor pembinaan dalam berhadapan dengan kenaikan kos bahan binaan, terutamanya besi dan simen yang merupakan bahan utama dalam sektor pembinaan.

Atas dasar memahami masalah ini, kementerian telah mengadakan siri perbincangan dan dialog dengan persatuan-persatuan kontraktor, juru perunding dan juga mengadakan perjumpaan dengan semua kontraktor di seluruh Malaysia yang sedang menjalankan projek-projek kerajaan di bawah Rancangan Malaysia Kesembilan. Hasil daripada perbincangan tersebut, kerajaan telah mengambil langkah dengan memansuhkan harga *ceiling* ke atas besi keluli dan simen supaya pengilang tempatan tidak menjadikan alasan harga *ceiling* tidak setimpal sebagai penyebab mengurangkan pengeluaran dan seterusnya mengurangkan bekalan dalam pasaran tempatan.

Selain dari itu, kerajaan juga telah memberi pengecualian duti import ke atas besi keluli melalui 12 Mei 2008, dan mengurangkan duti import simen dari 50% kepada 10% mulai 5 Jun 2008 untuk pengimportan-pengimportan dari luar negara bukan ASEAN dan duti import 55% ke atas pengimportan dari negara ASEAN. Dengan pengumuman ini, maka kontraktor dan pembekal boleh mendapatkan sumber bekalan luar negara dengan harga yang lebih kompetitif.

■1120

Di samping itu juga, bagi membantu kontraktor yang sedang melaksanakan projek kerajaan secara kontrak *conventional*. Kerajaan melalui Surat Pekeliling Perbendaharaan telah

memutuskan bahawa bayaran perubahan harga bahan atau dengan izin, *variation of price* untuk besi keluli mengikut harga transaksi sebenar.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, sebelum ini, besi keluli adalah 15 komponen bahan dalam *index cost* bahan pembinaan dan bayaran VOP adalah berdasarkan kepada pergerakan indeks tersebut. Sekarang ini besi keluli dikeluarkan dari komponen 15 bahan dan bayarannya dibuat secara berasingan mengikut perbezaan harga unit.

Bagi kontrak secara reka dan bentuk yang dibina, bayaran VOP untuk besi keluli adalah berdasarkan perkongsian sama rata iaitu 50-50. Yang mana dahulunya tidak ada diperuntukkan bayaran VOP. Namun, kini bagi kontraktor baru VOP untuk besi keluli akan diperuntukkan dalam kontrak kerajaan. Dengan pengumuman pembayaran perubahan harga VVO bahan atau VOP, mengikut harga transaksi, maka kenaikan harga besi keluli tidak lagi ditanggung sepenuhnya oleh kontraktor. Dengan langkah ini, maka dijangka sektor pembinaan akan terus berkembang dan projek-projek pekerjaan dalam Rancangan Malaysia Kesembilan akan terus berjalan dengan lancar.

Selain daripada pengumuman tersebut, kementerian juga menerima banyak cadangan yang bernas yang perlu dikaji untuk kelulusan Jemaah Menteri. Antara cadangan-cadangan yang dikemukakan adalah meminta syarikat kerajaan atau GLC *on stockpile*, besi keluli dan simen dengan mengilang tempatan atau mengimport daripada luar negara untuk menstabilkan harga bahan pembinaan tersebut. Sekian.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Datuk Haji Roslan.

Datuk Haji Roslan bin Awang Chik: Terima kasih. Adakah kerajaan sedar bahawa kebanyakan kerja-kerja yang telah di tender ataupun runding terus, kalau diteruskan kerjanya akan menghadapi kerugian. Kerugian ini juga akan dirasakan oleh pihak kerajaan. Tidakkah boleh kerajaan ajak berbincang dan mengkaji semula harga-harga ini agar mereka ini di antara kontraktor dan kerajaan menemui *win-win situation* dengan izin. Terima kasih.

Dato' Yong Khoon Seng: Terima kasih Yang Berhormat, Tuan Yang di-Pertua. Kita ada VOP untuk bahan pula besi keluli dan simen dan dalam perbincangan kita dengan pihak persatuan, kontraktor seluruh negara dan juga dengan kontraktor-kontraktor yang melaksanakan projek RMK-9. Terdapat juga ramai kontraktor yang mengatakan kalau tendernya dibuat adalah satu *cut-off date*, kalau tender yang dibuat mestilah mengikut harga sekarang. Kita buat ini kerana minyak naik mendadak dan besi keluli naik.

Dari dua tahun yang dahulu, saya ingat satu metrik tan mungkin 1,500 atau 1,800 sekarang adalah naik sampai 4,000 mungkin 800 sekarang. Saya tidak berapa pasti tetapi saya pasti ia naik dekat dengan 300%. Kita berikan peluang supaya ianya boleh dimasukkan dalam VOP kerana projeknya masih berjalan dan ini tidak masuk. Namun, kalau tendernya baru-baru dibuat dua, tiga bulan yang lalu mungkin pihak tender sudah tahu harganya tinggi dan akan memikir kira dalam tender mereka.

Akan tetapi, kita telah pun berjumpa dengan pihak kontraktor dan isu ini akan dibuat. Kita inginkan semua projek berjalan dengan lancar. Mungkin adalah satu cadangan di mana kita boleh memohon untuk tukar harga tetapi ini adalah sedikit masalah. Mungkin kita membenarkan *mutual termination* kalau ianya sampai ke tahap ini. Kita masih ada cadangan untuk memberikan VOP kepada bahan-bahan yang lain. Bukan sahaja besi keluli sekarang dan simen, mungkin juga untuk *premix* kerana ia ada berkaitan dengan harga minyak diesel. Pihak diesel dengan *premix*, diesel untuk pengangkutan kerana ini semua perlu diambil kira dalam kita membincangkan satu-satu kontrak.

Kita akan meneliti kontrak ini secara *case-by-case* tetapi mereka perlu memohon untuk bagaimana cara kita akan menyelesaikan masalah ini. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Ya. Yang Berhormat Dato' Omar Faudzar.

Dato' Omar bin Faudzar: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat. Soalan tambahan Yang Berhormat ya. Masalah yang dihadapi oleh kontraktor sekarang ialah disebabkan oleh hampir 50% harga bahan-bahan binaan yang diklasifikasikan oleh kerajaan, harga barang yang diletakkan oleh kerajaan, dan harga bahan binaan di peringkat pasaran amat berbeza. Di peringkat kerajaan agak terlalu rendah, dan di pasaran harga sebenarnya adalah terlalu tinggi. Hampir 50% harga bahan-bahan binaan berbeza dengan harga kerajaan dengan harga pasaran.

Jadi, soalan saya ialah apakah langkah-langkah yang hendak diambil oleh kerajaan untuk memastikan bahawa perbezaan di antara harga di pasaran dengan harga yang telah ditetapkan oleh kerajaan ini tidak akan menggagalkan projek-projek kerajaan?

Dato' Yong Khoo Seng: Terima kasih Yang Berhormat. Sebenarnya dalam perbincangan, kita ada pertemuan dengan pihak kontraktor dan persatuan. Indeks bahan binaan silingnya kita pun bincang dan khususnya kita pun bincang dengan pihak MNE juga kita tahu dawai sekarang, *cooper* sekarang satu metrik tan mencecah ke USD8,000. Ini berapa ratus peratus pun saya tidak tahu. Itu akan mengambil kira dan selepas cadangan dari pihak persatuan kontraktor dan kita akan kemukakan kepada kerajaan supaya menimbang masalah ini dengan membuka siling indeks bahan-bahan pembinaan.

Ini kita sedang giat dijalankan. Di harap kita dapat bawa ini kepada kerajaan dan mengambil dengan satu kelulusan untuk membantu pihak-pihak kontraktor supaya projek kita dapat dijalankan.

Timbalan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat. Yang Berhormat Dato' Dr. Vijayaratham.

9. Dato' Dr. Vijayaratnam a/l S. Seevaratnam: minta Menteri Kewangan menyatakan, apakah insentif-insentif dan kemudahan yang ditawarkan kepada pihak pengangkutan lori, yang menghadapi kerugian selepas kenaikan harga diesel, dengan mengambil kira peranan penting golongan tersebut untuk menyampaikan bahan-bahan makanan ke pasar super market dan kedai-kedai runcit.

Timbalan Menteri Kewangan II [Dato' Kong Cho Ha]: Tuan Yang di-Pertua. Untuk makluman Yang Berhormat, kenaikan harga petrol dan diesel yang berkuat kuasa mulai 5 Jun 2008 sebenarnya tidak menjejaskan sektor pengangkutan darat termasuk pengangkutan lori.

Ini adalah harga diesel bersubsidi bagi pengangkutan lori masih dikekalkan pada harga sebelum kenaikan iaitu sebanyak RM1.43 sen seliter berbanding harga diesel selepas kenaikan di stesen minyak iaitu sebanyak RM2.58 seliter.

■ 1130

Dan pada masa ini, kuota subsidi yang diluluskan kepada pengangkutan seperti bas sekolah, bas ekspres, bas mini, kereta sewa, teksi, *prime mover* dan lori berjumlah lebih dari 205,000 buah kenderaan kerana hampir 50% adalah terdiri daripada lori kargo dan lagi 40% yang lain adalah jenis-jenis pengangkutan seperti *prime mover* dan lori, van, *tanker* dan sebagainya yang lain. Jumlah subsidi minyak yang diberi adalah 330,000,000 liter sebulan. Jadi kesemua kenderaan ini membeli diesel dan membayar pada harga RM1.43 sen seliter menggunakan *fleet card*. Sekian, terima kasih.

[Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*]

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Lee Chee Keong.

Tuan Lee Chee Keong: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Insentif yang telah dikhaskan untuk syarikat-syarikat pengangkutan ini memang saya rasa sesuai sahaja tetapi kategorinya. Saya didatangi oleh syarikat pengangkutan yang mengangkut ternakan seperti ayam. Mereka tidak diberikan insentif begini. Saya tidak tahu apa sebabnya. Minta Yang Berhormat Timbalan Menteri menjelaskan. Terima kasih.

Dato' Kong Cho Ha: Terima kasih Yang Berhormat. Sebenarnya ada 26 jenis kenderaan yang dikategorikan dan layak. Mereka ini termasuklah bas sekolah, bas ekspres, bas mini, kereta sewa, teksi, van mayat, lori mayat, ambulans, bomba, lori kargo am, lori minuman botol, lori...

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat tidak perlu bacakan semua 26.

Dato' Kong Cho Ha: Ya, tetapi dia katakan itu. Saya ingat lori dan pengangkutan ayam ataupun *livestock* itu mungkin dikategorikan dalam lori kargo am saja. Jadi saya pun tidak faham mengapa tidak dibenarkan oleh kementerian.

Tuan Yang di-Pertua: Jadi Yang Berhormat Timbalan Menteri akan mengambil perhatian.

Dato' Kong Cho Ha: Okey.

Tuan Yang di-Pertua: Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Menteri Pertanian sama ada beliau pernah menghadiri persidangan kali ini untuk menjawab pertanyaan nombor 12. Menghormati kehadiran beliau dan menghargainya, saya tidak akan hentikan masa ini sehingga selesai pertanyaan nombor 12.

10. Dato' Wan Nordin bin Che Murat minta Perdana Menteri menyatakan, langkah-langkah yang diambil oleh Majlis Agama Islam untuk membanteras kes-kes pelacuran yang semakin berleluasa di negara kita khususnya di Kuala Lumpur yang melibatkan wanita-wanita beragama Islam yang mana ia boleh mengundang kepada penyakit berjangkit serta mengakibatkan belia-belia terlibat di dalam gejala sosial.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Dr. Mashitah binti Ibrahim]: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kepada Yang Berhormat Senator yang memberi keprihatinan tentang masalah yang berlaku. Untuk makluman Yang Berhormat, Bahagian Penguatkuasaan Jabatan Agama Islam Negeri-negeri dan khususnya Bahagian Penguatkuasaan Jabatan Agama Islam Wilayah Persekutuan, JAWI Kuala Lumpur, JAWI cawangan Putrajaya dan JAWI cawangan Labuan memang berusaha untuk membanteras kes-kes pelacuran yang semakin berleluasa dengan mengambil tindakan ataupun langkah yang bersifat penguatkuasaan dan juga pencegahan. Langkah yang bersifat penguatkuasaan ialah menerima aduan atau maklumat mengenai kesalahan jenayah syariah daripada orang awam dengan membuka kaunter penerimaan maklumat dan aduan setiap hari serta membuat tangkapan terhadap kes-kes pelacuran yang diadukan oleh orang awam di Wilayah Persekutuan.

Begitu juga kami sentiasa mengadakan operasi penguatkuasaan yang dianjurkan oleh agensi penguatkuasaan jabatan kerajaan yang lain seperti PDRM dan DBKL dalam usaha untuk membanteras aktiviti gejala sosial dan pelacuran. Dalam langkah ataupun pencegahan, sentiasa mengadakan penerangan ataupun ceramah kepada orang awam untuk memberi kesedaran mengenai kesalahan-kesalahan jenayah syariah khususnya kes-kes yang berkaitan dengan gejala sosial seperti khalwat, zina dan juga pelacuran serta sentiasa membuat rondaan pencegahan jenayah syariah setiap malam di tempat-tempat yang disyaki banyaknya berlaku gejala sosial ataupun setelah mendapat maklumat daripada orang awam. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Dato' Wan Nordin bin Che Murat, Dato' Wira Syed Ali bin Tan Sri Syed Abbas Alhabshee kemudian Dato' Haji Rizuan bin Abd. Hamid.

Dato' Wan Nordin bin Che Murat: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Setakat ini sejauh manakah kemajuan yang diperolehi oleh jabatan dalam usaha membanteras pelacuran ini.

Dato' Dr. Mashitah binti Ibrahim: Terima kasih Yang Berhormat. Kalau kita bercakap tentang kemajuan dan merujuk kepada bilangan fail kes jenayah sejak daripada tahun 2004 sehingga 2008, kita akan dapati dengan aduan dan juga tindakan-tindakan yang telah diambil, kes-kes ini memang berkurangan. Contohnya kalau merujuk kepada kes pelacuran sendiri. Kalau

dilihat daripada tahun 2006, kes pelacuran ialah sebanyak enam kes, bertambah pada tahun sebelumnya dan akhirnya pada tahun 2007 dan 2008 berkurangan sehingga pada tahun ini terakhirnya sehingga bulan Jun hanya dua kes saja.

Jadi dapat saya katakan bahawa sedikit sebanyak kemajuan itu memang ada Yang Berhormat cuma kita tidak dapat menjadikannya sebagai *zero defect* lah dalam menangani masalah-masalah sosial yang akan sentiasa berlaku. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Dato' Wira Syed Ali bin Tan Sri Syed Abbas Alhabshee.

Dato' Wira Syed Ali bin Tan Sri Syed Abbas Alhabshee: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri. Soalan tambahan saya, apakah JAWI ataupun Majlis Agama Islam hanya akan mengambil tindakan sekiranya ada laporan sedangkan apa yang kita lihat di Kuala Lumpur ini saja Tuan Yang di-Pertua, di pusat-pusat karaoke dan sekitar Jalan Bukit Bintang terang-terang kita tahu di situ ada pusat pelacuran. Terima kasih.

Dato' Dr. Mashitah binti Ibrahim: Terima kasih Yang Berhormat. Sebenarnya memang kalau ikut kepada sistem kita bekerja, tindakan hanya akan diambil apabila ada laporan dan aduan yang diberikan oleh orang awam ataupun orang-orang yang tertentu. Walau bagaimanapun, dalam masa yang sama seperti mana yang saya sebut tadi, kita juga sentiasa membuat rondaan pencegahan kalau sekiranya kita syak kepada tempat-tempat yang tertentu, memang ada rondaan yang dibuat. Biasanya kita tidak dapat bergerak bersendirian dan bergerak dengan mendapat kerjasama daripada DBKL dan juga PDRM. Jadi memang kita membuat rondaan itulah Yang Berhormat. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Dato' Haji Rizuan bin Abd. Hamid.

Dato' Haji Rizuan bin Abd. Hamid: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Persoalannya, aktiviti pelacuran ini terjadi apabila wanita Islam dibenarkan bekerja di tempat hiburan seperti di disko, karaoke *lounge* dan rumah urut. Apabila menjadi GRO, terlibat pula dengan tarian bogel dan perlakuan seks dalam bilik karaoke atau dibawa ke hotel.

Tuan Yang di-Pertua: Pertanyaan Yang Berhormat, pertanyaan.

Dato' Haji Rizuan bin Abd. Hamid. Pertanyaannya, kenapakah MAWIP tidak menguatkuasakan fatwa Mufti Wilayah Persekutuan sedikit masa dahulu bahawa wanita Islam diharamkan bekerja sebagai GRO dan tukang urut di mana wanita Islam diharamkan disentuh oleh lelaki bukan muhrim. Apakah MAWIP masih lagi menghadapi kekurangan pegawai penguat kuasa. Terima kasih.

Dato' Dr. Mashitah binti Ibrahim: Terima kasih kepada Yang Berhormat yang bertanyakan soalan ini. Sebenarnya Yang Berhormat, bukan setakat fatwa. Kalau kita lihat di dalam akta ataupun kesalahan-kesalahan jenayah syariah, kesalahan-kesalahan ini memang ada. Kesalahan perbuatan tidak sopan, kesalahan untuk berjudi, minuman yang memabukkan,

ataupun mengadakan perbuatan-perbuatan yang disyaki seperti percubaan-percubaan yang mengarah kepada zina dan sebagainya. Ini memang telah sedia ada di dalam akta kesalahan jenayah yang diperuntukkan. Kalau Yang Berhormat bertanyakan tadi berkenaan bilangan kita, saya merasakan bahawa kerajaan melalui Jabatan Perkhidmatan Awam sebenarnya memang telah memberi satu waran perjawatan baru kepada JAWI.

Kalau dulu kita hanya mempunyai 38 orang bilangan penguat kuasa, hari ini kita telah mempunyai 128 orang penguat kuasa di Wilayah-Wilayah Persekutuan. Cuma untuk makluman Yang Berhormat, bila kita bercakap tentang agensi penguatkuasaan yang membabitkan jenayah syariah dan menguatkuasakan Akta Undang-undang Jenayah Syariah di Malaysia, sebahagian besarnya adalah di dalam bidang tugas Majlis Agama Islam setiap negeri kecuali di Kuala Lumpur saja, JAWI bertanggungjawab untuk menguatkuasakan kepada PPA atau pegawai penguat kuasa agama. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat. Yang Berhormat Tuan Khoo Soo Seang.

■1140

11. Tuan Khoo Soo Seang minta Menteri Perpaduan, Kebudayaan, Kesenian dan Warisan menyatakan, apakah usaha kerajaan untuk memastikan bahawa tiada warganegara dari mana-mana kaum atau kawasan mereka dianaktirikan selepas negara kita merdeka selama 51 tahun.

Timbalan Menteri Perpaduan, Kebudayaan, Kesenian dan Warisan [Tuan Teng Boon Soon]: Tuan Yang di-Pertua kerajaan sentiasa berusaha memastikan semua program yang diadakan sentiasa melibatkan penyertaan semua kaum dan lapisan masyarakat di Malaysia. Kementerian sentiasa melaksanakan pelbagai polisi dan program yang melibatkan penyertaan pelbagai kaum bagi memperbaiki dan mengeratkan hubungan antara kaum dan etnik dalam negara. Kementerian sentiasa mengkaji semula pengisian program yang dilaksanakan agar dapat memenuhi aspirasi dan kehendak masyarakat bagi semua.

Antara usaha-usaha kerajaan bagi memastikan tiada warganegara dari mana-mana kaum atau kawasan dianaktirikan selepas negara kita merdeka selama 51 tahun adalah seperti berikut:

- (i) menetapkan penglibatan masyarakat dari pelbagai kaum dalam aktiviti yang dianjurkan;
- (ii) mengangkat seni budaya dari pelbagai kaum ke dalam program seperti Program Perpaduan Masyarakat dan Program Merakyatkan Seni;
- (iii) membawa Program Perpaduan dan Seni Budaya ke kawasan penempatan bandar dan luar bandar di seluruh negara bagi memberi peluang masyarakat menikmati dan terlibat dalam semua program;

- (iv) program sambutan terbuka bagi semua kaum juga untuk menentukan tiada kaum yang tertinggal dalam usaha menyemarakkan budaya masing-masing;
- (v) melaksanakan program-program yang dapat memupuk dan mengukuhkan semangat perpaduan dan integrasi nasional serta meningkatkan semangat patriotisme di kalangan masyarakat dan kaum di negara ini; dan
- (vi) memberi galakan dalam bentuk latihan, bantuan kewangan dan kemudahan kepada penggiat kumpulan kesenian dan NGO pelbagai kaum di seluruh negara untuk melaksanakan aktiviti seni budaya di pelbagai peringkat.

Sepanjang tahun 2007 kementerian telah meluluskan 51 permohonan bantuan kewangan kepada NGO seni dan budaya Cina, India dan lain-lain kaum.

Tuan Yang di-Pertua: Dato' haji Abdul Rashid bin Ngah kemudian Tuan Yang di-Pertua Tuan Khoo Soo Seang.

Dato' Haji Abdul Rashid bin Ngah: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Seperti yang didakwa oleh wakil-wakil dari Sabah dan Sarawak yang kita dengar akhir-akhir ini terutamanya selepas pilihan raya baru-baru ini terdapat hal-hal yang menunjukkan dengan jelas bahawa mereka dianaktirikan. Selain daripada jawapan yang telah diberikan oleh Yang Berhormat tadi adakah tanda-tanda lain yang menunjukkan sebenarnya dakwaan itu betul? Terima kasih Yang Berhormat.

Tuan Teng Boon Soon: Memang dalam menganjurkan program-program kebudayaan semua negeri di dalam negara kita diberi perhatian dan juga diberi pertimbangan. Bagi dakwaan bahawa Sabah dan Sarawak dianaktirikan itu tidak menunjukkan secara ketaranya dari segi pelaksanaan dasar kerajaan, dari segi pembangunan, peruntukan pembangunan ataupun dari segi berkomunikasi di antara Sabah, Sarawak dan Semenanjung memang di adakan. Di bawah Jabatan Perpaduan pelbagai kegiatan telah diadakan supaya rakyat di Sabah, Sarawak dan Semenanjung berpeluang untuk bersua muka dan memahami di antara satu sama lain.

Memang Sabah, Sarawak merupakan satu kawasan yang luas dan dia memerlukan masa yang lebih panjang untuk membangunkan soal pembangunan itu ia mengambil dan kerajaan setelah mendengar rintihan-rintihan dari kalangan rakyat telah mengambil tindakan yang sewajarnya dari segi peruntukan pembangunan dan sebagainya.

Tuan Khoo Soo Seang: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua saya ucapan terima kasih kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri di atas jawapan dan juga tahniah

kepada kementerian di atas segala program dan tindakan yang diambil. Malangnya kata-kata dan tingkah laku sesetengah pemimpin negara serta penyelewengan kuasa oleh...

Tuan Yang di-Pertua: Pertanyaan Yang Berhormat?

Tuan Khoo Soo Seang: ...Segelintir pegawai kerajaan bukan sahaja tidak dapat meyakinkan rakyat jelata yang berkenaan akan keikhlasan kerajaan lebih adil bahkan menguatkan persepsi tersebut. Jadi apakah tindakan oleh kerajaan untuk mengikis persepsi warganegara dari negeri Sabah dan Sarawak serta yang berketurunan Cina dan India bahawa mereka tidak diberikan layanan anak tiri? Sekian terima kasih.

Tuan Teng Boon Soon: Tuan Yang di-Pertua, soalan anak tiri itu adalah soalan persepsi. Kerajaan Barisan Nasional memang prihatin tentang permintaan rakyat. Kita juga mempunyai mekanisme dalaman dan juga luaran untuk mengawal tingkah laku ataupun ucapan-ucapan yang sering menyentuh sensitiviti kaum dan misalnya kita mempunyai Rukun Negara dan Perlembagaan jadi segala tingkah laku setiap pemimpin atau pegawai kerajaan harus mematuhi prinsip-prinsip dan semangat Rukun Negara dan Perlembagaan.

Juga bagi pemimpin-pemimpin politik yang mungkin pada masa-masa tertentu mengeluarkan ucapan-ucapan yang menyentuh sensitiviti perkauman. Mereka juga akan menghadapi pilihan raya sekali setiap lima tahun dan mereka perlu menghadapi pandangan dan juga penilaian pengundi pada masa pilihan raya. Kita mempunyai satu sistem demokrasi berparlimen. Setiap tingkah laku Wakil Rakyat kita adalah tanggungjawab mereka sendiri dan boleh disekat oleh pengundi dalam penilaian pilihan raya.

Tuan Yang di-Pertua: Adakah Yang Berhormat bermaksud bahawa rakyat perlu sentiasa prihatin terhadap perbezaan di antara politik dan pemerintahan?

Tuan Teng Boon Soon: Ya. Selain itu Tuan Yang di-Pertua dan juga kita mempunyai juga melalui penguatkuasaan undang-undang yang sedia ada untuk mengawal tingkah laku yang keterlaluan itu.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat. Dato' Haji Ikhwan Salim bin Dato' Sujak. Pertanyaan terakhir.

12. Dato' Haji Ikhwan Salim bin Dato' Sujak minta Menteri Pertanian dan Industri Asas Tani menyatakan, adakah kementerian bercadang atau telah pun menawarkan sebarang insentif buat individu-individu yang berhasrat untuk membangunkan tanah-tanah milik persendirian bagi tujuan projek pertanian.

Menteri Pertanian dan Industri Asas Tani [Dato' Mustapa Mohamed]: Tuan Yang di-Pertua saya ucapkan terima kasih dan menghargai peluang yang diberikan oleh Tuan Yang di-Pertua membolehkan saya menjawab soalan Dato' Haji Ikhwan Salim bin

Dato' Sujak. Berkaitan dengan insentif yang diberikan kepada individu bagi projek-projek pertanian.

Tuan Yang di-Pertua kementerian melalui Jabatan Pertanian memang memberikan bantuan kepada individu untuk memajukan pertanian khususnya untuk memajukan tanah mereka melalui Jabatan Pertanian. Bantuan ini adalah terhad kepada golongan yang berpendapatan rendah. Mereka yang berada dengan izin, *gentlemen farmers* umpamanya tidak layak untuk mendapat bantuan yang disediakan oleh kerajaan.

Kerajaan pada tahun ini memperuntukkan kira-kira RM27 juta untuk membantu petani-petani dan penternak dalam usaha kita bagi menambah pengeluaran makanan. Saya hendak bagi contoh bantuan yang diberikan. Yang pertama, untuk membangunkan dusun dan juga untuk memulihkan dusun. Bagi membangunkan dusun, kerajaan menyediakan peruntukan RM6,000 sehektar untuk dusun baru. Bagi memulihkan dusun peruntukan RM5,000 satu hektar dan pada tahun ini kira-kira 1,580 hektar akan dibangunkan yang memberi manfaat kepada kira-kira 890 orang petani seluruh negara.

Bantuan yang diberikan meliputi pembersihan kawasan, pemberian input pertanian, penggantian klon berkualiti, perparitan dan benih tanaman dan semua benih ini adalah *in-kind* Tuan Yang di-Pertua tidak diberikan dalam bentuk *cash*. Jadi 1,580 hektar akan dibangunkan tahun ini melibatkan 890 petani.

■1150

Satu lagi jenis bantuan ialah untuk tanaman sayur. Bagi tujuan ini, sejumlah 6001 hektar disediakan untuk membantu penanam sayur, tahun 2008 melibatkan 874 hektar dan kira-kira 540 orang petani. Tuan Yang di-Pertua, syarat-syarat bagi mendapatkan bantuan ini ialah projek mesti berdaya maju, tanah haruslah sesuai untuk tanaman yang hendak ditanam, mempunyai sumber air yang berdekatan, ada kemudahan infrastruktur asas, serta jalan masuk dan bukan kawasan banjir.

Tuan Yang di-Pertua, kerajaan amat prihatin kepada golongan petani khususnya yang berpendapatan rendah dan program ini telah berjaya untuk menambah pendapatan petani-petani. Matlamat kerajaan ialah untuk memastikan bahawa setiap petani itu mendapat pendapatan sekurang-kurangnya RM2000 sebulan dan kita telah mencapai sedikit kejayaan dari beberapa kawasan pertanian negara, matlamat tersebut telah pun kita capai.

Selain itu Tuan Yang di-Pertua, permohonannya banyak, ramai yang memohon daripada kementerian. Oleh kerana peruntukan terhad, maka ianya dikhususkan kepada golongan berpendapatan rendah dan ada syarat-syarat tertentu yang dikenakan. Bagi mereka yang berpendapatan tinggi, seperti yang saya maklumkan di awal tadi, memang mereka tidak layak untuk mendapat bantuan *in kind* ini, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat. Dato' Haji Ikhwan, kemudian Tuan Maijol bin Mahap, kemudian Puan Hajah Wan Hazani.

Dato' Haji Ikhwan Salim bin Sujak: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Soalan tambahan saya, dalam keadaan kita yang berada dalam keadaan dikatakan dengan izin, *world food crisis* ini, di mana banyak tanah-tanah terbiar mungkin individu-individu tertentu atau pun syarikat yang ada tanah ini yang terbiar sahaja, adakah mereka-mereka ini boleh mendapat khidmat nasihat dan juga khidmat nasihat pengurusan kalaulah mereka ini bercadang untuk masuk dalam bidang pertanian untuk membantu dari segi kepakaran sekarang.

Tuan Yang di-Pertua: Pun jadi *gentlemen farmer*.

Dato' Mustapa Mohamed: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, *gentlemen farmer* layak untuk menerima khidmat nasihat. Memang itulah antara tujuan ditubuhkan jabatan-jabatan agensi kerajaan termasuklah Jabatan Pertanian, mereka akan memberi nasihat, kalau Yang Berhormat Dato' Haji Ikhwan Salim ada tanah di mana-mana untuk dibangunkan, silalah rujuk kepada kami, MARDI dan juga Jabatan Pertanian akan membantu semua rakyat Malaysia yang ingin membangunkan tanah terbiar kerana ini satu masalah yang kita hadapi dan dalam konteks krisis bekalan makanan hari ini. Sememangnya menjadi matlamat kerajaan untuk menambah pengeluaran makanan khususnya padiliah, ini antara tumpuan kita pada hari ini, tumpuan utama ialah untuk menambahkan pengeluaran padi supaya kita dapat menyediakan beras yang lebih banyak untuk keperluan rakyat Malaysia. Pada masa ini, kita cuma keluarkan 72% sahaja daripada keperluan rakyat Malaysia dan kita bertekad untuk menambah peratusan tersebut kepada angka yang lebih tinggi, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Tuan Maijol bin Mahap.

Tuan Maijol bin Mahap: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya perhatikan bahawa di pedalaman atau di luar bandar, ada juga petani-petani yang mempunyai tanah tetapi tidak boleh memulakan usaha terhadap tanah itu sebab mereka tidak mempunyai modal untuk memulakannya. Adakah kementerian bercadang untuk mengenal pasti mereka ini dan membantu mereka ini supaya mereka boleh memulakan usaha terhadap tanah itu dan sekali gus tidak membiarkan tanah begitu sahaja tanpa diusahakan? Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Tanah tak ada *capital expenditure*.

Dato' Mustapa Mohamed: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat. Memang dengan izin, *by definition*, mereka merupakan golongan yang tidak berpendapatan tinggi, maka itu harus diberi pembelaan. Seperti yang disebutkan tadi, memanglah kerajaan menerima banyak permohonan tetapi peruntukan yang ada ialah RM27 juta untuk tahun 2008. Memang kita bagi *in kind*, kita tidak bagi wang ringgit, untuk yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat tadi ialah batuan modal berbentuk wang ringgit. Kita dapati bantuan dalam bentuk *in kind* ini adalah lebih berkesan. Kadang-kadang jika diberi bantuan dalam bentuk wang ringgit ini, ianya tidak menepati hasrat atau pun sasaran yang ditetapkan oleh kerajaan. Jadi, kerajaan tidak berhasrat pada masa ini untuk memberi bantuan dalam bentuk *cash*. Bagi mereka yang layak, mereka boleh pergi ke bank dan kita ada sebuah bank

bernama *Agro Bank* yang dulunya Bank Pertanian yang khusus ditubuhkan bagi membantu petani. Mereka yang memerlukan modal boleh berurusan dengan Bank Pertanian yang mempunyai lebih 100 buah cawangan di seluruh negara.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih, Puan Hajah Wan Hazani.

Puan Hajah Wan Hazani Hj Wan Mohd. Nor: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih Yang Berhormat Menteri. Soalan tambahan saya, pihak kementerian ada memberi insentif pertanian kepada individu dan syarikat yang layak. Bagaimanakah cara untuk mempercepatkan proses permohonan itu dan apakah tindakan ke atas pegawai-pegawai yang tidak melayan permohonan yang diminta? Terima kasih.

Dato' Mustapa Mohamed: Sememangnya kerajaan ingin memberikan perkhidmatan terbaik kepada rakyat dan salah satu daripada ukuran perkhidmatan terbaik ialah secepat mana kita memproses permohonan untuk mendapat bantuan ini. Mereka yang berkenaan ini boleh berjumpa dengan pegawai pertanian di semua daerah, jajahan di Malaysia, ada pegawai pertanian, boleh berjumpa dengan mereka dan saya yakin mereka akan cuba membantu tetapi, masalahnya seperti yang disebutkan tadi, peruntukannya terhad. Jadi, Tuan Yang di-Pertua, soalan yang kedua ialah, apa tindakan bagi mereka yang tidak melayani permohonan. Tidak melayan ini, dua golongan. Yang pertama, tak melayani kerana menolak permohonan, ini dianggap tidak melayan, yang kedua mungkin tidak mesra pelanggan, itu juga, Jadi, kalau ditolak atas sebab-sebab tertentu maka itu boleh diterima oleh kerajaan. Akan tetapi kalau tidak mesra pelanggan, ini satu isu yang serius dan jika ada kes-kes di mana pegawai-pegawai kementerian di bawah, tidak mesra pelanggan, saya harap perkara ini dibawa kepada kami, terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat.

USUL

KAJIAN SEPARUH PENGAL RANCANGAN MALAYSIA KESEMBILAN

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Datuk Amirsham A. Aziz]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Bismillahirrahmanirrahim, saya dengan suka citanya berdiri di Dewan yang mulia ini bagi pihak Yang Amat Berhormat Perdana Menteri untuk mengemukakan satu usul mengikut peruntukan Peraturan Mesyuarat 26(3) seperti berikut:

“Bahawa Dewan ini,
menyedari akan pertumbuhan ekonomi yang menggalakkan dan pencapaian matlamat sosioekonomi yang baik semasa awal pelaksanaan Rancangan Malaysia Kesembilan meskipun ekonomi Malaysia terus berhadapan dengan pelbagai ketidakpastian terutamanya kenaikan harga minyak petroleum mentah dunia;

merestui usaha kerajaan bagi melaksanakan Misi Nasional untuk mencapai matlamat Wawasan 2020 bagi menjadikan Malaysia sebuah negara maju;

meluluskan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan yang bertujuan melaksanakan strategi dan program serta menyediakan peruntukan bagi menjadikan Malaysia sebuah negara yang teguh dan bersatu padu seperti dibentang dalam Kertas Perintah CMD 8 Tahun 2008;

Bahawa dalam meluluskan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan, Dewan yang mulia ini menyeru seluruh rakyat Malaysia supaya berusaha dengan keazaman yang teguh dan terus menyokong kerajaan untuk membina Malaysia sebagai sebuah negara yang makmur, progresif, adil, berdaya tahan dan berdaya saing.”

Selaras dengan wawasan menjadikan negara Malaysia yang cemerlang, gemilang dan terbilang. Dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, saya membentangkan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan untuk dibahas oleh Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan yang mulia ini.

■1200

Tuan Yang di-Pertua, alhamdulillah selepas pembentangan Rancangan Malaysia Kesembilan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri pada 31 Mac 2006, berkat kesungguhan dan kegigihan segenap lapisan rakyat dalam melaksanakan tanggungjawab masing-masing, kita bukan sahaja berupaya mengekalkan kestabilan negara serta pertumbuhan ekonomi yang menggalakkan malah dapat terus meningkatkan daya saing negara.

Kejayaan ini jelas terserlah melalui pelbagai pencapaian dan telah berjaya kita peroleh. Antara kejayaan yang telah dikata capai adalah:

- (i) pengekaln pertumbuhan ekonomi negara pada kadar yang membanggakan iaitu sebanyak 6.1% setahun;
- (ii) peningkatan kualiti hidup rakyat melalui pertambahan pendapatan per kapita daripada RM18,840 setahun pada 2005 kepada RM23,066 pada tahun 2007;
- (iii) pengurusan perbelanjaan kerajaan secara berhemat dengan pengurangan defisit fiskal negara daripada 3.6% daripada Keluaran Dalam Negara Kasar ataupun KDNK pada 2005 kepada 3.2% pada 2007;
- (iv) penerokaan sumber pertumbuhan baru dan peningkatan produktiviti pekerja;
- (v) peningkatan kualiti dan akses kepada sistem pendidikan negara melalui perlaksanaan pelan induk pembangunan pendidikan dan pelan strategik pengajian tinggi negara;
- (vi) pengurangan kadar kemiskinan keseluruhan daripada 5.7% pada tahun 2004 kepada 3.6% pada tahun 2007. Manakala kemiskinan tegar pula menyusut daripada 1.2% kepada 0.7% pada tahun 2007;
- (vii) pengurangan jurang ekonomi antara kumpulan etnik antara wilayah dan antara bandar dan luar bandar;
- (viii) pewujudan hampir 60 ribu orang usahawan baru di samping melatih seramai lebih daripada 120 ribu orang usahawan melalui pelbagai program pembangunan usahawan;
- (ix) penyediaan akses yang lebih baik kepada penjagaan kesihatan, kemudahan perumahan, keluasan jaringan jalan raya ke kawasan luar bandar;
- (x) penyediaan pengangkutan awam yang lebih baik dan peningkatan keselamatan jalan raya; dan
- (xi) peningkatan keberkesanan sistem penyampaian sektor awam termasuklah penggantian *Certificate of Fitness for Occupation* atau CFO yang dikeluarkan oleh pihak kerajaan tempatan dengan *Certificate of Completion and Compliance* serta pengurangan kos menjalankan perniagaan melalui pasukan petugas khas pemudah cara peniagaan atau Pemudah.

Pembentangan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan pada hari ini amat penting bagi memastikan kesinambungan agenda pembangunan negara khususnya dalam senario ekonomi semasa yang amat mencabar. Kenaikan harga minyak dan komoditi yang mendadak serta kemelut dalam pasaran kewangan sedunia yang masih berlanjutan jika tidak

ditangani secara bijak mampu menjejaskan usaha kita untuk mengekalkan kestabilan ekonomi dan mencapai pertumbuhan yang kukuh.

Oleh itu satu daripada objektif utama Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan adalah untuk memastikan mutu hidup rakyat terus terpelihara. Program-program peningkatan pendapatan serta jaringan keselamatan sosial akan terus di laksana dan di perkasa. Di samping itu, kajian separuh penggal ini juga memberi tumpuan kepada peningkatan kapasiti dan daya saing negara. Pembinaan infrastruktur, pembangunan modal insan dan perkembangan sektor-sektor pertumbuhan yang baru akan terus dipacu dengan pengambilan kira keperluan jangka panjang pembangunan negara.

Bagi memastikan Malaysia mampu mengekalkan momentum pertumbuhan yang positif, kita akan terus merencanakan agenda pembangunan negara berdasarkan lima teras utama misi nasional iaitu:

- (i) meningkatkan nilai tambah dalam ekonomi negara;
- (ii) meningkatkan keupayaan pengetahuan kreativiti dan inovasi negara serta memupuk minda kelas pertama;
- (iii) menangani masalah ketidaksamaan sosioekonomi secara membina dan produktif;
- (iv) meningkatkan tahap dan kemampuan kualiti hidup; dan
- (v) mengukuhkan keupayaan institusi dan perlaksanaan negara.

Tuan Yang di-Pertua, dalam tempoh 2006 hingga 2007, Keluaran Dalam Negeri Kasar atau KDNK, sebenar negara berkembang sebanyak 6.1% setahun. Dengan pendapatan per kapita pada harga semasa meningkat sebanyak 10.6% setahun kepada RM23,066. Pendapatan per kapita berdasarkan pariti kuasa beli meningkat sebanyak 14.2% kepada RM46,478 pada tahun 2007.

Pertumbuhan ekonomi ini dicapai dalam suasana harga yang stabil dan pengangguran pula pada kadar 3.3% pada tahun 2007 mencerminkan ekonomi berada dalam paras guna tenaga penuh. Perdagangan luar mencatat lebih purata sebanyak RM100 bilion setahun. Rizab luar bersih meningkat kepada RM335.7 bilion cukup untuk membiayai 8.4 bulan import tertangguh. Kestabilan ekonomi ini dicapai dalam suasana kerajaan meneruskan amalan dasar fiskal berhemah. Aliran masuk bersih pelaburan asing langsung meningkat sebanyak 36.3% setahun kepada RM29.1 bilion pada tahun 2007. Pelaburan awam turut meningkat sebanyak 8.9% setahun berikutan pelaksanaan aktif projek pembangunan Rancangan Malaysia Kesembilan.

Sektor perkhidmatan yang merupakan penyumbang utama kepada pertumbuhan ekonomi berkembang pada kadar 8.5%. Pertumbuhan sektor ini diterajui oleh sub sektor kewangan, insurans, hartanah dan perkhidmatan perniagaan. Di samping itu sumbangan sektor perkhidmatan diperkukuh lagi oleh perkembangan ketara sub sektor perdagangan borong dan

runcit. Penginapan dan restoran serta sub sektor pengangkutan yang telah memperoleh hasil daripada kejayaan pelaksanaan program Melawat Malaysia 2007.

Sektor pembuatan pula mengalami pertumbuhan sederhana sebanyak 5.1% setahun kesan daripada kelembapan permintaan global bagi keluaran elektronik dan permintaan dalam negeri yang rendah bagi peralatan pengangkutan. Sektor pertanian juga mencatat pertumbuhan yang lebih sederhana iaitu pada kadar purata 3.8% setahun berikutan bencana banjir yang berlaku pada akhir 2006 dan awal 2007. Walau bagaimanapun sektor pembinaan telah kembali pulih dan diperkukuhkan bagi melalui perlaksanaan projek-projek pembangunan di bawah Rancangan Malaysia Kesembilan.

Tuan Yang di-Pertua, dalam tempoh akhir Rancangan Malaysia Kesembilan, kerajaan akan terus melaksanakan pengurusan ekonomi mikro yang lebih berhemat bagi memastikan asas ekonomi yang kukuh. Dengan jangkaan pertumbuhan ekonomi dunia yang sederhana sebanyak 4.1% setahun bagi tempoh 2008 hingga 2010, ekonomi Malaysia dijangka berkembang secara purata 6% setahun. Pertumbuhan ekonomi ini dijangka disokong oleh permintaan dalam negeri dan sektor luar negara terutama permintaan yang masih kukuh di kalangan negara rantau Asia khususnya Republik Rakyat Cina dan India.

■ 1210

Permintaan swasta dijangka terus menjadi peneraju pertumbuhan ekonomi. Ini adalah berasaskan jangkaan pelaburan swasta berkembang sebanyak 10.6% dengan jumlah pelaburan pada harga semasa dianggar sebanyak RM305.8 bilion bagi tempoh 2008 hingga 2010. Sektor perkhidmatan pembuatan dan pertanian dijangka terus menjadi penyumbang utama kepada pertumbuhan ekonomi. Sektor perkhidmatan dijangka berkembang sebanyak 7.9% setahun dalam sektor pembuatan pada kadar yang lebih perlahan iaitu 3% setahun kesan daripada kelembapan permintaan global yang berterusan terutama keluaran elektrik dan elektronik.

Namun industri pembuatan berorientasikan dalam negeri dijangka berkembang, berkembang pesat terutama industri berkaitan pembinaan. Sektor pertanian akan terus diberi penekanan terutama subsektor penanaman makanan bagi menyokong Dasar Jaminan Bekalan Makanan Negara. Sektor ini dijangka berkembang pada kadar 4.1% setahun, sektor pembinaan pula dijangka terus mencatat pertumbuhan yang kukuh pada kadar purata 5.8% setahun. Kerajaan juga akan terus memberi tumpuan ke arah mengukuhkan kedudukan kewangan kerajaan dengan meluaskan asas hasil dari bagi meningkatkan pendapatan negara, kualiti dan kecekapan penyampaian perkhidmatan awam akan dipertingkatkan manakala bantuan kepada golongan miskin dan yang memerlukan akan diteruskan.

Melalui langkah pengukuhan kedudukan kewangan kerajaan menjangka akan mengekalkan defisit fiskal pada tahap 3.2% kepada KDNK pada tahun 2010. Ini akan memastikan agar kewangan negara terus diurus secara berhemat dan fleksibel bagi menghadapi

sebarang ketidaktentuan dalam ekonomi dunia pada masa hadapan yang akan memberi kesan kepada ekonomi negara.

Tuan Yang di-Pertua, Teras 1 meningkatkan nilai ditambah dalam ekonomi negara. Bagi meningkatkan ekonomi dalam rantai nilai lebih tinggi yang merupakan prasyarat untuk meningkatkan kedudukan ekonomi Malaysia dalam kelas ekonomi berpendapatan tinggi tiga strategi utama akan dilaksanakan.

- (i) meningkatkan produktiviti dan daya saing negara;
- (ii) menjana sumber pertumbuhan baru; dan
- (iii) mengembangkan pasaran bagi barangan dan perkhidmatan Malaysia.

Menyedari kepentingan daya inovasi dalam memacu pertumbuhan produktiviti dan daya saing negara, kerajaan akan memperuntukkan dana sewajarnya bagi tujuan penyelidikan dan pembangunan atau R&D serta pengkomersialan teknologi. Pada masa yang sama kerjasama antara sektor awam dengan swasta dalam penyelidikan yang didorong pasaran akan terus dipertingkatkan. Kerajaan juga berhasrat menggalakkan lagi penglibatan sektor swasta dalam sektor-sektor pertumbuhan baru seperti bidang Kewangan Islam dan Takaful, pembuatan berteknologi tinggi, pelancongan kesihatan pengajian tinggi dan pertanian berskala besar.

Pembangunan bidang-bidang pertumbuhan baru tersebut perlu dipacu dengan penyediaan kemudahan dan insentif bersesuaian termasuklah kemudahan pinjaman. Sehubungan ini kerajaan berhasrat meningkatkan lagi pertumbuhan industri modal teroka, institusi kewangan pembangunan, firma ekuiti persendirian dan syarikat modal teroka akan digalakkan menawar terma dan syarat yang lebih menarik di samping memberi sokongan bina upaya kepada syarikat-syarikat yang menerima pelaburan.

Rangka kerja perundangan dan yang berkesan adalah kritikal bagi mewujudkan persekitaran pasaran yang kondusif. Sehubungan ini perundangan amalan perdagangan adil atau *factory practices* akan diperkenal. Bagi meningkatkan perlindungan bagi harta intelek lebih banyak mahkamah harta intelek akan ditubuh manakala keupayaan pengamal harta intelek akan diperingkatkan.

Perluasan infrastruktur jalur lebar juga akan dipertingkatkan menerusi inisiatif kerjasama sektor awam dengan sektor swasta bagi menjadikan Malaysia sebagai pihak utama destinasi pelaburan dan aktiviti berintensif pengetahuan serta mencapai sasaran kadar penembusan jalur lebar setinggi 5% isi rumah menjelang tahun 2010.

Bagi memastikan bekalan tenaga yang terjamin dalam jangka panjang inisiatif kecekapan tenaga akan dipergiatkan bagi menggalakkan penggunaan tenaga yang produktif dan berhemat. Kerajaan juga akan mempergiatkan aktiviti R&D dalam bidang tenaga boleh diperbaharui atau *renewable energy* yang mesra alam dan menjimatkan kos. Untuk tujuan ini kerajaan akan merangka Dasar Tenaga Negara.

Bidang-bidang keutamaan telah dikenal pasti bagi memastikan perancangan yang bersepadu serta pelaksanaan yang tersusun ke arah meningkatkan ekonomi dalam rantai nilai lebih tinggi. Dalam sektor perkhidmatan kerjasama sektor awam dan swasta akan dipergiatkan untuk mengambil peluang daripada peningkatan permintaan pasaran serantau terhadap pengajian tinggi, pelancongan kesihatan dan perkhidmatan lain khususnya Takaful.

Bagi meletakkan Malaysia sebagai sebuah pusat kewangan Islam yang diiktiraf di peringkat antarabangsa inisiatif Pusat Kewangan Islam Antarabangsa Malaysia atau MIFC akan terus dipergiatkan. Untuk memanfaatkan potensi bioteknologi syarikat-syarikat bioteknologi akan diberi sokongan dan galakan. Aplikasi bioteknologi dalam pertanian, penjagaan kesihatan dan penggunaan industri akan diperluaskan melalui pemerolehan teknologi, penggalakan R&D dan pemakaian amalan makmal terbaik. Pembangunan sumber pertumbuhan baru dalam bidang pertanian akan juga digalakkan dengan memastikan penggunaan sumber yang lebih cekap. Sehubungan ini tumpuan akan diberi kepada pelbagai bidang yang berpotensi tinggi seperti penanaman kenaf, perikanan laut dalam, penternakan ikan hiasan dan lain-lain.

Di samping itu pembangunan strategi industri halal akan diterajui oleh perbadanan pembangunan industri halal berpandukan Pelan Induk Pembangunan Industri Halal. Dalam usaha memantapkan kedudukan Malaysia sebagai hab multimedia dan ICT, penekanan akan diberikan kepada bidang berpotensi tinggi seperti perkhidmatan, perkongsian dan penyumberan luar atau *share services and outsourcing* dan Pembangunan Kandungan Multimedia ataupun *Multimedia Content Development*.

Barangan dan perkhidmatan Malaysia akan dipromosikan secara lebih insentif ke pasaran baru di Afrika, Asia barat dan selatan, ahli baru EU serta Asean. Misi perdagangan akan ditambah dan rangkaian pasaran baru akan diperkukuh. Sistem maklumat pemasaran di pelbagai agensi seperti MATRADE, FAMA dan AMDEC akan dinaiktarafkan dan di integrasi bagi menyediakan akses maklumat yang lebih mudah kepada bakal pengimport dan pengeksport.

Di samping itu rundingan mengenai peraturan pengiktirafan bersama perjanjian perdagangan bebas dan perjanjian pelbagai hala akan terus dilaksanakan. Manakala perpakatan strategik dan usaha sama dengan syarikat antarabangsa terutama akan dipertingkatkan. Pensijilan halal Malaysia akan juga dipromosi sebagai piawai halal bertaraf global.

Tuan Yang di-Pertua, Teras Dua meningkatkan keupayaan pengetahuan dan inovasi negara serta memupuk minda kelas pertama.

■1220

Dalam Teras Kedua Misi Nasional, usaha bagi melahirkan modal insan berkualiti dan berpengetahuan, berinovasi dan memiliki nilai-nilai positif akan terus diberi keutamaan. Pembangunan modal insan ini akan dilaksanakan menerusi pengukuhan program pendidikan dan latihan serta membentuk masyarakat yang mempunyai nilai yang boleh diteladani.

Dalam tempoh akhir Rancangan Malaysia Kesembilan, peruntukan tambahan sejumlah RM950 juta akan diberi bagi menaik taraf infrastruktur sekolah, menyediakan kemudahan ICT serta menggalakkan lebih ramai guru berpengalaman berkhidmat di kawasan luar bandar. Ini menjadikan jumlah peruntukan keseluruhan Rancangan Malaysia Kesembilan bagi tujuan ini sebanyak RM13.45 bilion, iaitu sebagai langkah merapatkan jurang pencapaian akademik antara pelajar sekolah luar bandar dengan bandar. Perhatian khusus akan diberikan kepada sekolah-sekolah luar bandar di negeri Sabah dan Sarawak. Di samping itu, sekolah jenis kebangsaan aliran Cina dan Tamil akan terus dibantu dan dipertingkatkan.

Untuk memastikan mutu pengajaran di peringkat prasekolah, kerajaan akan menyeragamkan kurikulum prasekolah agar semua murid akan dapat membaca dan mengira sebelum memulakan pendidikan formal di peringkat sekolah rendah. Selaras dengan hasrat kerajaan menjadikan sekolah kebangsaan pilihan semua kaum bagi memperkukuhkan perpaduan, pelbagai usaha akan terus dilaksanakan bagi meningkatkan kualiti dan pengajaran di sekolah tersebut. Antara lain...

Tuan Yang di-Pertua: Untuk beri peluang Yang Berhormat bernafas, saya mengikuti kupasan Yang Berhormat dan buah-buah fikiran yang terlintas di kelapa saya ini ialah ucapan Yang Berhormat ini, Kajian Separuh Penggal ini, merupakan satu perakuan terhadap hala tuju dan iltizam kerajaan selaku pemerintah yang dipilih oleh rakyat melalui proses berkala, perjalanan demokrasi di negara kita.

Jadi, sudah tentu ingatan saya, ini berlainan langsung daripada slogan, "*Hari ini memerintah, esok turun harga*". Itu mudah sahaja memerintah. Terima kasih. Silakan Yang Berhormat.

Tan Sri Amirsham A. Aziz: *[Bercakap tanpa menggunakan pembesar suara]* ...Kerajaan akan terus memberi tumpuan bagi meningkatkan akses dan kualiti pendidikan tinggi enrolmen Institusi Pendidikan Tinggi Awam atau IPTA, akan bertambah apabila kampus tetap tiga universiti baru iaitu Universiti Darul Iman Malaysia, Universiti Malaysia Kelantan dan Universiti Pertahanan Nasional Malaysia, siap dibina.

Bagi meningkatkan kualiti IPTA, sistem penarafan akan dilaksanakan bagi tujuan menilai kualiti dan daya saing di kalangan Institusi Pengajian Tinggi. Bagi meningkatkan pengiktirafan antarabangsa, lebih ramai pakar dari universiti luar negara, industri dan badan-badan profesional akan dilantik sebagai Panel Penilai Program Akademik dan yang ditawarkan di IPTA dan IPTS. Manakala sebuah Institut Penyelidikan Malaysia akan ditubuhkan bagi meningkatkan kerjasama dalam aktiviti penyelidikan dengan universiti-universiti terkemuka dunia. Enrolmen pelajar dalam bidang pendidikan teknikal dan latihan vokasional akan dipertingkatkan menerusi penggunaan kapasiti institusi yang sedia ada. Pembiayaan pelajar di institusi latihan swasta serta peruntukan tambahan kepada Perbadanan Tabung Pembangunan Kemahiran, usaha yang berterusan juga

akan diambil bagi memperkukuhkan Institusi Pendidikan Teknikal dan Latihan Vokasional menerusi pelaksanaan Pelan Induk Pembangunan Kemahiran dan Latihan.

Bagi membantu pelajar-pelajar tercicir, pembinaan Pusat Giat MARA baru akan dipercepatkan, di mana 80% pengambilan akan dikhaskan untuk kumpulan pelajar tercicir. Di samping itu, pelaksanaan Sistem Latihan Dual Nasional yang menekankan latihan praktikal di industri akan dibuka dengan kumpulan pelajar yang tercicir. Bagi menggalakkan proses pembelajaran secara berterusan, penyertaan dalam program pembelajaran sepanjang hayat akan ditingkatkan, dengan melaksanakan proses kemasukan yang lebih fleksibel serta mengambil kira pengalaman kerja. Bagi meningkatkan penyertaan industri, pengecualian cukai akan diberi ke atas perbelanjaan yang dikeluarkan bagi melatih pekerja mereka di kolej komuniti pada peringkat diploma.

Bantuan kewangan dalam bentuk elaun bulanan dan yuran pengajian juga akan dipertimbangkan bagi pelajar-pelajar di kolej komuniti. Kerajaan komited untuk membina masyarakat yang mempunyai nilai moral dan etika yang kukuh bagi bentuk warga yang bertanggungjawab, dan seterusnya mengekalkan kemakmuran negara. Sistem integriti berasaskan Pelan Integriti Nasional akan terus diperkukuh dan penerapan prinsip-prinsip Islam Hadhari akan dipertingkatkan. Di samping itu, Badan Pencegah Rasuah sedang disusun semula sebagai sebuah Suruhanjaya Pencegah Rasuah Malaysia bagi meningkatkan keberkesanan dalam membasmi aktiviti rasuah.

Tuan Yang di-Pertua, Teras Ketiga – menangani ketidaksemaan sosioekonomi yang berterusan. Teras Ketiga Misi Nasional menekankan falsafah pembangunan pertumbuhan dengan pengagihan. Bagi menangani ketidaksemaan sosioekonomi yang berterusan antara kumpulan etnik, wilayah dan bandar dengan luar bandar. Kesan pertumbuhan ekonomi serta langkah kerajaan memperbaiki ketidaksemaan sosioekonomi secara membina dan produktif telah berjaya mewujudkan suasana pembangunan ke arah pertumbuhan dengan pengagihan yang saksama, serta mendorong peningkatan dan pengagihan saksama peluang-peluang bermutu atau *equitable distribution of quality opportunities*, untuk semua rakyat Malaysia.

Kemiskinan mutlak di Malaysia terus berkurang. Insiden kemiskinan keseluruhan di kalangan rakyat Malaysia telah berkurang daripada 5.7% pada 2004 kepada 3% pada 2007. Jumlah isi rumah miskin berkurang sebanyak 33% daripada 311,300 kepada 209,000 hasil daripada pertumbuhan ekonomi yang mantap serta pelaksanaan pelbagai program dan projek pembasmian kemiskinan. Insiden kemiskinan di Sabah telah berkurang daripada 23% kepada 16%. Manakala di Sarawak berkurang daripada 7.5% kepada 4.2%.

Kemiskinan tegar berkurang daripada 1.2% pada 2004 kepada 0.7% pada 2007. Bilangan isi rumah miskin tegar juga berkurangan sebanyak 43% daripada 67,300 kepada 38,400 dalam tempoh yang sama. Berasaskan prestasi ini, kerajaan yakin sasaran Rancangan Malaysia Kesembilan untuk membasmi kemiskinan tegar menjelang 2010 akan dapat dicapai. Dalam

tempoh akhir Rancangan Malaysia Kesembilan, usaha pembasmian kemiskinan akan terus diperkasa. Sehubungan dengan ini, sebuah mekanisme pemantauan dan penilaian yang lebih tersusun akan diwujudkan di pelbagai peringkat pentadbiran meliputi negeri dan daerah. Usaha ini akan diterajui oleh *focus group* mengenai kemiskinan yang dipengerusikan oleh Ketua Setiausaha Negara.

Usaha pembasmian kemiskinan akan tertumpu kepada penyediaan infrastruktur asas, penjana pendapatan dan pembangunan modal insan. Projek Agropolitan yang melibatkan pembangunan tanah bersepadu untuk meningkatkan taraf hidup golongan miskin di kawasan luar bandar akan terus dilaksanakan.

■1230

Di samping itu, skim jaringan keselamatan sosial atau *social safety net* yang telah dilancarkan pada tahun 1990 akan terus diperkukuh dan diperluaskan dengan pelbagai bantuan. Program pembasmian kemiskinan untuk kumpulan minoriti termasuk Orang Asli serta golongan miskin tidak produktif akan dirancang dengan mengambil kira perbezaan keperluan dan tahap pembangunan mereka. Usaha juga akan diambil untuk meningkatkan taraf hidup termasuk penyediaan akses yang lebih baik kepada pendidikan, kesihatan dan kemudahan asas bagi kumpulan minoriti di kawasan pedalaman Sabah dan Sarawak.

Pendapatan isi rumah purata di kalangan rakyat masyarakat terus mencatatkan peningkatan iaitu daripada RM3,249 pada tahun 2004 kepada RM3,686 pada tahun 2007. Peningkatan ini adalah hasil pertumbuhan ekonomi yang positif dan penjana peluang pekerjaan bagi meningkatkan pendapatan di kalangan semua rakyat. Semua kumpulan etnik mencatatkan peningkatan pendapatan isi rumah dan pendapatan isi rumah di luar bandar dan bandar juga turut meningkat. Pada tahun 2007 pendapatan isi rumah purata kaum bumiputera meningkat sebanyak 5.2% setahun kepada RM3,153 sebulan. Manakala isi rumah kaum Cina meningkat pada kadar 3% setahun kepada RM4,453 dan isi rumah India pada kadar 3.2% kepada RM3,799 sebulan.

Hasil daripada peningkatan pendapatan isi rumah luar bandar yang lebih tinggi, nisbah ketidaksamaan pendapatan purata luar bandar dengan bandar telah bertambah baik iaitu daripada nisbah 1:2.1 pada tahun 2004 kepada 1:1.91 pada tahun 2007 melepasi sasaran Rancangan Malaysia Kesembilan iaitu 1:2 menjelang tahun 2010. Pada masa yang sama lebih tumpuan akan diberi untuk meningkatkan bahagian pendapatan di kalangan isi rumah 40% terendah bagi membentuk kumpulan berpendapatan pertengahan yang lebih besar dan makmur.

Pemilikan ekuiti bumiputera dalam sektor korporat meningkat daripada 18.9% pada tahun 2004 kepada 19.4% pada tahun 2006. Bagi merealisasikan sasaran sekurang-kurangnya 30% pemilikan bumiputera pada tahun 2020 beberapa langkah akan dilaksanakan dalam tempoh akhir Rancangan Malaysia Kesembilan.

- (i) penekanan yang lebih akan diberi bagi memastikan bumiputera mempunyai kawalan kepentingan dalam syarikat swasta;
- (ii) peranan institusi bumiputera seperti Permodalan Nasional Berhad dan Tabung Haji akan diperkukuhkan bagi menggabungkan dana individu bumiputera;
- (iii) graduan bumiputera yang berbakat dan mempunyai idea kreatif dan inovatif akan diberi modal bagi mengkomersialkan idea mereka;
- (iv) sebuah pangkalan data akan dibina bagi tujuan memantau prestasi golongan bumiputera dalam sektor korporat.

Bagi meningkatkan pemilikan ekuiti di kalangan golongan bumiputera di Sabah dan Sarawak; usaha-usaha seperti skim unit amanah, pembangunan keusahawanan dan latihan kemahiran akan diberi penekanan lebih serius. Bagi meningkatkan pemilikan aset bukan kewangan di kalangan bumiputera di Sarawak, tanah peribumi dan adat akan terus dibangunkan bagi tujuan komersial. Bukan bumiputera telah berjaya meningkatkan pemilikan ekuiti sektor korporat daripada 40.6% pada tahun 2004 kepada 43.9% pada tahun 2006.

Walaupun, peratus pemilikan etnik India berkurang sedikit daripada 1.2% kepada 1.1% dari segi nilai mutlak pemilikannya telah meningkat sebanyak RM575.2 juta atau 9%. Bagi meningkatkan pemilikan ekuiti korporat di kalangan etnik India pada 1.5% menjelang tahun 2010 langkah akan diambil bagi menambah baik akses untuk mereka menyertai unit amanah dan mendapat skim pembiayaan.

Pendidikan latihan, kemahiran dan pembangunan usahawan akan terus diberi penekanan bagi mencapai matlamat penyusunan semula guna tenaga. Usaha akan diambil untuk meningkatkan peluang penyertaan bumiputera, komuniti India dan kumpulan minoriti di peringkat pengurusan dan profesional dalam sektor swasta. Di samping itu, lebih ramai bukan bumiputera akan digalakkan untuk bekerja dalam sektor awam akan diteruskan.

Pembangunan wilayah akan ditumpu kepada peningkatan taraf sosioekonomi merentasi wilayah negeri, bandar dan luar bandar. Dalam hal ini pembangunan koridor pertumbuhan wilayah diperkenalkan bagi memacu pertumbuhan ekonomi dan mengagihkannya peluang-peluang bermutu di seluruh pelosok tanah air.

Pelbagai pakej akan ditawarkan bagi menarik minat pelabur tempatan dan asing untuk melabur dana dalam koridor pertumbuhan wilayah. Setiap pihak berkuasa koridor akan memperkenalkan inisiatif khusus untuk mewujudkan lebih ramai usahawan termasuk *enterprise* bumiputera dalam koridor-koridor tersebut. Bagi memastikan keberkesanan pelaksanaan dan pemantauan projek, kerajaan telah mengarahkan supaya setiap pihak berkuasa koridor melaporkan kemajuan pembangunan di kawasan koridor masing-masing kepada Jemaah Menteri setiap tiga bulan.

Pembangunan masyarakat perdagangan dan perindustrian bumiputera fasa kedua akan terus diberi penekanan melalui pelaksanaan inisiatif pembangunan *cluster* yang diterajui oleh sektor swasta. Inisiatif ini dijangka akan dapat meningkatkan penyertaan bumiputera dalam 11 sektor ekonomi utama seperti pembinaan, logistik dan pengedaran perdagangan. Bagi memacu pembangunan usahawan bumiputera pendekatan seperti pembangunan francais, penyertaan strategik dalam rangkaian perniagaan dan penyusunan syarikat bumiputera di Bursa Malaysia akan terus dipergiatkan.

Tuan Yang di-Pertua, teras keempat ialah meningkatkan tahap dan kemampuan kualiti hidup. Kerajaan komited bagi memastikan bahawa pertumbuhan ekonomi negara perlu disertai dengan peningkatan kualiti hidup seluruh rakyat Malaysia. Matlamat ini akan dicapai dengan melaksanakan strategi antara lain peningkatan perkhidmatan kesihatan, perkhidmatan perbandaran, kemudahan pengangkutan, penyediaan infrastruktur asas dan pemuliharaan alam sekitar. Penyediaan perkhidmatan penjagaan kesihatan terus diperkukuh dan kualiti penjagaan dipertingkatkan ke arah memastikan masyarakat yang lebih sihat.

Penyediaan penjagaan kesihatan kepada kumpulan yang kurang mendapat akses seperti Orang Asli dan kumpulan minoriti di kawasan pedalaman Sabah dan Sarawak akan terus dipertingkatkan. Lebih banyak klinik bergerak termasuk perkhidmatan doktor udara akan disediakan untuk kawasan terpencil. Perawatan di rumah akan diperluas dengan kumpulan pelbagai disiplin yang berkeupayaan menyediakan nasihat, farmaseutikal dan penjagaan paliatif dan pemulihan.

Sebagai langkah mengatasi masalah kekurangan pekerja dalam sektor kesihatan awam pengambilan pelajar ke institusi pengajian tinggi bagi kursus-kursus kritikal akan dipertingkatkan. Kerajaan juga akan mempertimbangkan pakej faedah yang lebih baik bagi mengekalkan para doktor dan pekerja dalam sektor kesihatan awam.

Pembangunan sektor perumahan akan terus memberi tumpuan kepada penyediaan rumah yang mencukupi, mampu dibeli atau disewa dan berkualiti kepada semua rakyat terutamanya golongan yang berpendapatan rendah dan menengah.

■ 1240

Pelaksanaan program perumahan kos rendah akan dipercepatkan dengan pembinaan tambahan 18,500 unit rumah di bawah projek perumahan rakyat disewa. Di samping itu, sebanyak 12,300 unit rumah mampu milik akan dibina menjelang tahun 2010.

Di kawasan bandar, kualiti pengurusan sisa pepejal akan dipertingkatkan melalui pelaksanaan skim kutipan pengangkutan dan pelupusan sisa pepejal secara lebih cekap dan menjimatkan. Di samping itu, pelbagai inisiatif pengurusan sisa pepejal termasuk skim pengurangan sisa pepejal dan kitar semula akan dipertingkatkan pelaksanaannya. Kerajaan tetap komited ke arah memastikan agar setiap rakyat Malaysia menikmati infrastruktur asas yang diperlukan khususnya bekalan air dan tenaga elektrik.

Di kawasan-kawasan populasi tinggi seperti Lembah Kelang, mutu sistem bekalan air dan pembetulan akan dipertingkatkan dengan tertubuhnya Suruhanjaya Perkhidmatan Air Negara atau SPAN. Peningkatan sistem pengangkutan awam terus menjadi keutamaan kerajaan. Sehubungan itu, liputan sistem rel transit bandar akan diperluas dan lebih banyak terminal pengangkutan awam bersepadu akan dibina. Di samping itu, kecekapan perkhidmatan komuter, bas dan teksi akan dipertingkatkan bagi mengurangkan penggunaan kenderaan persendirian berbanding penggunaan pengangkutan awam khususnya di kawasan Lembah Klang.

Bagi memastikan agar pembangunan sektor pengangkutan di masa hadapan berjalan dengan lebih lancar dan tersusun, kerajaan akan menubuhkan sebuah Suruhanjaya Pengangkutan Awam dan merangka sebuah Pelan Induk Pengangkutan bagi menambah liputan jaringan jalan raya terutamanya di Sabah dan Sarawak, rangkaian jalan raya luar bandar akan terus diperluaskan.

Bagi memastikan persekitaran yang sihat kepada masyarakat dan pemuliharaan sumber asli, tumpuan khusus akan diberikan kepada usaha meningkatkan kualiti udara dan air secara berterusan dan mengurangkan pencemaran sumber air dan tanah akibat pembuangan haram sisa pepejal serta bahan toksik dan berbahaya. Di samping itu, fenomena perubahan iklim turut diberi perhatian.

Tumpuan akan diberi ke arah meningkatkan penggunaan tenaga yang cekap di samping sumber tenaga yang boleh diperbaharui serta menambah baik sistem pengangkutan awam.

Langkah-langkah pencegahan seperti program tebatan banjir akan turut dilaksanakan supaya impak daripada fenomena perubahan iklim dapat ditangani dengan berkesan. Institusi kekeluargaan akan diperkukuh supaya nilai moral dan etika dapat diterap secara berkesan kepada generasi muda bagi membolehkan mereka menghadapi cabaran-cabaran perubahan sosioekonomi dan proses globalisasi.

Ke arah mencapai matlamat ini, dasar keluarga negara akan digubal bagi menyepadukan usaha memperkukuhkan institusi kekeluargaan melalui inisiatif yang menyokong kesejahteraan keluarga. Sektor swasta digalakkan melaksanakan program bagi membantu individu dan keluarga yang memerlukan bantuan sebagai inisiatif tanggungjawab sosial korporat mereka. Golongan belia merupakan generasi pemimpin masa hadapan negara. Mereka perlu dilengkapi dengan kemahiran yang diperlukan. Oleh itu program-program pembangunan belia akan bertumpu kepada aspek-aspek sosialisasi kepimpinan dan pendidikan di mana penglibatan sektor swasta, NGO dan persatuan-persatuan belia akan diberi penekanan.

Dalam usaha pembangunan sukan, penekanan akan diberi kepada aspek kehidupan aktif dan sihat di samping mengasah bakat kesukanan ke arah kecemerlangan sukan. Antara lain, persatuan-persatuan sukan akan dipertingkatkan keupayaannya bagi memastikan pencapaian yang gemilang dalam arena sukan.

Pembangunan bidang kebudayaan, kesenian dan warisan akan bertumpu kepada pembinaan nilai-nilai positif serta memupuk persefahaman dan aspirasi bagi pelbagai budaya. Usaha mengasah bakat kesenian akan terus dipertingkatkan melalui program-program kebudayaan, pameran dan acara-acara yang berkualiti tinggi.

Tuan Yang di-Pertua, Teras 5, mengukuhkan keupayaan institusi dan pelaksanaan negara. Kerajaan beriltizam untuk terus mempertingkatkan sistem penyampaian perkhidmatan awam. Dengan tertubuhnya PEMUDA, pelbagai proses dan prosedur kerja serta dasar dan peraturan telah berjaya dinilai dan diperbaiki. Transformasi penyampaian perkhidmatan akan dipergiat menerusi tiga strategi utama, iaitu:-

- (i) mengintegrasikan perkhidmatan;
- (ii) mewujudkan persekitaran yang meyakinkan; dan
- (iii) mengamalkan perancangan, pemantauan dan penilaian berasaskan hasil atau dengan izin, *outcome based planning, monitoring and evaluation*.

Tuan Yang di-Pertua: Saya mohon tarik perhatian Yang Berhormat, kiranya Yang Berhormat ingin habiskan ucap pembentangan ini sebelum pukul 1.00 tengah hari, Yang Berhormat agak bebas dan tidak perlu lagi terikat dengan perlu datang selepas pukul 2.30 petang.

Tan Sri Amirsham A. Aziz: Saya dapat habiskan pukul 1.00 tengah hari.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih.

Tan Sri Amirsham A. Aziz: Untuk meningkatkan fokus kepada keperluan pelanggan perkhidmatan merentasi semua agensi perlu digembleng dan disampaikan secara mesra pengguna, kemajuan dan yang menggalakkan telah dicapai dalam usaha meningkatkan penyampaian perkhidmatan kepada pelanggan dan perniagaan. Usahanya adalah melalui inisiatif *e-Government*.

Satu contoh penting adalah projek e-KL yang menggabungkan kesemua perkhidmatan awam yang berkaitan dalam kawasan Lembah Klang melalui satu portal internet. Bagi memperkemarkan pemantauan dan pengurusan aduan, satu sistem aduan yang bersepadu untuk seluruh sektor awam dengan konsep *one number call centre, no wrong door* akan dibangunkan melibatkan semua kementerian dan agensi di semua negeri dan pihak berkuasa tempatan.

Di samping itu, satu sistem pendaftar nasional yang bersepadu akan dibangunkan untuk memudahkan perkongsian data merentasi agensi dan mengurangkan kesilapan ataupun pertindihan data. Penggunaan komputer dan rangkaian maklumat telah meningkatkan daya saing dan menambah baik penyampaian perkhidmatan. Walau bagaimanapun masih banyak yang perlu dilakukan bagi meningkatkan penggunaan perkhidmatan berasaskan elektronik. Sebagai usaha meningkatkan tahap keyakinan dan kefahaman mengenai keperluan keselamatan *cyber*

khususnya keselamatan data peribadi, program kesedaran dan pembelajaran akan disediakan kepada para pengguna perkhidmatan elektronik kerajaan.

Sehubungan itu, sebuah Rang Undang-Undang Perlindungan Data Peribadi kini sedang digubal. Di samping itu, satu garis panduan berkenaan perbankan elektronik akan diperkenalkan bagi mengurangkan risiko dan kelemahan dalam penggunaan perbankan melalui internet. Pendekatan perancangan, pemantauan dan penilaian projek berasaskan pencapaian akan diterima pakai bagi memastikan projek yang dilaksanakan mencapai objektif yang dikehendaki.

Fokus akan diberi kepada tiga bidang utama iaitu modal insan, sistem struktur organisasi untuk memperkukuhkan kapasiti institusi, kementerian dan agensi. Struktur penyampaian projek akan disusun semula dengan mengambil kira elemen perancangan, pemantauan dan penilaian.

Tuan Yang di-Pertua, di bawah Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan, siling keseluruhan peruntukan pembangunan bagi Rancangan Malaysia Kesembilan akan ditambah sebanyak RM30 bilion menjadikan peruntukan bertambah kepada RM230 bilion. Pertambahan ini adalah menampung kenaikan kos pelaksanaan projek-projek sedia ada berikutan kenaikan harga bahan binaan serta keutamaan-keutamaan baru seperti koridor pertumbuhan wilayah dan pengeluaran makanan yang mencukupi untuk negara.

■1250

Di samping itu, program penswastaan dan inisiatif pembiayaan swasta atau PFI akan juga diguna sebagai pelengkap kepada pelaburan awam bagi menyediakan perkhidmatan awam yang lebih berkualiti. Kerajaan akan mempertingkatkan disiplin fiskal dengan melaksanakan perolehan kerajaan secara tender untuk memastikan *value for money* di samping mengurangkan ketirisan dan pembaziran serta menggalakkan amalan terbaik dalam pelaksanaan projek.

Projek pembangunan Rancangan Malaysia Kesembilan adalah dirancang dan dilaksanakan bagi tujuan meningkatkan kesejahteraan rakyat dan pembangunan ekonomi negara. Kerajaan Persekutuan akan meneruskan pelaksanaan projek pembangunan Rancangan Malaysia Kesembilan di semua negeri. Projek mesra rakyat yang bertujuan menyediakan kemudahan asas dan memberikan faedah secara langsung kepada rakyat seperti bekalan air, elektrik, kemudahan kesihatan, pendidikan, perumahan awam kos rendah, membasmi kemiskinan dan keselamatan awam akan diberi keutamaan.

Tuan Yang di-Pertua, kita telah menjalankan pelbagai usaha bagi memastikan ekonomi negara terus kukuh serta berdaya maju dan berdaya saing dalam arena global yang amat kompetitif. Alhamdulillah, sehingga kini hasil pembangunan berteraskan Misi Nasional telah berjaya meningkatkan lagi taraf hidup rakyat membentuk masyarakat yang lebih terbuka, berwawasan dan berwibawa. Dalam tempoh akhir Rancangan Malaysia Kesembilan kita berhadapan dengan pelbagai cabaran yang menduga keupayaan kita untuk meneruskan agenda pembangunan negara seperti kenaikan harga minyak dunia, kenaikan harga komoditi dan krisis subprima di Amerika Syarikat dan Eropah.

Dalam usaha menghadapi cabaran tersebut dan meletakkan negara di landasan yang betul ke arah mencapai Wawasan 2020, kita telah mengenal pasti langkah-langkah pembaharuan untuk dilaksanakan keputusan kerajaan mempercepatkan pembentangan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan yang memperkenalkan usaha-usaha baru dan menyusun semula keutamaan pembangunan, menunjukkan keprihatinan dan iltizam kerajaan dalam memacu pertumbuhan ekonomi, meningkatkan kualiti hidup dan membina nasib rakyat.

Saya berkeyakinan penuh bahawa dengan adanya komitmen serta penerimaan yang amat baik daripada semua lapisan masyarakat ke atas strategi dan program pembangunan serta langkah-langkah pembaharuan yang kita gubal itu kita dapat menempuh cabaran-cabaran mendatang dan mampu meneruskan kecemerlangan dan melangkah ke hadapan dengan lebih utuh dan padu bagi mencapai hasrat menjadi negara maju menjelang tahun 2020.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Dato' Wan Ahmad Farid bin Wan Salleh: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Usul Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan yang telah dibentangkan oleh Yang Berhormat Menteri di Jabatan Perdana Menteri sekarang terbuka untuk dibahas.

Tiga hari diperuntukkan bagi perbahasan iaitu hari ini, esok dan pada 21 hari bulan, sementara kerajaan memerlukan dua hari untuk menjawab dan menggulung. Jadi, Ahli-ahli Yang Berhormat ada 720 minit untuk dikongsi bercakap. Buat permulaan saya akan mengehadkan masa ucapan kepada 40 minit seorang dan bagi mereka yang sangat-sangat memerlukan supaya ucapannya bertulis, pesan-pesanlah kepada yang menulis ucapan supaya jangan lebih daripada 40 minit.

Masalah sekarang terbuka untuk dibahas. *[Memerhati seluruh Dewan] [Tidak ada Ahli-ahli Yang Berhormat yang bangun]* Adakah Dewan Negara hendak luluskan Kajian Separuh Penggal ini tanpa berbahas? Yang Berhormat Tuan Maijol Mahap?

Tuan Maijol bin Mahap: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua kerana membenarkan saya untuk membahaskan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan 2006 - 2010. Sebentar tadi kita telah mendengar pembentangan oleh Yang Berhormat Menteri di Jabatan Perdana Menteri.

Tuan Yang di-Pertua: Sekali lagi saya ulangi ungkapan yang saya sebutkan tadi. Sebenarnya Kajian Separuh Penggal ini merupakan satu laporan kerajaan selaku pemerintah kepada Dewan; laporan dan perakuan terhadap hala tuju dan iltizam kerajaan selaku pemerintah yang dipilih rakyat melalui proses berkala perjalanan demokrasi di negara kita. Ia merupakan satu laporan dan perakuan hala tuju dan iltizam. Ini ialah cabaran, bagaimana pemerintah menceritakan cabaran untuk mengendalikan pemerintahan. Tidakkah semudah hari ini memerintah,

esok turun harga. Jadi, perbahasan Ahli Yang Berhormat hendaklah berpusar sekitar soal dan konteks tersebut.

Tuan Maijol bin Mahap: Terima kasih. Dalam masa dua tahun yang lalu kita telah mencapai pencapaian yang memberangsangkan di mana telah dilaporkan bahawa kita telah berjaya mengekalkan kadar pertumbuhan ekonomi negara pada kadar yang membanggakan iaitu di sekitar 6.1% setahun. Kita juga telah berjaya menaikkan taraf kualiti hidup rakyat melalui peningkatan pendapatan per kapita. Kita juga telah berjaya menerokai sumber pertumbuhan baru dan meningkatkan produktiviti pekerja. Kita juga berjaya mengurangkan kadar kemiskinan keseluruhan daripada 5.7% pada tahun 2004 kepada 3.6% pada tahun 2007. Kita juga telah berjaya mengurangkan jurang ekonomi antara kumpulan etnik, antara wilayah, antara bandar dan luar bandar.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan kerajaan juga telah melaporkan bahawa kemiskinan mutlak di Malaysia terus berkurangan. Insiden kemiskinan keseluruhan di kalangan rakyat Malaysia telah mengurang secara berterusan daripada 5.7% pada tahun 2004 kepada 3.6% pada tahun 2007. Jumlah isi rumah miskin juga telah berkurangan sebanyak 33% daripada 13,300,209 dalam tempoh dua tahun yang lalu.

Saya mengucapkan terima kasih kepada kerajaan kerana terus berusaha untuk mengurangkan kemiskinan di Sabah. Menurut Kajian Separuh Penggal RMK-9, insiden kemiskinan di Sabah telah berkurangan daripada 33% ke-16% pada tahun lalu iaitu 2007. Saya yakin kerajaan akan terus memantau dan menilai pelbagai peringkat pentadbiran meliputi negeri dan daerah. Saya difahamkan bahawa usaha pemantauan dan penilaian ini akan diterajui oleh fokus *group* mengenai kemiskinan yang dipengerusikan oleh Ketua Setiausaha Negara.

Dalam hubungan ini saya ingin mencadangkan bahawa Kerajaan Persekutuan mengguna atau sekurang-kurangnya membuat perbandingan data mereka dengan data-data kemiskinan yang telah dikumpulkan oleh Kerajaan Negeri Sabah. Untuk pengetahuan, Kerajaan Negeri Sabah juga telah membuat pengumpulan data dan maklumat-maklumat tentang kemiskinan di Sabah. Saya percaya data-data ini adalah betul dan boleh diguna pakai oleh Kerajaan Persekutuan.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, Yang Berhormat. Masa cukup. Yang Berhormat boleh sambung semula bila Dewan bersidang pada pukul 2.30 petang.

Ahli-ahli Yang Berhormat mesyuarat ditangguhkan sekarang. Dewan bersidang semula pada pukul 2.30 petang.

Mesyuarat dtempohkan pada pukul 1.00 petang.

Mesyuarat disambung semula pada pukul 2.30 petang.

[Timbalan Yang di-Pertua ***mempengerusikan Mesyuarat***]

Timbalan Yang di-Pertua: Silakan Yang Berhormat Tuan Maijol Mahap untuk menyambung ucapan.

2.32 ptg.

Tuan Maijol bin Mahap: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Sebelum saya menyambung perbahasan saya, saya ingin mengalu-alukan kehadiran pelajar-pelajar Swinburne University, Kuching, di Dewan yang mulia ini. *[Tepuk]*

Tuan Yang di-Pertua, kerajaan memang mempunyai rancangan yang banyak untuk memastikan bahawa pada 2010 tidak ada lagi kemiskinan tegar di negara kita. Malahan kerajaan mahu supaya kemiskinan secara menyeluruh dapat dikurangkan kalau tidak dibasmi di negara kita, tetapi yang membimbangkan saya, Tuan Yang di-Pertua, ialah laporan telah mengatakan bahawa kenaikan harga minyak baru-baru ini akan menggugat usaha kerajaan untuk membasmi atau mengurangkan kadar kemiskinan ini.

Akhbar telah mengatakan bahawa *fuel price hike may derail poverty*, dengan izin. Para cendekiawan dan *economist* telah meramalkan bahawa kenaikan minyak di negara kita sebanyak 41% akan menggugat rancangan kerajaan untuk melaksanakan program-program pembasmian kemiskinan, tetapi dalam masa yang sama saya berbesar hati kerana kerajaan di bawah kepimpinan Yang Amat Berhormat Dato' Seri Abdullah bin Haji Ahmad Badawi *confident* atau yakin bahawa walaupun harga minyak telah naik baru-baru ini, ia tidak akan menggugat usaha kita untuk membasmi atau mengurangkan kadar kemiskinan di negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, dalam ucapan atau hujah yang disampaikan oleh Menteri di Jabatan Perdana Menteri sebentar tadi beliau telah menyatakan tentang kesediaan kerajaan untuk meningkatkan lagi pemilikan ekuiti. Beliau berkata bahawa bagi meningkatkan pemilikan ekuiti di kalangan golongan bumiputera Sabah dan Sarawak, usaha-usaha seperti Skim Unit Amanah Pembangunan Keusahawanan dan Latihan Kemahiran dan diberi penekanan lebih serius dan juga beliau berkata bagi meningkatkan pemilikan aset bukan kewangan di kalangan kumpulan bumiputera di Sarawak, tanah peribumi dan adat akan terus dibangunkan bagi tujuan komersial.

Saya amat mengalu-alukan kenyataan ini sebab di Sabah memang banyak tanah ataupun masih banyak tanah yang terbiar. Maksud saya, tanah-tanah yang dimiliki secara adat iaitu yang dipanggil *native customary rights*, dengan izin, iaitu mereka memiliki tanah dengan secara pemilikan adat melalui adat iaitu mereka sudah pun menduduki tanah tersebut begitu lama tetapi tidak mempunyai geran tanah.

Ini perkara normal di Sabah kerana pertama, geran-geran terlalu lambat diproses dan dikeluarkan dan kedua, dalam Ordinan Tanah di Sabah pun ada peruntukan bahawa pemilikan tanah juga boleh dibuat melalui NCR iaitu asalkan kita membuktikan kepada kerajaan bahawa kita telah menduduki tanah tersebut selama tiga tahun dan tanam-tanaman di atas tanah tersebut mempunyai rumah, bukti kuburan nenek moyang di situ sudah ada, boleh kita tuntutan itu sebagai hak kita walaupun tidak ada gerannya, tetapi masalahnya di sini, Tuan Yang di-Pertua, ialah apabila mereka membangunkan tanah tersebut, apatah lagi meminjam wang daripada kerajaan

daripada bank-bank untuk membangun tanah tersebut, maka permohonan mereka untuk membangun tanah tersebut untuk mendapatkan pinjaman tidak dapat ditunaikan sebab tanah tersebut tidak mempunyai geran.

Walaupun pendudukan itu sah dari segi undang-undang melalui apa yang dipanggil NCR tadi itu, tetapi tidak ada geran yang menampakkan, membuktikan bahawa mereka itu adalah pemilik di bawah apa yang dipanggil *Torrens System* yang diamalkan di negara kita iaitu *interest* kita, kepentingan kita dalam tanah itu hanya terbukti kalau ada nama kita tertulis dalam geran itu, *Torrens System*. Jadi saya ingin menyarankan di sini, Tuan Yang di-Pertua, bahawa kerajaan boleh membantu mereka ini, meringankan beban mereka ini dengan menggunakan peruntukan Kerajaan Persekutuan terhadap mereka.

Pertama, kita boleh gunakan wang itu untuk menyukat tanah-tanah yang belum disukat itu supaya geran-geran dapat dikeluarkan. Untuk pengetahuan Dewan yang mulia ini, di kawasan Sipitang, Sabah ada satu tempat yang dipanggil *Sabah Forest Industry*. Di dalam kawasan itu masih ada lagi lebih kurang 2,000 hektar tanah yang terperangkap di bawah konsesi *Sabah Forest Industry* itu sebagai tanah orang kampung dan mereka ini sudah merayu kepada kerajaan supaya dikeluarkan daripada konsesi itu dan kerajaan pada prinsipnya telah bersetuju untuk menyukat dan mengeluarkan mereka daripada konsesi itu, tetapi yang membantutkannya Tuan Pengerusi ialah ketiadaan ataupun kekurangan wang untuk menyukat tanah itu daripada konsesi.

Jadi saya ingin sarankan di sini, Kerajaan Persekutuan boleh gunakan wang peruntukan untuk menyukat tanah-tanah itu supaya dikeluarkan dan juga diberi hak milik secara mutlak melalui rundingan pemilikan geran tanah.

■1440

Dengan cara demikian Tuan Yang di-Pertua, mereka boleh *develop*, mereka boleh bangunkan tanah-tanah tersebut untuk tujuan pertanian dan akan nanti boleh memberikan pulangan kepada mereka dan sekali gus akan mengeluarkan mereka daripada kepompong kemiskinan. Yang satu lagi mengenai dengan sistem komputer, pengkomputeran tanah di Sabah. Satu daripada sebab kenapa geran terlalu lama dikeluarkan di negeri-negeri lain, tetapi saya boleh bercakap mengenai Sabah sebab di situ memang geran tanah terlalu lambat dikeluarkan. Kami kenal pasti satu sebabnya ialah proses pentadbiran tanah itu terlalu kompleks, terlalu manual, tidak menggunakan komputer yang moden dan sebab itulah maka pentadbiran itu semuanya terlambat dan terbantut.

Oleh itu, saya merayu kepada Kerajaan Persekutuan supaya melihat perkara ini dan membantu kami di Sabah supaya sistem pengkomputeran perlu dipertingkatkan supaya ia memenuhi kehendak semasa. Tidaklah kita tunggu lama-lama. Kasihan orang kampung yang memohon tanah, sudah berpuluh-puluh tahun 10 tahun 20 tahun belum ada geran lagi. Jadi mereka terus diam di tanah itu dan apa yang menjadi masalah di situ ialah mereka tidak tahu

bahawa orang lain yang berkepentingan yang berminat dengan tanah itu, dalam rekod kerajaan tanah itu masih lagi kosong. Walhal ada orang yang sudah menetap di situ. Akan tetapi mengikut kerajaan dalam rekod penjualan tanah, tanah itu masih kosong. Masih tidak ada permohonan terhadap tanah itu. Jadi orang lain syarikat-syarikat besar yang ada kemampuan untuk memohon, maka mereka pohon.

Jadi, apabila syarikat tersebut telah memiliki geran tanah itu, mereka pergi kepada tanah itu, kepada orang yang tinggal di situ dan amat sedih Tuan Yang di-Pertua ialah syarikat-syarikat besar ini menghalau mereka-mereka yang sudah tinggal begitu lama di tanah itu. Dia orang bangun pagi dan mengetahui bahawa tanah itu bukan milik mereka lagi, sudah dimiliki oleh syarikat-syarikat besar, syarikat orang lain yang rupa-rupanya telah memohon tanah itu tanpa pengetahuan orang yang tinggal di situ. Ini amat menyedihkan, ini memang berlaku.

Saya sebagai pengamal undang-undang di Sabah, saya memang tahu oleh sebab ada kes-ke yang pernah saya ambil mengenai dengan saman-menyaman dan sebagainya. Saman-menyaman ini adalah perkara yang tidak baik kerana mengambil masa yang panjang dan keduanya belum tentu kita boleh menang sebab litigasi dalam mahkamah keputusannya itu kita tidak boleh ramalkan. Jadi yang baik Tuan Yang di-Pertua ialah biarlah kerja membantu perkara ini supaya mereka boleh sukat tanah-tanah itu dan boleh dikeluarkan sebagai hak milik yang bergeran menurut sistem kita.

Seterusnya, saya ingin menyentuh tentang keputusan kerajaan untuk menubuhkan satu *committee*, jawatankuasa yang dipanggil *Cabinet Committee on Illegal Immigrants in Sabah*. Satu jawatankuasa Kabinet yang ditubuhkan untuk mengendalikan ataupun melihat tentang masalah pendatang tanpa izin yang sudah wujud sekian lama di Sabah. Saya ucapkan terima kasih kepada kerajaan mengalu-alukan hasrat ini, tujuan ini dan juga tindakan seperti ini kerana inilah satu program atau rancangan kerajaan yang sudah dinanti-nantikan. Kita telah banyak memperkatakan hal ini dalam Dewan yang mulia ini, dalam Dewan Rakyat dan juga di luar sana memperkatakan hal ini dan sehinggalah hal ini boleh dikatakan bahawa ibu kepada semua masalah, *mother's of all problems in Sabah*.

Ia menimbulkan masalah sosial, masalah jenayah dan sebagainya, dan memang banyak yang boleh diperkatakan mengenai dengan hal ini. Jadi dengan tertubuhnya satu *committee* yang baru ini, maka harapan begitu tinggi supaya masalah pendatang tanpa izin ini boleh diselesaikan sekarang. Namun begitu, saya merasakan dan saya tetap pada pendirian saya bahawa yang paling efektif untuk menangani masalah ini ialah dengan menubuhkan satu Suruhanjaya Diraja sebab ia lebih efektif, lebih *independent*, ia lebih menyeluruh dalam *finding* dia. Sebagai satu *Royal Commission* ini dia tidak terikat kepada mana-mana, dia boleh panggil mana-mana saksi, dan boleh menyiasat sesiapa tanpa mengira kedudukannya. Maka keputusannya lebih baik lagi seperti juga yang saya nampak keputusan-keputusan suruhanjaya yang dibuat baru-baru ini yang lebih *independent* dan lebih *accountable*.

Namun begitu, kami berterima kasih dan menaruh harapan bahawa *committee* baru yang ditubuhkan dapat menyelesaikan masalah ini. Satu perkara yang ingin saya katakan di sini bahawa dahulu kita pernah wujudkan *committee* ini pada tahun 2000 kalau tidak silap saya, *committee* yang sama, *Cabinet Committee* dengan *terms of references* yang sama. Akan tetapi setahu saya, tidak ada mesyuarat yang diadakan oleh *committee* ini, dia ditubuhkan pada tahun 2000, dia bermesyuarat pada 2006 iaitu enam tahun selepas itu, itu pun mesyuarat mengenai dengan perwujudan satu mahkamah khas untuk PATI, pendatang tanpa izin ini. Tidak menjurus kepada penyelesaian, tetapi lebih kepada penghantaran balik. Maksud saya untuk membicarakan mereka-mereka yang telah tinggal di negara kita begitu lama. Kami tidak tahu sebanyak mana angka sekarang ini Tuan Yang di-Pertua.

Ada orang mengatakan 150 ribu, 1.5 juta di Sabah kita tidak tahu. Yang nyata memang ada, masih ramai dan ini menyebabkan masalah-masalah timbul. Saya percaya bahawa kadar kemiskinan di Sabah iaitu 23% pada 2004 dan baru tadi kita telah mendengar bahawa kadar kemiskinan tersebut telah turun kepada 16%, bagus. Saya percaya dan yakin bahawa angka yang besar ini sebenarnya dikaitkan dengan jumlah pendatang tanpa izin yang ada. Mereka ini memang orang yang miskin. Jadi kalau kita buat *survey* di Sabah, sesiapa orang miskin mestilah merangkumi dia orang ini. Jadi angkanya dalam statistik nanti, termasuk itulah angka yang tinggi iaitu 23%, 16%. Jadi kalau kita *tackle* masalah PATI ini, maka saya percaya angka ini lebih mengembirakan, iaitu lebih rendah maksud saya.

Jadi, saya ingin menyarankan di sini bahawa sekarang kita sudah tubuhkan *Cabinet Committee* ini, Jawatankuasa Kabinet ini, maka kita harus proaktif. Dengan agresif kita gerakan semua jentera kita. Bukan hanya Polis Diraja Malaysia, tetapi kita gerakan juga agensi maritim di laut, polis laut, RELA, imigresen dan juga ketua-ketua kampung kerana mereka inilah menjadi telinga dan mata kerajaan. Mereka yang sebenarnya nampak sebenarnya siapa yang tinggal di kampung mereka yang boleh melaporkan kepada kerajaan tentang kehadiran mereka ini. Kita perlu agresif dan *target* kita janganlah terlalu lama. Kalau boleh kita selesaikan masalah ini dalam tahun 2011, 2010.

■ 1450

Sebab inilah menjadi satu topik yang hangat diperkatakan semasa pilihan raya yang lalu pun inilah yang dikatakan oleh pembangkang-pembangkang. Malahan rakyat telah lihat keseluruhannya yang diperkatakan ini tetapi Barisan Nasional telah meyakinkan rakyat bahawa masalah ini akan diselesaikan dan pasti kerajaan prihatin tentang hal ini dan akan diselesaikan. Itu janji pada rakyat, jadi kalau tidak tunai janji, kalau kita tidak selesaikan maka susahlah kita nanti.

Saya juga ingin menyarankan bahawa pusat-pusat tahanan sementara itu diperbanyakkan dan diperkuatkan kerana sekarang ini ia nampak rapuh. Kalau kita tolak pintu pun, sudah pecah, begitulah keadaan ia. Jadi kita memperkuatkan, memperbanyakkan pusat-

pusat tahanan tersebut supaya boleh menampung lebih ramai mereka-mereka yang ditahan sementara menunggu dihantar balik ke negara masing-masing.

Seperkara lagi saya ingin menyarankan bahawa bolehkah tidak mereka yang menjadi pesalah ini, yang sudah menyalahi undang-undang kerajaan Malaysia ini tidak payahlah dibicarakan lagi, tangkap terus hantar. Kalau dibicarakan lagi, mengambil masa di mahkamah, memakan kos perbicaraan dan selepas itu disabitkan masuk dalam penjara, kita bagi makan lagi, banyak wang lagi dipakai. Jadi tangkap dan hantar sahajalah supaya menjimatkan kos kita.

Begitu juga mempercepatkan proses kertas *reportation* mereka itu. Dalam hal ini saya ingin menyarankan kepada kerajaan supaya lebih agresif untuk berunding dengan Manila, kerajaan Filipina supaya menubuhkan konsul di Kota Kinabalu dengan secepat mungkin. Ini kerana dengan ketiadaan konsul Filipina di Kota Kinabalu ini telah membantut selama ini tentang penyediaan kertas dan juga penghantaran balik.

Tidak seperti Indonesia yang mereka mempunyai konsul di Kota Kinabalu maka segala urusan kertas itu, penghantaran balik itu senang dibuat maka boleh disegerakan. Akan tetapi bagi mereka yang dari Filipina ini, sudah lama di Sabah, tidak ada konsul Filipina di Sabah maka ia menyusahkan, merumitkan usaha kita untuk menghantar mereka balik. Saya ingin sarankan kepada kerajaan supaya runding dengan kerajaan Filipina dengan sebaik mungkin supaya mereka boleh menubuhkan atau mewujudkan konsul di Kota Kinabalu.

Saya juga ingin menyarankan supaya orang-orang tempatan dilatih dan digalakkan untuk bekerja di ladang-ladang dan juga di bahagian pembinaan. Alasan yang diberi oleh peladang-peladang yang besar ialah kalau kita pulangkan mereka ini, maka siapa lagi kerja di ladang? Siapa lagi kerja buruh di pembinaan? Akan tetapi itu bagi saya bukanlah satu alasan, kita boleh mempunyai sumber tenaga daripada dalaman kita kerana kita mempunyai mereka-mereka yang berminat daripada luar bandar untuk boleh dilatih sebagai pekerja. Asalkan kerajaan sanggup untuk meletakkan gaji minimum kepada mereka ini. Janganlah terlalu rendah, gaji yang bersesuaian, yang mampu menarik mereka ini bekerja di ladang-ladang. Maka masalah kekurangan tenaga buruh dan sebagainya boleh diatasi.

Satu lagi mengenai dengan hal ini Tuan Yang di-Pertua ialah saya ingin mengambil perhatian di sini bahawa baru-baru ini terpapar di akhbar tempatan di Sabah mengatakan bahawa terdapat 10 orang yang sudah mengaku dirinya sebagai Sultan Sulu di Sabah. Semua mengatakan bahawa sayalah Sultan Sulu yang sah dan harus diiktiraf oleh Kerajaan Malaysia.

Jadi bukan itu sahaja Tuan Yang di-Pertua kerana mereka ini mengatakan bahawa mereka mempunyai kuasa untuk memberikan surat kelahiran kepada orang-orang Filipina yang lahir di Sabah, lahir di Malaysia ini. Jadi itu amat serius sebab yang boleh memberikan sijil kelahiran ini hanyalah Jabatan Pendaftaran sahaja, bukan orang lain. Jadi tuntutan mereka ini sangat serius sekali.

Jadi saya ingin menyarankan kepada kerajaan supaya menyiasat hal ini kerana ia amat serius sebab siapa mereka ini yang ada kuasa untuk memberikan surat kelahiran kepada anak-anak yang baru lahir di Sabah yang berketurunan Filipina yang sudah lama menetap di Sabah.

Saya ingin berpindah kepada peluang pekerjaan di Petronas. Baru-baru ini, kami telah membuat sedikit kajian tentang hal ini dan kami mendapati bahawa sebenarnya banyak peluang-peluang pekerjaan yang ada di Petronas, bekerja di pelantar minyak dan sebagainya. Malangnya pekerja-pekerja dari Sabah tidak bekerja di situ ataupun tidak berpeluang bekerja di situ. Tidak ramai rakyat Sabah bekerja di pelantar minyak. Saya tidak tahu kenapa tetapi hakikatnya begitu.

Saya ingin menyeru kepada Petronas supaya memberikan peluang kepada anak tempatan untuk dilatih bekerja di Petronas sebab satu sumber atau satu badan yang begitu besar di Malaysia ini, Petronas yang banyak menyumbang wang kepada kerajaan, yang menjana kewangan yang begitu tinggi sekali, mempunyai ramai pekerja dan mereka haruslah memberikan peluang-peluang pekerjaan kepada mereka ini dan dilatih. Apa yang anehnya ialah setahu saya memang ada mereka-mereka yang sudah dilatih oleh IKM dan juga institusi lain tetapi mereka ini tidak diserapkan atau tidak berpeluang bekerja di situ. Saya tidak tahu kenapa. Jadi saya ingin meminta kepada Petronas supaya melihat perkara ini supaya pelajar-pelajar ini ataupun bakal-bakal buruh ini mempunyai peluang untuk bekerja.

Seperkara lagi Tuan Yang di-Pertua ialah saya ingin menyarankan di sini bahawa Petronas harus mempunyai satu *anchor*, satu projek yang besar di Sabah. Oleh kerana Sabah juga menyumbang kepada pengeluaran minyak di Malaysia selain daripada Sarawak dan Terengganu. Kalau di Terengganu kita ada *chemical plant* di Kerteh dan kalau di Sarawak kita ada LNG plant. Kalau di Port Dickson kita ada pusat penapis tetapi di Sabah kita tidak ada apa-apa, tiada.

Jadi saya ingin menyarankan oleh sebab Sabah juga menyumbang kepada pengeluaran minyak di Malaysia ini. Maka sepatutnyalah kawasan Kimanis yang sudah dikenal pasti sebagai tempat minyak sekarang ini diperhebat dan dibangunkan seperti juga tempat-tempat lain di Malaysia ini.

Saya ingin bertanya di sini kepada kementerian berkenaan sama ada betul atau tidak bahawa paip gas yang sudah diumumkan oleh kerajaan yang dibina di kawasan Kimanis, Bintulu di Sarawak ini masih lagi kekal atau tidak. Saya katakan begini sebab baru-baru ini Perdana Menteri ada melawat di Sabah dan ketika beliau memberikan ceramah atau penerangan kepada kami, pemimpin-pemimpin politik dan juga pegawai-pegawai kerajaan.

Beliau telah menyatakan bahawa rancangan kerajaan untuk membina paip sejauh 480 kilometer daripada Kimanis ke Bintulu dengan harga RM3 bilion itu tidak akan diteruskan, kata beliau. Akan tetapi beberapa hari selepas itu, Petronas telah mengeluarkan kenyataan bahawa projek itu akan diteruskan juga.

■1500

Jadi kami tidak tahu mana yang betul sekarang. Jadi saya minta kepastian daripada kerajaan sama ada dikekalkan atau tidak sebab Perdana Menteri sendiri telah mengatakan tidak diteruskan, tetapi Petronas kata diteruskan. Oleh itu, tidak tahu mana yang betul.

Seperkara lagi yang ingin saya katakan di sini ialah mengenai dengan Jalan Luar Bandar atau JLD. Memang tidak dinafikan bahawa kerajaan mempunyai rancangan yang begitu baik, begitu jitu melalui Kementerian Kemajuan Luar Bandar dan Wilayah akan membina jalan-jalan luar bandar. Menteri yang berkenaan baru-baru ini telah melawat Sabah dan beliau telah memberi jaminan bahawa kerajaan akan membangunkan kawasan 30 kilometer radius satu pekan.

Pembangunan dari segi bekalan air yang bersih, bekalan tenaga elektrik dan jalan beraspal dalam lingkungan 30 kilometer radius dalam satu-satu pekan. Ini memang amat dialu-alukan dan kami rasa berterima kasih dengan rancangan ini. Dalam masa yang sama, JKR juga telah mengatakan bahawa terdapat lagi 10,000 kilometer jalan di Sabah yang harus diaspal. Kalau kita kira matematikanya Tuan Yang di-Pertua, dalam Rancangan Malaysia Kesembilan iaitu lima tahun, keseluruhannya berapakah yang kerajaan boleh bagi? Jadi kalau kita kira 10,000 kilometer itu ia akan mengambil banyak rancangan Malaysia, mungkin 10 baru boleh, itu pun tidak cukup. Barulah jalan-jalan ini boleh dibangunkan dan boleh diaspalkan.

Jadi saya ingin merayu kepada kerajaan supaya memperbanyakkan peruntukan dalam hal ini, sebab jalan-jalan di Sabah ini memang perlu dibangunkan. Sesiapa yang pernah pergi melawat Sabah dan melalui jalan-jalan di sana memang mengetahui bahawa *trunk road* atau jalan utama pun seperti jalan kampung di sini. Jadi apatah lagi jalan-jalan kampung yang masih belum pun boleh dilalui kereta biasa hanya *four-wheel drive* yang boleh lalu. Jadi amat baiklah kerajaan terus melihat perkara ini dan juga menambah peruntukan untuk maksud pembinaan ataupun aspalan jalan-jalan yang disebutkan ini.

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi saya perhatikan yang menjadi masalah di Sabah ialah tentang perumahan. Memang dalam Kajian Separuh Penggal ini kita telah melihat bahawa kerajaan akan terus membina rumah-rumah. Mengikut statistiknya kita akan membina 12,300 rumah mampu milik yang harus dibina sehingga 2010. Kita sebenarnya ada dua jenis rumah, satu ialah rumah mampu milik iaitu kerajaan membina rumah itu dan dijual kepada sesiapa yang boleh membeli dengan harga yang berpatutan. Saya rasa *below the market price*, dengan izin. Satu lagi ialah rumah sewa yang dibuat oleh Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan, iaitu kalau tidak silap saya kementerian berkenaan membina rumah-rumah tersebut dan menyewakannya kepada rakyat.

Itu dua langkah yang amat baik, kerana ia boleh memberikan rumah kepada mereka yang masih memerlukan rumah, tetapi saya ingin menyatakan di sini bahawa kedua-dua langkah

tersebut bagi saya tidak akan menepati sasaran. Tidak menepati sasaran sebab mereka yang sebetulnya dibantu itu tidak boleh membeli, mereka tidak mampu untuk membeli dan tidak layak untuk meminjam dari bank-bank, institusi kewangan untuk membeli rumah-rumah tersebut, walaupun harganya di bawah paras *market price*. Mereka juga tidak mampu untuk membayar sewa bulanan itu. Nanti tiap-tiap bulan tidak boleh bayar sewa dan mengikut *clause* akan diambil balik, maka sia-sia sahaja.

Jadi saya ingin menyarankan di sini melihat kebarangkaliannya, kemungkinannya, bolehkah tidak kerajaan membina rumah-rumah yang sesuai tidaklah seperti rumah sederhana yang berharga RM50,000, RM60,000 bukan itu, tetapi rumah yang bersesuaian bagi mereka yang betul-betul perlukan rumah itu. Kalau kita amat serius, prihatin tentang kebajikan orang kampung dan orang-orang miskin ini, maka apa salahnya bina rumah itu dan bagi percuma sahaja kepada mereka. Seperti juga kita buat dalam Program Rumah Mesra Rakyat yang sudah pun kita buat pada ketika ini, perbanyakkan itu sebab mereka memang betul-betul memerlukan rumah. Kalau tidak ada tempat berteduh yang *decent*, yang baik, maka bagaimana mereka boleh hidup seharian dengan baik, *it's a basic need in life*, satu keperluan yang asas bagi manusia.

Saya ingin mencadangkan supaya kerajaan melihat ini, perbanyakkan rumah mesra yang diberi secara percuma dan mereka yang betul-betul memerlukan. Kita boleh lihat ini, sepatutnya bukan rumah tetapi mereka tinggal di rumah itu, ada macam itu. Jadi kalau kita buat kajian dan melihat itu, maka kita akan beri kemudahan seperti itu.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Laporan Kajian Separuh Penggal ini, ada juga dikatakan tentang rancangan kerajaan untuk meningkatkan lagi modal insan di Malaysia ini. Itu amat dialu-alukan kerana sememangnya dalam usaha kita untuk memajukan negara kita, kita mahu supaya rakyat kita di Malaysia ini mempunyai pengetahuan yang tinggi dan juga mempunyai pengetahuan yang serba-serbi supaya mereka boleh menjalani hidup seharian dengan lebih baik.

Dalam konteks ini, saya mengalu-alukan hasrat kerajaan supaya terus membina sekolah-sekolah di luar bandar. Saya difahamkan bahawa memang kerajaan bercadang untuk membina lebih banyak lagi sekolah-sekolah di luar bandar. Di seluruh Malaysia ini kita mempunyai lebih kurang 10,000 sekolah semuanya dan 2,000 daripada 10,000 itu adalah di Sabah dan Sarawak. Apa yang ingin saya katakan di sini ialah bahawa pertama, kita perbanyakkan sekolah-sekolah luar bandar sebab untuk pengetahuan Dewan yang mulia ini masih ramai lagi murid-murid yang berjalan kaki jauh pergi ke sekolah. Ertinya mereka tinggal jauh daripada sekolah.

Jadi walaupun kerajaan sudah memberikan peruntukan, tetapi masih belum mencukupi dan saya ingin sarankan bahawa sekolah-sekolah itu diperbanyakkan lagi bagi sekolah rendah dan juga sekolah menengah, tetapi dalam kita memberikan kemudahan tersebut kita kena rancang juga Tuan Yang di-Pertua, sebab mengikut apa yang saya lihat kita kadang-kadang tersalah rancang, tersalah laksanakan sebab saya nampak bahawa ada sekolah yang amat

besar, tetapi beberapa kilometer dari situ ada sekolah lagi besar. Jadi perancangannya tidak betul, pelaksanaannya tidak berapa menepati sasaran.

■1510

Apa salahnya kalau sekolah itu diletakkan di tempat yang lebih jauh sikit daripada sekolah yang asal itu, yang ada situ. Biarlah taburan itu lebih menyeluruh dan tidak tertumpu kepada satu tempat saja. Jadi itu dalam segi perancangan dan pelaksanaan harus diperbaiki lagi.

Saya juga ingin menyarankan di sini supaya kursus pra profesional, kursus peringkat rendah seperti di Institut Kemahiran Mara atau IKM, dan juga di Institut Latihan Perindustrian atau ILP, dan juga tempat-tempat yang seperti ini diperbanyakkan. Ini kerana *clients* atau *customers* atau mereka yang masuk ke dalam institusi ini adalah mereka yang dari luar bandar yang ingin meningkatkan kemahiran mereka, ingin meningkatkan pengetahuan mereka supaya boleh mereka mencari pekerjaan yang sesuai dengan kelayakan mereka.

Jadi saya ingin menyarankan di sini supaya bilangan kursus-kursus juga ditambah. Kalau saya boleh katakan di sini bahawa di daerah saya, di Kota Marudu ada satu institusi di sana iaitu IKM, tapi bilangan pesertanya atau penuntutnya sekarang ini hanya lebih kurang 70 orang sahaja. Walaupun daerah itu mempunyai 100,000 penduduk tapi yang mampu diserapkan, yang mampu diambil disebabkan tempat yang terhad, maka hanya boleh menampung lebih kurang 70 orang ke 73 orang sahaja. Itu satu contoh sahaja, begitu juga di daerah-daerah lain, saya rasa pun begitu juga.

Jadi saya ingin menyarankan kepada kerajaan supaya memperbanyakkan ini kerana inilah peluang mereka ini untuk meningkatkan daya saing dan juga kemahiran mereka. Seterusnya saya ingin menekankan di sini atau membangkitkan di sini tentang pembelajaran ICT di sekolah-sekolah.

Kementerian Pelajaran, saya sedia ketahui memang mempunyai perancangan untuk meluaskan pengetahuan ICT di luar bandar, tapi malangnya di sini Tuan Yang di-Pertua ialah kita ada dua masalah. Satu ialah kalau adapun makmal komputer disediakan dan juga kemudahan *laptop* dan sebagainya diberikan kepada sekolah itu tapi masalahnya ada dua. Satu ialah tidak ada tenaga elektrik di sekolah tersebut. Bagaimana kita boleh gunakan *laptop* itu, komputer itu kalau tiada tenaga elektrik.

Yang kedua, masalahnya ialah kalau adapun tenaga elektrik, tidak ada tenaga pengajar yang mahir. Tidak ada guru yang sesuai untuk mengajar mata pelajaran ICT itu. Jadi, kalau kita ada peralatan tapi tidak digunakan, maka tidak ada guna, sia-sia saja. Jadi, haruslah pemberian itu, penyediaan fizikal itu haruslah seiring dengan penyediaan tenaga pengajar dan juga infrastruktur di sekolah itu. Jadi, saya berterima kasih kerana baru-baru ini Menteri Pelajaran telah pun mengumumkan bahawa dalam tahun ini kementerianya akan membina 87 solar hibrid di sekolah-sekolah pada tahun ini.

Itu hanya saya ingat sebahagian kecil daripada sekolah-sekolah yang memerlukan. Akan tetapi sekurang-kurangnya kerajaan pada tahun ini akan membina 87 dan saya yakin dan berharap jumlah ini akan bertambah pada tahun-tahun akan datang. Ini supaya anak-anak kita, murid-murid kita tidak akan dapat dinafikan dengan kemudahan ICT yang amat diperlukan pada masa sekarang ini.

Saya juga ingin menyentuh tentang hasrat kerajaan untuk meningkatkan lagi Perusahaan Kecil dan Sederhana atau PKS, ataupun SME iaitu *Small Medium Enterprise*. Baru-baru ini menteri yang berkenaan telah mengumumkan bahawa sebagai mengurangkan impak kenaikan minyak baru-baru ini, maka beliau telah mengumumkan bahawa sebanyak RM800 juta telah disediakan untuk SME. Di bawah SME *assistance package* iaitu diberi kepada *entrepreneur* dalam usaha mereka untuk menguasai pasaran atau *marketing promotion*. Mempromosikan barangan mereka dan juga menembusi pasaran atau *market access* dan juga latihan kepada pekerja-pekerja.

Saya juga sedia maklum bahawa SME ini sebenarnya adalah satu industri yang besar dan 92.2% daripada perniagaan di negara kita ini adalah terdiri daripada SME, begitu besar sekali. Kerajaan telah pun menyediakan banyak program-program untuk SME. Namun, yang saya ingin katakan di sini dan ingin terangkan di sini atau bertanya di sini kepada kementerian, bagaimanakah peruntukan RM800 juta itu diagihkan? Adakah diberi kepada mereka yang sudah dikenal pasti, adakah ini tersedia kepada mereka atas dasar *first apply first serve*, *first come first serve*. Jadi orang berlumba-lumba untuk mendapat dia ataupun adakah ini diagihkan menurut kehendak masyarakat masing-masing. Maksud saya di sini, saya ingin sarankan bahawa sebahagian daripada jumlah ini haruslah diperuntukkan kepada masyarakat tertentu. Seperti masyarakat minoriti di Sabah dan di Sarawak supaya amaun ini boleh dikhaskan kepada mereka ini dengan cara terpimpin, dengan cara yang boleh mereka sama-sama ikut.

Maksud saya di sini ialah kalau sebahagian daripada amaun itu dikhaskan untuk mereka-mereka yang kita nampak mempunyai potensi untuk menjadi *entrepreneur* dan didik mereka ini dan berikan peluang kepada mereka ini untuk maju dengan peruntukan yang diberikan itu. Lebih efektif, boleh menepati sasaran daripada kita menunggu sahaja mereka yang datang ke pejabat memohon atas dasar *first come, first serve*. Itu susah kerana akhirnya yang akan dapat itu mereka yang sudah *establish*, yang sudah pun sudah maju-maju dalam keusahawanan mereka. Jadi hasrat kerajaan untuk menepati sasarannya iaitu mereka yang betul-betul kita mahu bangunkan tidak akan tercapai. Jadi itu satu pendapat atau saranan saya kepada kementerian.

Satu lagi Tuan Yang di-Pertua, adalah mengenai dengan kemudahan, ini di bawah Kementerian Kesihatan. Kemudahan di bawah Kementerian Kesihatan memang bagus. Di negara kita pun banyak sudah hospital-hospital baru yang telah dibina, mempunyai banyak katil, yang sudah ada. Namun begitu, mengikut pemerhatian saya, masih banyak kekurangan. Kekurangan dalam segi infrastrukturnya ertinya bangunan yang tidak mencukupi, wad yang tidak

mencukupi. Kita perlukan wad bersalin misalnya, wad kanak-kanak misalnya. Itu masih tidak mencukupi.

Saya telah melawat hospital di Sabah dan saya perhatikan bahawa ibu-ibu yang baru melahirkan anak terpaksa baring di atas lantai sebab katil tidak mencukupi, jadi itu menyedihkan. Saya nampak dia dengan bayi dia yang baru lahir di atas lantai dan bila saya tanya doktor yang berkenaan, dia kata tidak cukup tempat, tidak cukup katil. Maka ini satu yang harus kita lihat dan kita harus selesaikan kerana ia adalah amat tidak baik, amat tidak bagus untuk negara kita yang sudah dianggap sebagai negara yang sudah membangun.

■1520

Juga ada kelemahan dalam segi kekurangan pakar dan doktor yang kurang. Saya sedih kerana seorang sahabat saya yang telah diminta untuk menunggu walaupun sudah disahkan oleh doktor sebagai mempunyai penyakit jantung yang 100% sudah *blocked artery* dia tetapi doktor kata harus tunggu giliran kerana pembedahan itu akan mengambil masa bukan dibuat dalam hari itu tetapi kena tunggu beberapa lama.

Jadi walaupun sudah disahkan doktor sebagai memang penyakit yang serius yang 100% *blocked artery* dia tetapi disuruh menunggu dan tunggu punya tunggu beliau meninggal, jadi inilah keadaannya. Saya ingin sarankan kepada kementerian supaya melihat perkara ini untuk memperbanyakkan pakar-pakar supaya kes-kes seperti ini dapat dikurangkan kalau tidak dihapuskan terus.

Terakhir Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh tentang peluang-peluang maaf kalau saya katakan ini tetapi ini kenyataan bahawa kita di Malaysia ini mempunyai banyak badan-badan berkanun dan juga GLC-GLC tetapi apabila saya lihat lembaga pengarahnya tidak ada atau punya sedikit kalau adapun daripada Sabah dan Sarawak.

Saya meminta pada kerajaan supaya berilah peluang kepada kami daripada Sabah dan Sarawak ini menjawat ataupun duduk di lembaga pengarah di badan-badan berkanun dan juga GLC-GLC di Malaysia ini. Kalau kita di ada peluang seperti itu maka kita akan rasa lebih kekitaan lebih bagus lagi, *with sense of belonging* sebagai rakyat Malaysia ini kerana semua harus diberi peluang untuk duduk di tempat-tempat yang tertentu. Jadi itu yang saya ingin bangkitkan Tuan Yang di-Pertua, dengan itu saya mohon. Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat. Datuk Sim Kheng Hui, selepas itu saya minta Dato' Gooi untuk bersedia.

Datuk Sim Kheng Hui: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya dengan sukacita berdiri di Dewan ini untuk menyentuh isu-isu berkenaan isu Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan. Usul Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan telah dibentuk pada ketika negara dan rakyat berada dalam keadaan yang amat mencabar iaitu pada masa negara dan rakyat sedang berdepan dengan kenaikan mendadak harga minyak dan harga komoditi terutamanya padi di seluruh dunia.

Keadaan ini telah menyebabkan beban hidup rakyat bertambah berat dan sangat mencabar. Demi mengurangkan kesan negatif terhadap pembangunan negara akibat kenaikan harga minyak dunia, kerajaan telah mengambil langkah yang drastik tetapi rasional iaitu mengurangkan harga subsidi minyak. Memang tidak dinafikan penstrukturan semula harga subsidi minyak telah mendatangkan pukulan hebat kepada pelbagai industri.

Keadaan ini juga telah menyebabkan bebanan hidup rakyat bertambah berat dan rakyat mula tidak berpuas hati dengan keputusan kerajaan. Tuan Yang di-Pertua, kita amat bersyukur kerana ketidakpuasan rakyat yang timbul masih terkawal dan tidak menggugat keamanan masyarakat dan kestabilan negara. Sebagai langkah mengurangkan kesan negatif, penstrukturan semula harga subsidi minyak, kerajaan telah memperkenalkan mekanisme tuntutan subsidi minyak kenderaan di samping beberapa langkah yang telah menunjukkan kesan positif. Namun kita akui bahawa langkah-langkah tersebut tidak dapat mengurangkan semua bebanan rakyat.

Tuan Yang di-Pertua, peruntukan Rancangan Malaysia Kesembilan telah bertambah daripada RM200 bilion kepada RM230 bilion. Tambahan ini adalah bagi menampung perbelanjaan ke atas pembangunan infrastruktur seperti pembekalan elektrik dan air, kesihatan dan pendidikan, pembinaan rumah kos rendah dan sebagainya. Selain itu, tambahan ini juga akan digunakan untuk pembangunan lima wilayah koridor dan pengeluaran makanan yang mencukupi untuk negara. Selain itu, tambahan ini juga dijangkakan akan menggalakkan aktiviti pelaburan sektor swasta dalam industri pembinaan dan perkhidmatan.

Tuan Yang di-Pertua, kita amat prihatin terhadap cadangan peruntukan RM13.45 bilion untuk menaik taraf infrastruktur sekolah, menyediakan kemudahan ICT serta menggalakkan lebih ramai guru berpengalaman berkhidmat di kawasan luar bandar. Kita juga gembira melihat kerajaan akan memberikan keprihatinan khas dan bantuan kepada sekolah jenis kebangsaan aliran Cina dan Tamil kerana langkah ini menunjukkan hasrat kukuh kerajaan untuk membangunkan sektor pendidikan pelbagai aliran walaupun negara sedang berhadapan dengan keadaan ekonomi sedunia yang penuh cabaran.

Memang tidak dapat dinafikan bahawa negara dan rakyat jelata amat prihatin terhadap pembangunan pendidikan dan ini adalah sesuatu yang harus dibanggakan. Sebagai misalannya sekolah jenis kebangsaan aliran Cina, aliran Tamil, sekolah mubaligh dan sekolah menengah swasta Cina masih mendapat sumbangan kewangan dan bantuan daripada pelbagai lapisan masyarakat walaupun sekolah tersebut tidak mendapat perhatian dan layanan yang setaraf dengan sekolah kebangsaan.

Kesungguhan rakyat yang berjuang untuk pembangunan pendidikan terutamanya bagi sekolah-sekolah tersebut adalah sesuatu yang harus dipuji dan diteladani. Kita amat berharap peruntukan sebanyak RM13.55 bilion ini benar-benar dapat dimanfaatkan sekolah-sekolah di kawasan bandar dan luar bandar. Tuan Yang di-Pertua, bagi Sarawak dan Sabah pula selain

sekolah jenis kebangsaan aliran Cina dan sekolah menengah swasta Cina, sekolah mubaligh juga harus diberikan perhatian yang sewajarnya.

■1530

Kita berharap peruntukan tersebut dapat diagihkan dengan penuh telus dan adil agar dapat disalurkan kepada sekolah yang benar-benar memerlukannya. Selain itu, memandangkan cuma tinggal kira-kira dua tahun sahaja untuk pelaksanaan Rancangan Malaysia Kesembilan, maka peruntukan ini harus disalurkan secepat mungkin supaya sekolah sasaran mempunyai masa yang mencukupi untuk memastikan projek-projek berkenaan dapat disiapkan dalam tempoh jangkaannya.

Tuan Yang di-Pertua, menjelang tahun 2010, pelajar di institusi pengajian tinggi akan bertambah sehingga 1,349,978 orang dan tenaga pengajar di institusi pengajian tempatan yang berkelulusan Ijazah Kedoktoran akan bertambah 31.6% berbanding dengan 26.6% pada tahun 2005. Di samping itu, guru sekolah rendah dan sekolah menengah yang berkelulusan ijazah juga akan bertambah sebanyak 7.6% dan 4.7% masing-masing. Situasi ini adalah satu perkembangan yang positif. Kita perlu memastikan bahawa pengambilan pelajar di universiti mesti berdasarkan merit supaya pelajar cemerlang dari setiap kaum dapat peluang yang sama untuk memasuki universiti. Kita juga berharap pelajar cemerlang juga akan diberikan biasiswa agar mereka dapat meneruskan pengajian mereka di universiti pilihan mereka.

Tuan Yang di-Pertua, usaha kerajaan menyeragamkan kurikulum untuk pra sekolah pasti akan dapat membantu peningkatan mutu pendidikan negara. Bagi mencapai hasrat tersebut, kerajaan perlu membekalkan latihan pendidikan pra sekolah yang formal untuk meningkatkan mutu guru-guru pra sekolah termasuk pra sekolah swasta yang sememangnya telah memainkan peranan yang penting dalam mendidik anak-anak muda kita. Kita berharap langkah yang sistematik dapat digariskan secepat mungkin agar pembangunan pendidikan pra sekolah dapat dipergiatkan.

Tuan Yang di-Pertua, penubuhan Suruhanjaya Pengangkutan Awam oleh kerajaan mempunyai tanggungjawab yang besar untuk meninjau secara mendalam masalah pengangkutan awam di negara kita dan cara-cara mengatasinya. Perhatian juga perlu diberikan kepada masalah-masalah pengangkutan awam di Sarawak. Kini bantuan serta rancangan menaiktarafkan sistem pengangkutan amat diperlukan bagi membantu Penguasa Pengangkutan Awam Tempatan Sarawak mengatasi pelbagai masalah yang dihadapi. Adalah menjadi harapan kita bahawa pembangunan positif pengangkutan awam ini akan dapat membantu usaha kerajaan mengurangkan penggunaan minyak oleh rakyat dan seterusnya meningkatkan beban akibat kenaikan harga.

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan koridor ekonomi dan projek pengeluaran padi, kerajaan harus mempunyai rancangan yang terperinci dan konsisten serta pemantauan yang berkesan bagi memastikan projek-projek tersebut dapat memanfaatkan rakyat. Dalam hal ini,

satu badan jawatankuasa adalah diperlukan untuk penyelarasan rancangan ini dan memastikan kesaksamaan pelaksanaan.

Memandangkan permintaan dan pengeluaran padi telah semakin kritikal, kerajaan harus memberikan perhatian lebih menyeluruh kepada petani yang berdepan dengan masalah akibat kenaikan harga baja, racun serangga dan sebagainya. Selain itu, usaha negeri memperuntukkan tanah untuk penanaman padi adalah tepat pada masanya kerana ia akan dapat memberikan peluang kepada petani yang tidak mempunyai tapak penanaman. Hanya dengan kerjasama dan penglibatan rakyat, barulah kerajaan dan negeri kita dapat mengatasi masalah kenaikan harga makanan akibat pengeluaran makanan sedunia yang tidak mencukupi.

Berdasarkan kenyataan Menteri Pertanian dan Industri Asas Tani, daripada RM30 bilion peruntukan tambahan dalam Rancangan Malaysia Kesembilan, sebanyak 10% bersamaan dengan RM3 bilion akan disalurkan kepada kementerianannya untuk menjalankan kerja-kerja meningkatkan hasil tanaman padi dan hasil tanaman lain bagi tempoh 2009 dan 2010. Daripada jumlah tersebut, sebanyak RM1.6 bilion akan digunakan untuk menambahkan hasil tanaman padi. Saya percaya, sebagai salah satu jelapang padi, negeri Sarawak mampu mencapai sasaran hasil pengeluaran padi yang ditetapkan dengan adanya peruntukan daripada Kerajaan Pusat.

Tuan Yang di-Pertua, bagi Sarawak, sejak kebelakangan ini, migrasi penduduk dari kawasan luar bandar ke bandar semakin menjadi-jadi akibat pembangunan pesat di bandar. Keadaan ini telah menunjukkan fenomena kemiskinan di bandar semakin serius. Masalah perumahan bagi orang bandar miskin mula menjadi kritikal. Dalam tempoh akhir Rancangan Malaysia Kesembilan, kerajaan akan mempergiatkan pelaksanaan Program Perumahan Kos Rendah dengan pembinaan tambahan 18,500 unit rumah rakyat yang disewa.

Selain itu, sebanyak 12,300 unit rumah mampu milik juga akan dibina menjelang tahun 2010. Kita amat berharap rakyat di Sarawak juga boleh mendapat manfaat daripada program perumahan kos rendah ini kerana golongan miskin bandar amat memerlukan bantuan perumahan ini lebih-lebih lagi pada masa yang amat kritikal ini. Adalah menjadi harapan kita agar prosedur program sewaan atau jual beli rumah kos rendah tersebut boleh diringkaskan supaya memudahkan golongan sasaran memohonnya.

■1540

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan aspek kesihatan dan perubatan, negara telah menunjukkan pertambahan doktor seramai 2,719 orang dan 21 buah hospital baru bagi tempoh tahun 2005 hingga 2007. Kejayaan ini harus dibanggakan. Walau bagaimanapun, kita tidak akan mudah berpuas hati dengan pencapaian ini kerana nisbah doktor dan penduduk masih tidak seimbang dan peningkatan amat diperlukan. Kita sedari bahawa akibat kekurangan pegawai perubatan. Doktor terpaksa bekerja lebih masa dan juga menghadapi tekanan kerja yang kuat. Kerajaan harus mengambil langkah yang berkesan untuk mengatasi masalah ini.

Misalnya, menawarkan persekitaran pekerjaan dan ganjaran yang baik supaya dapat mengekalkan doktor berkhidmat di sektor awam. Bagi Sarawak dan Sabah, peningkatan perkhidmatan pegawai perubatan bergerak amatlah penting bagi keperluan perubatan di kawasan terpencil dan pedalaman. Saya berharap selepas 21 buah hospital baru dibina di bawah Rancangan Malaysia Kesembilan, sebuah hospital baru akan dapat dibina di Kuching, Sarawak dalam setahun dua ini. Tambahan pula projek menaik taraf tempat letak kereta di Hospital Umum Sarawak juga memerlukan perhatian dan tindakan segera.

Seorang menteri pernah menyatakan bahawa telah sekian lama Sarawak dan Sabah mendapat peruntukan daripada Kerajaan Pusat, tetapi kesannya tidak ada impak pembangunan yang jelas. Menteri tersebut juga berpendapat, banyak peruntukan daripada Kerajaan Pusat tetapi pelaksanaan projek adalah lambat dan tidak efisien. Maka Sarawak dan Sabah akan mula meneliti jenis peruntukan projek dan memastikan peruntukan tersebut dimanfaatkan oleh rakyat sepenuhnya. Adalah menjadi harapan kita melihat peningkatan mutu pengurusan peruntukan yang dikhaskan untuk projek pembangunan di Sarawak dan Sabah. Selain itu, pengagihan peruntukan tersebut juga harus cepat bagi membolehkan projek-projek berkenaan dapat dilaksanakan dan disiapkan dalam masa yang ditetapkan.

Sebelum ini terdapat banyak kes-kes kelewatan dalam pelaksanaan dan penyiapan projek akibat kelewatan pengagihan peruntukan kerajaan yang selalu disalurkan kepada penghujung tahun. Tuan Yang di-Pertua, tegasnya memandangkan permintaan rakyat telah semakin meningkat, pelbagai projek kerajaan yang memperjuangkan kepentingan rakyat harus dilaksanakan dengan cepat dan efisien. Selain itu, mutu perkhidmatan jabatan kerajaan juga perlu dipertingkatkan agar menjadi lebih berdaya saing kerana rakyat inginkan sektor awam menunjukkan prestasi yang lebih baik, kurang birokrasi dan cepat bertindak agar projek-projek pembangunan negara dapat mencapai sasaran, adil dan saksama. Rakyat mahukan kerajaan yang efisien, telus, mempunyai kreativiti dan bertanggungjawab. Akhir sekali, saya menyokong Usul Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat. Silakan Dato' Gooi Hoe Hin.
3.45 ptg.

Dato' Gooi Hoe Hin: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua atas peluang yang diberikan untuk saya bersama-sama Yang Berhormat-Yang Berhormat di Dewan yang mulia ini untuk membahaskan usul Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan yang mana menyeru seluruh rakyat Malaysia supaya berusaha dengan keazaman. Soal pokok ini perkataan keazaman yang teguh dan terus menyokong kerajaan demi membina Malaysia sebagai sebuah negara yang makmur, progresif, adil, berdaya tahan dan berdaya saing. Perkataan-perkataan yang cukup bermakna untuk kita sama-sama sanjung tinggi. Tadi saya telah berusaha bersungguh-sungguh untuk mendengar dengan amat teliti pembentangan usul sedemikian oleh Yang Berhormat Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan juga saya ucapkan terima kasih.

Ucapannya juga serta-merta diberikan untuk kita membuat rujukan yang menggariskan usaha murni kerajaan serta usaha bersungguh-sungguh demi menjana pertumbuhan ekonomi negara dalam landasan yang sihat serta dinamik dan mampan walaupun menghadapi pelbagai krisis ekonomi dunia dalam bentuk harga minyak yang kian naik dan melambung tinggi dan krisis makanan.

Di samping itu, ditekan oleh berbagai-bagai masalah, keadaan-keadaan geopolitik yang agak meruncing dan tidak menentu. Apa juga yang diperkatakan, saya tubuh kerajaan, esok minyak turun oleh pihak-pihak tertentu tetapi saya yakin dan saya berpendapat dan saya percaya kerajaan masa kini memang bertanggungjawab. Bertanggungjawab demi membela nasib rakyat walaupun kadangkala nampak tidak sempurna. Mana ada kerajaan sempurna 100%. Selalu saya menyatakan bahawa manusia selalu membuat kesalahan. Tuhan yang maha kuasa ialah yang sempurna. Jadi kita lihat secara mata yang sempit semata-mata bagi *political*, dengan izin, *political convenient* saja yang menyatakan semuanya tidak elok. Semuanya tidak elok. Saya imbas kembali, imbas kembali kepada kerajaan masa kini yang saya pernah berkhidmat selama tiga puluh tiga tahun. Saya rujuk, saya rujuk bahawa dalam Rancangan Malaysia Pertama sehingga Kesembilannya, berapa krisis ekonomi kita lalui. Tahun 1975 dan 1976, kemelesetan ekonomi. saya baru mula kerja, gaji dipotong. Kerajaan ketika itu masih Kerajaan Barisan Nasional. Dengan tekad hati penuh cabaran, kita dapat melalui keadaan yang begitu meruncing.

■1550

Tiba lagi 10 tahun kemudian kemelesetan ekonomi. Satu pada 1985, satu lagi tahun 1986. Kemelesetan ekonomi, harga komoditi getah, minyak sawit, saya masih ingat tahun 1985, tahun 1986, harga minyak sawit RM420. Macam mana kerajaannya tidak membela nasib rakyat. Sejarah itu penting kerana rakyat bersatu padu, kerana rakyat memang faham kerajaan ini bertanggungjawab. Bertanggungjawab bersama-sama berganding bahu untuk membawa negara itu ke arah 2020. Wujud lagi sepuluh tahun kemudian iaitu tahun 1997, tahun 1998 - krisis mata wang. Apa telah jadi kerana kepimpinan yang matang dapat menyelamatkan negara Malaysia yang kita cintai.

Semua itu sia-sia sahaja, seolah-olah kerajaan dipimpin oleh Parti Barisan Nasional itu tidak ada akal fikiran. Kini wujud sepuluh tahun lagi. Ini *cyclical*, ini wujud lagi sepuluh tahun. Tahun 2008, tahun 2009 kita dihadapi dengan krisis. Krisis lagi yang berbentuk saya pun tidak boleh kata, tidak ada perkataan. Jadi bila usul ini dibentangkan di Dewan yang mulia, jelas bahawa tadi bila saya kemukakan keazaman. Perkataan itu bermakna keazaman. Kalau kita mempunyai keazaman dan bukannya lihat yang sebulan-bukannya yang semuanya tidak betul, menjadi hasutan, sama-sama kita mendukung. Sama-sama kita sebagai rakyat Malaysia sebagai Yang Berhormat di sini, kita ada tanggungjawab. Bukannya kita tidak ada akal fikiran. Tidak ada, sebab kita cintakan negara ini.

Kita tidak payah pergi berjalan-jalan untuk hasut. Itu hakikat, hakikat kalau ada idea bersama-sama kongsi pendapat supaya kita juga ingin menghadapi satu cabaran yang cukup-cukup hebat. Sepuluh tahun, kalau kita bergaduh sama-sama, entah mana kita pergi. Entah macam mana Malaysia kita akan belayar. Saya selalu menyatakan falsafah yang senang sahaja bahawa Malaysia ini adalah seperti satu kapal. Tidak kira duduk depan *first class* atau *cabin class* atau *pilot class*, kita sama-sama dayung. Sama-sama dayung, kayuh... [Ketawa] Datuk Wira gelak sama saya.

Kita berkayuh, sekarang tak payah berkayuh kerana kita guna *speed engine*, dia jalan. Akan tetapi orang yang menjadi pilot itu, kapten itu melontar orang luar, lontar batu, hendak buat lubang itu kepada kapal itu. Apa akan jadi? Kalau kapal itu tenggelam, orang Siam kah kawan saya Yang Berhormat Siw Chun, orang Sabah kah Tuan Majjol, orang Sarawak ke Dato' Sing, kita semua tenggelam dalam lautan yang bergelora sekarang.

Jadi maksud saya di sini usulnya menyatakan bersatu padu. Bersatu padu kita mesti ada keyakinan terhadap kepimpinan yang dipilih oleh rakyat pilihan raya yang telah lalu. Sesi lepas saya telah kata majoriti yang cukup selesa. Tak payah kata bahawa kita 30 atau 40, 50, 60, tidak jadi. Jadi kita terus. Terus berganding bahu, terus berazam supaya sama-sama kita duduk kapal Malaysia ini yang kita cinta menuju ke Wawasan 2020. Itu penting.

Dalam memberi pandangan saya, saya kira akan berpandukan kepada apa yang dibentangkan dahulu iaitu Rancangan Malaysia Kesembilan pada 21 Mac 2006. Kini Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan. Kita semua sedia maklum bahawa Rancangan Malaysia Kesembilan adalah dalam fasa kedua. Hendak cerita sejarah sikit, fasa kedua Rangka Rancangan Perspektif dengan *Outline Perspective Plan* yang ketiga iaitu dari tahun 2001 hingga ke tahun 2010 yang merangkumi Rancangan Malaysia Kelapan dari tahun 2001 hingga ke tahun 2005 dan kini Rancangan Malaysia Kesembilan dari tahun 2006 hingga ke tahun 2010.

Kita semua harus juga mengingati bahawa RRP1 atau Rangka Rancangan Perspektif dari tahun 1981 hingga tahun 1990 yang penting sekali merangkumi dasar asas iaitu Dasar Ekonomi Baru. Dasar Ekonomi Baru itu kini dikemaskinikan lagi dengan terlaksananya Rangka Rancangan Perspektif Yang Kedua iaitu OPP2, mulai tahun 1991 hingga ke tahun 2000 di mana wujudnya satu dasar lagi iaitu Dasar Pembangunan Negara dengan izin, *National Development Policy*.

Kini kita dalam alam dasar wawasan negara dengan izin, *National Vision Policy* yang termaktub dalam RRP3 seperti mana saya nyatakan terdahulu iaitu tahun 2001 hingga ke tahun 2010 yang mana kini Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita mewujudkan misi nasional yang termaktub di sini lima teras yang dibangkitkan, yang diulas oleh Yang Amat Berhormat Menteri di Jabatan Perdana Menteri.

Namun demikian, asas Dasar Ekonomi Baru terdahulu iaitu menjadi tunggak, masih terkandung dalam dasar-dasar yang diubahsuaikan. Itu pentingnya kita semua di Dewan yang mulia ini faham dengan sejelas-jelasnya, yang diubahsuaikan tetapi yang ini dua tunggak yang penting yang selalu saya ingat dalam otak saya yang kecil ini. Menyusun semula masyarakat; yang kedua, membasmi kemiskinan.

■1600

[Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*]

Dengan izin, *the twin pillars* yang membawa kapal ini, yang tidak terlari atau terlencong dari dua matlamat sekian lama ini iaitu menyusun semula masyarakat dan membasmi kemiskinan. Itu peting, itu kita sedia tanam dalam otak supaya subur, naik semua pokok supaya tidak jadi putih. Saya telah teliti...

Tuan Yang di-Pertua: Di saat-saat kita mengkaji di separuh penggal di pertengahan jalan Rancangan Malaysia Kesembilan ini dengan misi nasionalnya dan lima terasnya, dalam konteks apa Yang Berhormat bahas tadi, masihkah lima teras itu *valid*?

Dato' Gooi Hoe Hin: Tentu sekali, 120%. Mengapa kalau meneliti teras, semuanya terkandung dari segi ketidaksamaan sosioekonomi, dari segi modal insan, semua perkara, tetapi...

Tuan Yang di-Pertua: Dengan izin, *as we continue our journey in collectively building our nation and nations building, are these five pillars a valid legitimate and the best*. Adakah itu maksud Yang Berhormat?

Dato' Gooi Hoe Hin: Sampai ke masa kini, tetapi dunia itu berubah-ubah. Saya pegang kepada dua asas bagi menyusun semula masyarakat dan membasmi kemiskinan. Ini hanya daripada misi. Boleh saya sambung, Tuan Yang di-Pertua?

Tuan Yang di-Pertua: Memang, saya tidak ganggu Yang Berhormat.

Dato' Gooi Hoe Hin: saya telah teliti kajian semula Rancangan Malaysia Kesembilan yang dibentangkan dan didapati perspektif menyeluruh. Di mana agenda utama dalam tempoh akhir dua tahun lagi, Rancangan Malaysia Kesembilan ini terus tertumpu kepada 10 perkara yang tersirat dalam muka surat tiga dan empat, yang saya tidak perlu ulang lagi.

Memandangkan perkara pembasmian kemiskinan adalah asas dalam semua rancangan Malaysia. Apa yang saya tahu dari Rancangan Malaysia Pertama hingga Rancangan Malaysia Kesembilan. Kebetulananya perkara ini amat penting demi membanteras ketidaksamaan sosioekonomi yang masih wujud, yang masih berterusan, yang masih berlarutan, maka eloknya saya memberi tumpuan dan pandangan terhadap perkara ini yang menjadi perjuangan yang belum selesai bagi kerajaan .

Tidak perlulah saya ungkit lagi angka-angka yang disebutkan oleh Yang Berhormat menteri tadi, yang semuanya nampak baik-baik belaka, dari 5.7% tahun 2004, sekarang 3.6%. Pekali Gini, atau dengan izin, *Gini Coefficient* dari 0.462 ke 0.441, semua angka ini nampak baik. Syabaslah, kepada kerajaan atas usaha sehingga kini tidak boleh dinafikan bahawa kerajaan

masa kini dapat membanteras kemiskinan dan berjaya serta amat disanjung tinggi bukan kita, oleh negara-negara membangun yang ingin mempelajari bagaimana kita begitu berjaya dalam usaha membasmi kemiskinan. Sementara kita harus berasa bangga atas kejayaan ini yang tadi saya kata tidak boleh dinafikan.

Namun, dalam kejayaan ini, kita harus juga meneliti, melihat, adakah kelemahan, adakah yang sesuatu yang kita boleh melipatgandakan usaha kita lagi, mengurangkan jurang perbezaan pendapatan di antara kaum, sesama kaum, dengan izin, *inter-ethnic*. Ini kerana saya dapati Unit Perancang Ekonomi mesti menetapkan suatu sasaran. Pekali Gini ini, *to me*, dengan izin, *Gini Coefficient is very important to me*. Walaupun dikurangkan dari 0.462 pada tahun 2004 ke 0.441 pada tahun 2007, angka ini masih tinggi.

Persoalannya, soalan pokoknya, ingin saya mendapat pandangan daripada Yang Berhormat Menteri di Jabatan Perdana Menteri, apakah sasaran Pekali Gini ini, yang agak berpatutan untuk mencerminkan supaya ketidaksamaan sosioekonomi itu yang ditunjukkan oleh Pekali Gini ini menepati sesuatu yang boleh menyatakan bahawa penyusunan semula masyarakat itu tercapai. Mungkin 0.37, saya bukan pakar ekonomi. Saya menuju kepada pihak kerajaan untuk memberi pandangan.

Saya harap dan saya yakin bahawa kerajaan dan pakar-pakar ekonomi di EPU akan bukan sahaja akan, telah dan terus mengambil pelbagai-bagai dasar mengikut kesesuaian masa supaya memberi tumpuan agar jurang perbezaan pendapatan ini diturunkan.

Tuan Yang di-Pertua: Jikalau begitu Yang Berhormat, mengapa pula sekali lagi dengan izin, *the best intention and the most committed of economic planning* membawa kepada suasana politik negara begini rupa, mengapa? *The best intentions, the best of planning the most correct of approaches*, apa kesannya terhadap politik negara?

Dato' Gooi Hoe Hin: Saya selalu menyatakan bahawa manusia itu boleh merancang, tetapi Tuhan itu menentukan segala-galanya. Maksudnya...

Tuan Yang di-Pertua: Jadi, Yang Berhormat kata Tuhan menentukan Barisan Nasional kehilangan banyak kerusi ya?

Dato' Gooi Hoe Hin: Ya, kita juga mesti percaya kepada takdir.

■1610

Maksudnya Tuan Yang di-Pertua, kita rancang. Katakan saya sekarang jadi Menteri di Jabatan Perdana Menteri untuk merumuskan dasar-dasar ekonomi supaya ketidaksamaan sosioekonomi itu boleh dicapai dengan sebaik-baiknya. Jadi kita pun rumuskan suatu dasar, bahawa semuanya akan dapat rumah. Mustahil ya dasar ini? Akan tetapi secara mikro pengurusan, menteri itu bukan menteri yang selalu duduk di sana pergi *check*. Manusia atas KSU, TKSU, SUB, PSU kalau mereka tidak memahami semangat daripada merumuskan dasar ini, apabila melaksanakan sesuatu dasar itu dari atas turun ke pertengahan akhirnya ke bawah

tercetusnya lencongan dalam perlaksanaan, itu maksud saya. Sebab itu sebenarnya, hakikatnya banyak lencongan dalam perlaksanaan. Susah hendak saya terangkan terperinci...

Tuan Rawisandran a/l Narayanan: Yang Berhormat minta laluan.

Dato' Gooi Hoe Hin: ...Satu demi satu.

Tuan Rawisandran a/l Narayanan: Minta laluan Yang Berhormat.

Dato' Gooi Hoe Hin: Silakan.

Tuan Rawisandran a/l Narayanan: Saya hendak minta penjelasan daripada Yang Berhormat. Saya cukup terima pandangan dan ucapan Yang Berhormat tadi. Walaupun kerajaan telah mengatitkan beberapa dasar untuk meninggikan taraf kehidupan rakyat, tetapi dari segi perlaksanaannya jika tidak tercapai, maka saya rasa rancangan dan dasar-dasar ini tidak akan memberi keuntungan kepada mana-mana pihak, Yang Berhormat bersetuju atau tidak?

Dato' Gooi Hoe Hin: Setuju dan tidak setuju. Setuju kerana yang membuat dasar itu tidak boleh dipersalahkan. Yang membuat dasar itu, mereka membuat secara ikhlas dengan semangat. Yang disalahkan ialah orang yang tidak tahu melaksanakan dasar, itu yang jadi pening kepala, ini hakikat. Sebab itu saya sambung, saya kata bahawa kita tidak boleh mencapai satu 'pekali GD' sampai tinggi, bermakna perbezaan pendapatan, yang kaya itu terus jadi kaya-raya, yang miskin itu jadi miskin. Kestabilan sosioekonomi akan tergugat. Dengan demikian saya ingin memperkenalkan, secara kuantiti kita tahu 3.7%, 5% itu semua *cent, cent*, kita tahu, tetapi saya ingin memperkenalkan satu konsep. Konsep yang saya selama ini turun ke padang, bergaul di laut dengan nelayan. Mereka keluarkan satu perkataan sehingga 30 tahun saya ingat, seorang pakcik di Kampung Juru di Seberang Perai pada tahun 1975.

Kita melawat Kampung Nelayan Juru yang termiskin di Pulau Pinang. Kita tanya dia, "Pakcik, boleh hidupkah, okeykah, selesakah?" Pakcik ini rambut putih, muka dia bukan macam kita cantik-cantik. Bermakna dia sudah berusaha bertungkus lumus. "Boleh cari makanlah tuan". Dia tanya, "Mengapa jawab macam tidak ada semangat?" *Then* pakcik menyatakan, "Bermakna saya boleh hidup sekadar boleh hidup sahaja. Kais pagi, makan pagi kadang-kadang pagi, petang pun tidak tahu". "Jadi pakcik miskinkah?" Pakcik pun menjawab, "Tuan, saya tidak miskin, tetapi saya miskin hati". Jadi saya harap apabila melaksanakan sesuatu dasar untuk membasmi kemiskinan...

Tuan Yang di-Pertua: Adakah kampung tersebut di dalam Kawasan Batu Kawan?

Dato' Gooi Hoe Hin: Di Batu Kawan, sebenarnya di ADUN Bukit Tengah. Dulu ADUN Allahyarham Harun Siraj. Terlintaslah bahawa pelaksana dasar mesti bukan sahaja guna otak, perlu guna sini, jantung, hati supaya Tuhan yang cipta manusia, otak dan hati itu mesti selari, saya yakin dan saya pasti. Saya yakin dan pasti dasar bila dilaksanakan akan menepati sasaran, iaitu untuk membasmi kemiskinan. Yang miskin hati itu saya bagi contoh, misalan satu demi satu apa maknanya, miskin hati yang saya bawa 30 tahun masih boleh pakai Tuan Yang di-Pertua - nelayan.

Kementerian Pertanian dan Industri Asas Tani dan di bawah Jabatan Perikanan yang jaga nelayan, cantik. Ada lagi Lembaga Kemajuan Ikan Malaysia, banyak jawatan. Pergi jumpa nelayan, kata membuat satu dasar untuk memberi subsidi diesel. Kini dasar memberi RM200 sara hidup yang diumumkan Yang Berhormat Menteri. Dasar untuk memberi 10 sen setiap tangkapan satu kilogram tambah 10 sen, menteri buat keputusan.

Baik dasar, untuk menolong sara hidup untuk membasmi kemiskinan, untuk menolong nelayan kita yang menghadapi kesusahan. Jadi pegawai yang akan melaksanakan. Macam mana *you* laksanakan? Menteri mesti tulis semua. Ada banyak nelayan yang tidak ada lesen, banyak nelayan yang memancing dia tidak tahu apa, dia kerja memancing sahaja, menangkap ikan. Akan tetapi ada banyak dasar di Jabatan Perikanan, kerana kononnya untuk menyimpan stok ikan. Lesen dia kira 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 - tidak boleh keluar lesen. Walhal pakcik ini telah menangkap ikan selalu saya kata, "Suka atau duka dia menangkap ikan, kerja dia tidak tahu". Pohon Yang Berhormat Ahli Parlimen dan Senator sokong, tetapi sampai sana lesen tidak boleh keluar. Cukup. Dia masih tangkap ikan. Jadi diesel itu, bagi kepada siapa? Ini wujud, dia tanya kepada nelayan itu. Nama dia saya tahu, 'Na Yang Chin', PPRT Panchor, selalu saya pergi sana, dia ketuk kepala saya tanya, "Mana lesen?"

■1620

Tulis beberapa kali, dia tidak dapat diesel. Dia tidak..., RM200 yang diumumkan dia tidak dapat diesel, dia tidak dapat RM200 yang diumumkan, dia tidak akan dapat 10 sen sebab tidak ada lesen. Dia rasa miskin hati. Yang kedua contoh, daripada kajian separuh penggal untuk membina rumah mampu milik. Ribu-ribu, saya tidak boleh ingatlah tidak baca semua Tuan Yang di-Pertua...

Tuan Osman Bungsu: Yang Berhormat minta laluan, boleh?

Dato' Gooi Hoe Hin: Nanti saya hendak cakap Orang Asli. Boleh.

Tuan Osman Bungsu: Ini bukan cakap Orang Asli. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat. Ini bukan cakap tentang Orang Asli dahulu, terima kasih kerana mengambil perhatian tentang Orang Asli ini.

Akan tetapi saya ingin menarik balik kembali tentang lesen ini, nelayan kecil ini. tetapi kalau nelayan besar-besar ini pukut tunda cepat pula keluar lesen ini, hidup lesen setahu saya, cepat dia punya hidup lesen. Kadang-kadang pukut tunda itu lesennya pun agak sudah *due* tetapi boleh hidup. Perkara ini saya sudah bangkitkan dahulu tentang bagaimana nelayan tetap pergi ke laut tanpa lesen apatah lagi pula kalau diberi RM200 dalam keadaan begini tanpa lesen dia tidak akan dapat.

Jadi apakah pandangan Yang Berhormat perkara-perkara ini membolehkan nelayan dapat 10 sen, dapat RM200 seperti dia dapat melayari hidup seperti orang lain. Maknanya orang yang mempunyai lesen dan hidup pun orang biasanya orang nelayan ini, saya pun bapa saya nelayan, yang hidup kais pagi makan pagi. Kadang-kadang kais pagi pun tidak dapat makan.

Jadi saya berharap apakah jalan yang paling baik pada Yang Berhormat untuk orang-orang yang sedemikian, nelayan-nelayan sedemikian dapat menikmati kemudahan yang diberikan oleh kerajaan sebanyak RM200 ini tanpa dia dapatkan lesen sebagai nelayan.

Dato' Gooi Hoe Hin: Terima kasih Yang Berhormat Osman. Cukup baik *you* beri sokongan begini sebab ini adalah hakikat, hakikat apabila kita melaksanakan sesuatu, pegawai juga harus turun ke padang. Bukannya semata-mata tengok laporan. Sistem Jabatan Perikanan ikut wilayah dan ikut daerah. Kadang kala tengok sahaja di permohonan memang tidak boleh bukannya salah pegawai. Jika turun ke padang tengok dia sudah ada bot. Bot dia sudah lama pergi laut sudah 20 tahun. Bagi dia lima lesen saya kata boleh mati tetapi tidak mahu dengar. Apa saya boleh buat, menangis? Itulah yang saya katakan miskin hati maknanya dasar

yang diumumkan untuk menolong orang yang miskin itu apabila melaksanakannya, kita mesti guna sikit sebanyak kelonggaran. Guna otak dan guna hati supaya kita hapuskan miskin hati.

Yang kedua...

Dato' Musa Haji Sheikh Fadzir: Yang Berhormat minta laluan ya. Tuan Yang di-Pertua boleh?

Dato' Gooi Hoe Hin: Sila.

Dato' Musa Haji Sheikh Fadzir: Terima kasih Yang Berhormat. Saya ingin tanya satu soalan kepada Yang Berhormat iaitu tentang kajian separuh penggal ini. Banyak kita lihat dalam ini bahawa kerajaan ingin membantu para nelayan iaitu membantu nelayan yang miskin. Nelayan ini masuk golongan yang miskin yang kalau kita bandingkan dengan yang lain.

Akan tetapi hari ini, kita lihat dasar yang dibuat bantuan untuk nelayan, beli bot, subsidi itu dan ini dasar kerajaan begitu ada. Namun tadi Yang Berhormat pelaksanaannya begitu mengecewakan? Siapa yang hendak salah sekarang? Kerajaan ataupun yang melaksanakan perkara ini?

Kerajaan sudah bagi tetapi pelaksanaannya mengecewakan. Rakyat akan menuduh bahawa inilah kerajaan yang tidak membantu pada nelayan iaitu nelayan-nelayan miskin ini. Siapa yang patut dipersalahkan? Apa pandangan Yang Berhormat.

Dato' Gooi Hoe Hin: Akhirnya rakyat tidak mahu tahu. Biasanya rakyat biasa di padang saya turun dia tidak mahu tahu siapa yang salah dia hanya hendak apa yang diumumkan saya dapat duit itu, sebab saya nelayan. Senang dalam fikiran otak rakyat. Jadi akhirnya kerajaan yang akan memikul seolah-olahnya bersalah.

Jadi saya harap penyelesaiannya ialah bila membuat sesuatu pengumuman serta-merta pegawai mesti gerak tidak perlu tengok laporan saja di dalam lingkungan ini berapa nelayan tidak ada lesen yang betul-betul nelayan juga, buat keputusan. Tentunya selalu juga orang ambil kesempatan, itu manusia tetapi kita kurangkan ketirisan itu, kebocoran itu.

Saya percaya dan saya yakin dengan tekad keazaman itu kita boleh cari jalan. Pulang balik kepada rumah mampu milik saya pergi *round* cara kerajaan. Ini bukannya untuk menyindir,

tidak ada, ini miskin hati. Bermakna yang merancang untuk membina rumah mampu milik biasanya letak di mana itu rumah? Tempat yang selalunya tidak sesuai. Sudah miskin rumah itu rumah pangsa dekat jalan, bunyi kereta, lagi pening. Bukan sahaja dia miskin hati, sekarang dia miskin otak.

Jadi perancangan itu untuk meletakkan rumah mampu milik itu, tolonglah ini guna akal fikiran. Mesti ada tempat yang sesuai bila dia keluar sahaja sebab dia bukan orang kaya 10 biji kereta. Dia mesti ada tempat pengangkutan awam, boleh cari makan sedikit sana sini, bukannya terpencil. Selalu saya melalui NKVE, / tengok rumah mampu milik itu dia punya bunyi... Hai ya! Syukur alhamdulillah, macam mana boleh hidup? Dia miskin hati.

Yang ketiga yang selalu saya menyatakan, yang selalu saya ungkitkan di Dewan yang mulia ini sesuatu perlu dibuat tidak boleh kata bahawa ini MAPA, ini NUPW atau pun sebaliknya. Kita mesti berazam sebab usul ini kata berazam, bertekad. Kelmarin Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan menjawab, saya tidak mahu ingat yang lain, 130 estet sahaja GLC, kalau saya masuk ladang sogo mana yang selalu pergi saya kena ketuk. Dewan dia zaman Orang Putih, rumah dia zaman Orang Putih. Kalau you pergi tengok, mereka boleh hidup. Yang Berhormat Tuan Krishnan kata air pun minum air sungai. Itulah saya menyatakan miskin hati. Oleh itu saya cadangkan di Dewan yang mulia ini...

■1630

Tuan Yang di-Pertua: Dia menyentuh soal teras ke berapa?

Dato' Gooi Hoe Hin: Teras Kemiskinan.

Tuan Yang di-Pertua: Teras Ke-5, ya?

Dato' Gooi Hoe Hin: Ya... [Ketawa] Oh, saya sudah pergi melencong. Kemudahan senang. 130 estet saya kira. Sime Darby untung lebih kurang RM2,000 juta. Kita bagi dia KPI sekarang. Kementerian Kewangan bagi KPI. 130 estet ini saya hendak tengok ini CSR. Macam mana *you* bina itu perumahan untuk pekerja? Adakah dewan, adakah surau, adakah kuil? Senang macam FELDA. Apa susah. Itulah yang saya tidak boleh faham Tuan Yang di-Pertua. Sampai sekarang saya tak boleh faham. Mungkin saya sudah jadi sikit OTC, otak tak *center*, tapi hakikatnya orang yang terpinggir lagi terpinggir. Namun, pengurusan di GLC boleh dapat 100% kenaikan gaji.

Pengurusan GLC boleh dapat bonus berbulan-bulan. Walhal, pekerja yang menjadi komponen utama kos pengeluaran 60% tanpa untuk saya pergi menuai buah tandan kelapa sawit, Sime Darby tak ada pendapatan. Jadi, saya harap soalan ini menuju kepada Kementerian Kewangan. KPI itu bukan semata-mata untuk tengok *bottom line* buat 2,000 juta. Kita ada hati. Kita hendak tengok insan, manusia, insan kita yang bersama-sama kongsi, membina negara Malaysia kita supaya jadi makmur dan berdaya saing. Yang usul, saya kira tak akan jadi masalah. Wang itu bukan masalah. Keazaman itu penting.

Ulang balik kepada Orang Asli. Miskin hati juga. Saya baca dengan izin, saya petik, perenggan 37: "*Kemiskinan tegar telah kurang dari 1.2% pada tahun 2004 kepada 0.7% pada 2007. Bilangan isi rumah miskin tegar juga berkurangan sebanyak 43% daripada 67,300 isi rumah kepada 38,400*". Ini tak sebut 38,400 siapa?

Namun, saya guna otak, saya guna hati saya, saya kira, kira, kira. Orang Asli kalau saya salah Yang Berhormat Senator Tuan Osman tolonglah, ya. Orang Asli 30,000 keluarga. Satu keluarga lima orang. Banyak, lima atau 10 orang. Limalah. Lima bermakna 150,000 penduduk Orang Asli. Sejauh mana saya tahu, yang saya masuk kepada Orang Asli. Semuanya miskin tegar. Bermakna, 38,400 keluarga ini secara *conservative* 50% adalah Orang Asli. Kita ada Jabatan Orang Asli.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat...

Dato' Gooi Hoe Hin: Ya?

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat telah mengambil masa 50 minit. Saya ingin bertanya, Yang Berhormat perlu agak berapa lama lagi untuk ketengahkan pandangan, sokongan dan hujah-hujah Yang Berhormat?

Dato' Gooi Hoe Hin: Saya akan cuba pendekkan. Mungkin dengan keizinan.

Tuan Yang di-Pertua: *Give me the quantity a...*

Dato' Gooi Hoe Hin: 15 minit.

Tuan Yang di-Pertua: Silakan.

Dato' Gooi Hoe Hin: Boleh?

Tuan Yang di-Pertua: Silakan. Janji di antara kita ya.

Dato' Gooi Hoe Hin: Terima kasih. Ribuan terima kasih. Saya akan pendekkan. Orang Asli sudah cukup.

Tuan Yang di-Pertua: Tak perlu pendekkan Yang Berhormat. 15 minit cukup.

Dato' Gooi Hoe Hin: Saya akan pendekkan semua. Sekarang fikiran saya telah bercelaru.... *[Ketawa]*

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, salahkan saya ya?

Tuan Osman bin Bungsu: Yang Berhormat, minta laluan.

Dato' Gooi Hoe Hin: Akhir, tapi saya akan rumuskan senang sahaja.

Tuan Osman bin Bungsu: Yang Berhormat, minta laluan.

Dato' Gooi Hoe Hin: Saya biarkan Yang Berhormat lain untuk memberi hujah yang lain. Tak bagi lagi... *[Ketawa]*

Akhir kata, saya hendak menggulung. Saya banyak lagi hendak bercakap sistem pengangkutan awam yang lain semua. Okay, saya hendak mengakhiri dengan merumuskan secara falsafah negara ini yang cukup penting bagi saya sebab saya seorang rakyat Malaysia. Kita bersatu, kita teguh, Malaysia akan berjaya.

Tidak perlu kita untuk mengungkit-ungkit lagi. Ini dari hati saya. Tak perlu kita membezakan lagi, “Engkau siapa, engkau sini kah, engkau sana kah, engkau orang Sabah kah, engkau orang Kedah kah?”, tak perlu. Tak perlu lagi kita kata bahawa saya Aceh, tak perlu lagi kita kata bahawa saya orang Bugis, tak perlulah kita cakap kita orang Jawa, tak perlu kita cakap kita Negrito, Senoi, tak perlu lagi kita cakap orang Cina, orang India, kita semuanya rakyat Malaysia. Dalam keadaan yang begitu meruncing 10 tahun kita dalam keadaan sekarang, kemelesetan akan datang kalau kita tidak bersatu padu. Yang mendengar yang bukan-bukan, saya akan berasa duka cita. Bahawa Malaysia yang sekian lama kita membina akan terancam tetapi saya yakin dengan kepimpinan yang sedia ada dan yang akan datang. Terus terang, kepimpinan Melayu yang tahu selama ini untuk kebaikan negara ini. Kita akan melalui segala rintangan untuk bukan sahaja untuk melaksanakan Rancangan Malaysia Kesembilan dan seterusnya membawa Malaysia menuju ke sebuah negara yang makmur, adil dan saksama, menuju Wawasan 2020.

Dengan kata-kata dan dengan rendah hati, saya pohon untuk menyokong usul yang dibentangkan oleh Yang Berhormat Menteri di Jabatan Perdana Menteri. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat. Tadi Yang Berhormat kata 15 minit, Yang Berhormat merajuk kah?... *[Ketawa]*

Dato’ Gooi Hoe Hin: Tak ada. Bagi Yang Berhormat-Yang Berhormat lain untuk berhujah. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Senator Dato’ Musa.

4.39 ptg.

Dato’ Musa bin Haji Sheikh Fadzir: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua kerana memberi peluang kepada saya untuk membahaskan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan. Tuan Yang di-Pertua, kita telah dengar beberapa Yang Berhormat telah pun bercakap. Tadi Yang Berhormat Senator sahabat saya Dato’ Gooi Hoe Hin iaitu tentang perpaduan, kita dalam Malaysia ini. Saya setuju apa yang ditekankan oleh Yang Berhormat Dato’ Gooi Hoe Hin tadi. Perpaduan dalam Malaysia yang kita mempunyai berbilang kaum adalah begitu penting sekali. Apabila kita padu, perpaduan kita begitu baik, maka kerancakan ekonomi kita akan stabil Tuan Yang di-Pertua.

■1640

Akan tetapi apa yang mendukacitakan kita pada hari ini ada beberapa pihak di dalam negara kita ini suka mempertikaikan hak sesuatu kaum lain. Seperti misalnya baru-baru ini Majlis Peguam telah mengadakan satu forum yang betul-betul menyakiti hati orang Melayu iaitu forum ketuanan orang Melayu. Mempertikaikan keistimewaan orang Melayu. Bagaimanakah kaum-kaum Melayu sendiri akan rasa bahawa orang lain mempertikaikan hak mereka? Padahal dalam Perlembagaan kita dalam Artikel 153 itu telah berkata 51 tahun kita telah merdeka. Kita telah pun

bersefahaman 51 tahun dahulu bahawa apa yang ada hak orang Melayu dan hak orang lain mesti tidak boleh dipertikaikan.

Kita lihat Dasar Ekonomi Baru sendiri apakah Dasar Ekonomi Baru yang dicetuskan oleh kerajaan ini merugikan kaum lain. Saya ingin tanya. Kita lihat dari segi perniagaan. Kalau orang Melayu hanya diberi 30% padahal 70% lagi adalah hak kaum-kaum lain mengapa ada orang mempertikaikan perkara-perkara ini Tuan Yang di-Pertua. Inilah sesuatu perkara yang kita harap supaya biar siapa sahaja rakyat Malaysia berbilang kaum di negara ini fahaman politik kita maka perkara-perkara ini tidak boleh dibangkitkan kerana kesabaran pihak-pihak lain juga ada hadnya Tuan Yang di-Pertua.

Saya ingin membangkitkan satu perkara lagi Tuan Yang di-Pertua tentang biasiswa. Baru-baru ini mendukacitakan kita kaum bumiputera iaitu biasiswa yang dahulu hanya 10%, saya bukan hendak mempertikaikan kaum-kaum lain 10%. 90% biasiswa adalah diberi kepada bumiputera. Kita lihat hari ini bumiputera dari segi pendidikan kita di belakang tapi apabila mengatakan bahawa 55% dan 45% diberi kepada kaum lain saya berharap kepada kerajaan bahawa 45% yang diberi kepada kaum lain berilah tapi jangan gunakan kuota yang telah pun dihadkan kepada bumiputera sebab biasiswa bumiputera telah pun termaktub dalam Perlembagaan sendiri. Maka kita tidak mahu mempertikaikan Perlembagaan.

Saya minta kepada kerajaan sendiri tarik balik. Kalau hendak bagi kepada bukan bumiputera 45% jangan gunakan kuota yang ada yang telah dihadkan kepada orang Melayu supaya orang Melayu tidak lagi terkilan kepada apa yang telah berlaku Tuan Yang di-Pertua. Hari ini kita lihat satu...

Dato' Lee Sing Chooi: Tuan Yang di-Pertua...

Dato' Musa bin Haji Sheikh Fadzir: Ya silakan.

Dato' Lee Sing Chooi: ...Minta penjelasan. Berkenaan dengan biasiswa. Saya ingat tujuan kita hendak beri biasiswa itu ialah untuk menolong murid-murid dan pelajar-pelajar cemerlang yang bakal akan membangunkan negara dan bakal-bakal ini pasti kita jaga mereka supaya dalam era globalisasi ini mereka tidak bekerja di tempat lain. Yang saya faham dahulu biasiswa JPA itu satu tahun hanya beri 100 orang sahaja yang dapat biasiswa JPA di mana 90 biasiswa diberi kepada pelajar bumiputera dan yang lain itu dapat 10 tetapi yang 100 itu ditingkatkan kepada 2,000. Ini bermakna semua kaum dan semua pelajar tak kira bangsa dapat manfaat dengan perkembangan bilangan itu. Itu yang saya faham dan juga kerana prestasi-prestasi yang cemerlang yang ditunjukkan oleh pelajar-pelajar kita maka kita hendak mereka itu dapat biasiswa dan kian hari berkhidmat kepada negara kita. Itulah tujuannya. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Dato' Musa bin Haji Sheikh Fadzir: Terima kasih Yang Berhormat. Sebab itu saya mengatakan dari tadi kita tidak mempertikaikan kerajaan beri 45% kepada bukan bumiputera tetapi kita hendak kekalkan kuota bumiputera dalam biasiswa ini. Sebab kita tahu bahawa orang

Melayu juga perlu biasiswa sebab kita tahu orang Melayu ini ramai yang miskin. Sebab itu saya kata tadi 10% diberi kepada bukan bumiputera dahulu, hari ini kalau hendak meningkat 45% okey tapi jangan gunakan kuota yang ada pada bumiputera. Kalau 2,000 orang dahulu biasiswa yang diberikan kepada orang Melayu kita tak mahu 45% daripada 2,000 itu diberi kepada bumiputera. Kalau hendak beri 45% kepada bukan bumiputera maknanya kena besarkan biasiswa ini supaya semua orang akan mendapat. Saya tak mahu mempertikaikan bahawa bukan bumiputera juga berhak untuk mendapat tapi saya hendak supaya kuota untuk bumiputera itu dikekalkan. Itu maksud saya Yang Berhormat.

Saya hendak pergi kepada perkara lain Tuan Yang di-Pertua iaitu tentang kenaikan harga minyak. Kita lihat hari ini kenaikan harga minyak sudah tentulah akan membebankan negara dan kita minta kepada kerajaan sendiri mesti ada satu keterangan ataupun risalah supaya memberi keterangan kepada rakyat kenapa harga minyak dinaikkan. Sebab rakyat akan mengatakan bahawa hari ini kita lihat sahaja di mana minyak dinaikkan padahal kita mempunyai Petronas. Rakyat masih lagi keliru.

Walaupun kita telah bercakap dan memberi penerangan tetapi risalah-risalah ini penting untuk diedarkan kepada rakyat supaya rakyat lebih memahami dan kita lihat pada hari ini Tuan Yang di-Pertua iaitu bila kenaikan harga minyak. Apabila kenaikan harga minyak sudah tentulah harga-harga barang juga akan melambung tinggi. Kita lihat hari ini rebat dan juga subsidi yang kerajaan beri. Kita hendak rebat ini diberikan kepada orang yang mempunyai tadi ada jawapan tidak kurang daripada lima buah kereta tak silap saya. Lima buah kereta dan begitu juga dengan subsidi. Kita hendak bezakan antara rebat dan juga subsidi. Kita hendak subsidi ini apabila kerajaan beri betul-betul orang-orang yang perlukan bantuan, perlukan pertolongan kerajaan mendapat subsidi ini.

Kita lihat hari ini bermacam-macam subsidi yang kerajaan hendak lontarkan. Subsidi itu, subsidi ini dan kita tengok hari Jumaat ini Perdana Menteri akan umumkan lagi subsidi. Yang saya ingin tahu dalam Dewan yang mulia ini bahawa kenapa kalau kita tahu hendak beri subsidi begitu banyak kenapa harga minyak naik sehingga 78 sen. Kalau kita tahu hendak bagi subsidi kita boleh gunakan subsidi itu untuk subsidi minyak supaya tidak naik begitu tinggi sekali. Jadi inilah rakyat sedang bercakap kenapa kerajaan menggunakan...

Dato' Wan Nordin bin Che Murat: Minta laluan.

Dato' Musa bin Haji Sheikh Fadzir: Ya, sila.

Dato' Wan Nordin bin Che Murat: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat. Saya tertarik dengan cadangan Yang Berhormat berhubung dengan soal subsidi dan ada juga pandangan kenapa kita ini bergantung sangat kepada subsidi. Umpamanya di negara-negara lain yang tidak menganjurkan pemberian subsidi ini minyak naik serupa juga tetapi walau bagaimanapun yang menghairankan kita sasaran yang hendak diberi subsidi itu selalunya diselewengkan. Ini satu masalah.

Saya hendak beri contoh umpamanya pengimportan Singapura daripada Thailand melalui jalan-jalan raya di mana mereka singgah isi minyak dengan harga subsidi dan ini bermakna kita membiayai pengeksporan daripada Thailand dan pengimportan Singapura yang melalui jalan raya. Maka mereka ini pun memperoleh subsidi kerana singgah di stesen minyak kita dan mengisi minyak untuk membawa barang-barang yang diimport oleh Singapura. Jadi apakah pandangan Yang Berhormat satu, tak perlu ada subsidi. Dua, kalau pun ada subsidi sasaran itu hendaklah tepat. Terima kasih.

Dato' Musa bin Haji Sheikh Fadzir: Terima kasih Yang Berhormat. Sebab itu tadi saya mengatakan subsidi ini mesti diberi ataupun diturun kepada akar umbi supaya orang yang betul-betul perlu ini mendapat subsidi ini. Kita tidak mahu lagi apabila subsidi diberi orang yang patut mendapat bantuan subsidi tidak dapat.

Yang kedua ini itu saya bercakap tadi Yang Berhormat kita tak tahu kerajaan ini terlalu banyak subsidi. Bila banyak subsidi ini berbilion ringgit dan kita tidak tahu juga kenapa subsidi diberi apabila harga minyak naik begitu banyak sama dengan subsidi ini diberi.

■1650

Tidak bolehkah kerajaan, sebelum naik harga minyak ini, kaji dahulu sama ada perlukah naik sehingga 78 sen dan kalau ada subsidi ini, disubsidikan ke dalam petrol dan minyak?

Dato' Haji Idris bin Haji Buang: Mohon laluan Tuan Yang di-Pertua.

Dato' Musa bin Haji Sheikh Fadzir: Ya, ya, nanti saya habiskan dahulu.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat belum selesaikan penjelasan tadi.

Dato' Musa bin Haji Sheikh Fadzir: Jadi kalau masukkan dalam subsidi minyak ini, sudah tentulah minyak ini tidak naik begitu tinggi. Ini sudah tentulah tidak akan membebankan rakyat. Sila Yang Berhormat.

Tuan Yang di-Pertua: Sila Yang Berhormat.

Dato Haji Idris bin Haji Buang: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya agak keliru sedikit Yang Berhormat Dato' Musa bila Yang Berhormat mengatakan kerajaan perlu kaji sebelum kenaikan harga minyak 78 sen seperti yang telah dibuat. Saya rasa kerajaan telah buat kajian dan kerajaan buat keputusan selepas buat kajian berdasarkan aspek dan kiraan ekonomik bukan politik.

Ada dua pendapat tentang harga minyak yang kita boleh kupaskan iaitu satu, kita lihat kesan politiknya kepada rakyat dan kesan ekonomi. Apabila kerajaan buat keputusan, saya rasa kerajaan telah buat dan mengira apa kesannya ke atas rakyat dan kesusahan yang akan dirasakan oleh rakyat. Lebih-lebih lagi yang tidak ada pendapatan yang mencukupi untuk menangani masalah ekonomi global ini.

Jadi, saya ingin bertanya dengan Yang Berhormat, pihak pembangkang mengajukan, mengesyorkan iaitu mereka dapat mengurangkan harga minyak berdasarkan pendapat mereka. Seperti yang kita lihat di dalam debat semalam mengenai 50 sen yang boleh dikurangkan di situ.

Sebelum pilihan raya mereka cakap boleh kurangkan 30 sen daripada harga pada masa itu iaitu RM1.92 sen. Jadi, rakyat keliru dengan syor ataupun pendapat sedemikian. Adakah itu gimik politik sahaja ataupun adakah itu betul-betul satu syor yang dibuat atas kajian ekonomik, asalkan ekonomik?

Jadi saya rasa kerajaan buat keputusan berdasarkan ekonomi kita. Sekarang ini bila telah buat keputusan secara itu, menaikkan harga minyak ke tahap yang ada sekarang, kerajaan hendak menangani macam mana hendak mengurangkan beban rakyat pada sasaran yang betul iaitu berdasarkan subsidi yang distrukturkan semula dan juga berdasarkan *rebate system*, dengan izin, yang hendak dibuat supaya yang berhak ditolong, tetap ditolong, yang tidak berhak seperti kata Yang Berhormat Dato' Wan Nordin tadi, orang luar dan sebagainya tidak perlu ditolong. Apa pandangan Yang Berhormat? Terima kasih.

Dato' Musa bin Haji Sheikh Fadzir: Terima kasih Yang Berhormat. Saya bersetuju dengan pandangan Yang Berhormat iaitu tentang kenaikan harga minyak ini. Akan tetapi yang hendak dipertikaikan sekarang ini, apabila harga minyak naik secara automatik, subsidi itu diberi. Apabila rakyat lihat subsidi diberi terlalu besar berbilion ringgit, jadi rakyat akan terfikir kenapa subsidi tidak digunakan untuk menurunkan harga minyak? Kita hendak bercakap soal debat semalam ini. Soal Pakatan Rakyat dia hendak bercakap, dia boleh bercakap sebab dia belum memerintah lagi. Kalau hendak turunkan harga 50 sen itu kadang-kadang, saya katakan itu cakap politik, bukan hendak cakap soal ekonomi.

Akan tetapi kadang-kadang kita kena ingat juga Yang Berhormat, kadang-kadang menjejaskan ekonomi, akan menjejaskan politik. Ini kerana kita hendak kedua-duanya ekonomi yang stabil dan politik yang stabil. Kalau politik kita tidak stabil ia akan menjejaskan ekonomi kita. Ini yang penting Yang Berhormat. Jadi sekali lagi saya hendak mencadangkan dan saya bersetuju tadi subsidi ini hendaklah diberi kepada golongan yang saya katakan tadi orang yang betul-betul memerlukannya. Subsidi ini memang ada orang yang memerlukannya seperti nelayan, peladang dan macam-macam orang, pemandu teksi, untuk mengurangkan...

Tuan Yang di-Pertua: Bermaknanya hujah Yang Berhormat ialah subsidi perlu tetapi perlu distrukturkan semula. Adakah itu hujah Yang Berhormat?

Dato' Musa bin Haji Sheikh Fadzir: Ya, terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Jadi saya tidak payah ulas itu Tuan Yang di-Pertua kerana Tuan Yang di-Pertua sudah pun tolong saya.

Akhir sekali Tuan Yang di-Pertua tentang tarif elektrik. Kita tahu tarif elektrik ini akan naik pada bulan ini. Saya ingin merayulah kepada kementerian atau kepada kerajaan supaya tarif elektrik ini, kalau elektrik ini naik, minyak naik, ini akan lagi membebankan kerajaan, akan membebankan rakyat. Jadi saya minta kepada kerajaan supaya kaji semula. Kita lihat tarif elektrik ini. Kita ada IPP, *Independent Power Producer* dengan izin, dan kita harap mereka juga membeli harga gas dengan begitu murah. IPP menjual tenaga kepada TNB dan mereka ini membuat berbilion-bilion ringgit.

Jadi saya berharap gunakanlah kos ini daripada IPP sendiri iaitu penjimatan, mungkin kerajaan boleh mengambil royalti atau *tax* cukai daripada syarikat ini supaya pendapatan yang mendapatkan kerajaan ini diberi balik kepada TNB supaya TNB dapat menanggung kos-kosnya supaya kerajaan tidak dibebankan dengan kenaikan tarif elektrik ini.

Jadi inilah saya berharap supaya kerajaan dapat mengkaji semula perkara-perkara ini. Jadi sekali lagi saya mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang di-Pertua memberi peluang kepada saya dan saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat. Yang Berhormat Datuk Haji Roslan.

4.57 ptg.

Datuk Haji Roslan bin Awang Chik: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua kerana membenarkan dan mengizinkan saya turut serta dalam perbahasan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan. Tuan Yang di-Pertua, kita merasa begitu bangga dengan kajian yang telah dibuat oleh pihak kerajaan serta pencapaian-pencapaian yang telah dibentangkan kepada kita dengan begitu terperinci sekali sehingga kita rasa di bawah kepimpinan yang ada, dapat kita bernaung, dapat kita berteduh dengan begitu baik sekali.

Sebelum saya melanjutkan hujah saya, izinkan saya juga membawa sedikit-sebanyak senario keadaan negara kita yang sedang kita hadapi sekarang ini Tuan Yang di-Pertua. Pilihan raya umum yang kedua belas yang telah pun berlalu dan telah diadakan pada 8 Mac baru-baru ini. Keputusannya dengan jelas menunjukkan bahawa rakyat masih lagi secara majoritinya memberi kepercayaan kepada Barisan Nasional yang dipimpin oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Pak Lah.

BN masih lagi mampu meraih sejumlah 140 kerusi di peringkat Parlimen walhal Pakatan Rakyat hanya memperoleh 82 kerusi. Apa yang menyedihkan daripada tarikh itu sehingga sekarang ini Pakatan Rakyat masih tidak memahami hakikat sebenarnya bahawa di dalam pilihan raya umum baru-baru ini, rakyat telah membuat keputusan masih mahu lagi berteduh di bawah Barisan Nasional. Dalam keadaan seperti ini juga mereka bermimpi untuk membentuk kerajaan. Tidak henti-henti mereka ini menggunakan apa cara sekalipun untuk mencapai hasrat mereka ini. Isu demi isu diperkotak-katikkan. Tohmahan demi tohmahan diutarakan. Kata-kata kesat dilemparkan tanpa segan silu hingga kadangkala terlupa tatasusila adat resam kemelayuan, adat resam ketimuran.

■1700

Malah lebih teruk lagi daripada orang-orang Barat serta langsung tidak mempedulikan ajaran agama Islam yang mulia. Adakah matlamat berkuasa di dunia ini lebih penting daripada akhirat? Adakah cara mendapat dan mengejar kuasa ini mengatasi keimanan keagamaan? Ini seperti *the means justify the end*, dengan izin. Ia menghalalkan apa cara sekalipun untuk

mencapai matlamat hingga menyusahkan rakyat jelata sehingga terlalai ketentuan Ilahi, terlalai dengan rukun iman qadak dan qadar.

Tuan Yang di-Pertua, kalau kita lihat dan tanya rakyat, jelas kelihatan dari jawapan mereka bahawa mereka jemu, amat jemu sekali dengan politik yang ada sekarang ini sehingga tidak henti-henti daripada bermulanya berkempen Pilihan Raya Ke-12. Selepas pengumuman keputusan PRU itu pun sampailah sekarang ini masih lagi tidak henti-henti lagi berpolitik hingga mengabaikan tanggungjawab yang sebenarnya iaitu memberi khidmat kepada rakyat yang telah memilih mereka. Akhbar *The Star* bertarikh 6 Julai 2008 menunjukkan bahawa "*Simply Fed-up*" dengan izin, "*Enough*", katanya. Daripada rakyat biasa, petani, nelayan, suri rumah, penuntut, peniaga-peniaga dan orang-orang yang pencen, semuanya bosan dengan keadaan ini. Masih banyak lagi kerja lain yang penting, lebih berkehendakkan dari hentaman kepada orang-orang yang berpolitik ini. Tanggungjawab mereka masih lagi tidak tertumpu kepada apa janji-janji mereka semasa pilihan raya yang lalu.

Tuan Yang di-Pertua, baru-baru ini kita dikejutkan pula dengan akuan bersumpah. *Private investigator*, P. Balasubramaniam, dengan izin, telah membuat akuan tersumpah terhadap Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri yang mengaitkan Yang Amat Berhormat dengan seks luar tabii, bersubahat dengan pembunuhan wanita Mongolia hingga kepada habuan menjual kapal selam.

Namun, dalam masa 24 jam sahaja akuan sumpah ini boleh ditarik balik serta mengeluarkan akuan bersumpah yang lain pula dengan memberi alasan-alasan yang tidak munasabah. Kita hairan bagaimana perkara seperti ini boleh berlaku. Akuan bersumpah dapat dipermainkan dengan begitu senang sahaja. Dengan harga RM60 sahaja pergi kepada *Commissioner of Oath*, ia boleh menjadi bahan bukti, kemudahan mahkamah dipermainkan sehingga timbul kesangsian, keraguan dan banyak persoalan yang timbul dalam pemikiran rakyat yang tidak arif tentang undang-undang ini. Akuan bersumpah ini diputar dan dipusing dengan sewenang-wenangnya.

Perkara seperti ini tidak boleh dipandang ringan. Ia akan menjadi bahan ketawa di persada dunia. Janganlah surat akuan bersumpah ini menjadi tidak bernilai seperti kertas tisu yang mengelap hingus sahaja tanpa membuat apa-apa. Nampaknya situasi politik di Malaysia ini tidak tenteram dan boleh menjadi ukuran untuk pelabur-pelabur yang mungkin mempersoalkan kestabilan politik yang mana satu ketika dahulu menjadi kayu pengukur pertama untuk pelabur datang ke Malaysia ini. Maka saya mengambil kesempatan ini untuk mengesyorkan, menyarankan kepada kerajaan melalui mana-mana agensi terutama sekali Kementerian Dalam Negeri - timbalan menterinya pun ada di sini nampaknya.

Untuk mendakwa *private investigator* ini yang telah membawa kekecohan terhadap keselamatan negara dan juga pencemaran terhadap undang-undang yang kita junjung sekarang ini, kami memohon daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri supaya menggunakan

kuasa-kuasa yang ada untuk menenteramkan keadaan ini, membawa balik *confidence*, dengan izin kepada masyarakat umum. *Please, bring back the confidences to the public* yang bahawasanya negara kita ini masih lagi aman, tenteram, tidak sebagaimana yang digembargemburkan di dalam televisyen-televisyen antarabangsa. Gunakanlah kekerasan jika perlu. Masih ramai yang setia kepada kerajaan. Masih ramai yang ingin perpaduan dalam negara kita ini, masih ramai yang ingin berniaga dalam keadaan selamat, masih ramai yang mahukan Malaysia sebuah negara maju dan aman. Buatlah demi masa depan generasi kita yang akan datang, demi generasi Malaysia yang sama-sama kita sanjung.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya juga menyentuh sedikit sebanyak tentang kenaikan harga barang. Saya tidak mahu menyentuh tentang harga-harga barang yang mana telah disentuh oleh rakan-rakan Yang Berhormat yang lain. Ramai yang merungut bahawa kenaikan harga ini telah menjejaskan kehidupan mereka. Saya tidak menafikan bahawa kenaikan harga ini telah menjejaskan kesemua sekali rakyat di Malaysia ini. Biarlah saya fokus hujah saya ini kepada kenaikan harga bahan binaan. Bahan binaan merupakan salah satu bahan yang terlalu penting di dalam pembangunan mana-mana industri pembinaan. Kita melihat bahawa kesemua bahan binaan tidak ada satu pun yang tertinggal yang tidak naik. Kita melihat bahawa sejak bulan April 2007 lagi, bahan-bahan binaan telah meningkat dengan begitu tinggi sekali.

Sebagai contoh, di antara 25% ke 40% bahan binaan ini telah naik secara puratanya. Kalau diambil satu persatu seperti besi, pada April tahun 2007 harga RM1,600, sekarang ini RM4,100. Kalau kita ambil seperti aluminium, tahun 2004 harganya lebih kurang dalam USD800 tetapi sekarang ini melambung kepada USD4,800. Kalau kita ambil harga tembaga atau *copper*, harga pada tahun 2004 ialah USD1,200 tetapi sekarang ini meningkat kepada USD6,800. Bandingkanlah kenaikan harga ini yang dengan begitu jelas sekali menunjukkan bahawa kenaikan harga ini tidak dapat dibendung oleh pihak kerajaan.

Oleh yang demikian, satu industri ini yang begitu penting, yang merangkumi tidak kurang daripada 144 industri yang lain yang bersangkutan paut dengan industri pembinaan ini, maka sudah tentu ia menjadi satu perkara yang mustahak dalam ekonomi negara kita ini. Oleh yang demikian, ingin saya mencadangkan kepada kerajaan bahawa besi sebagaimana yang saya katakan dahulunya dalam sesi Dewan yang lepas, yang telah dimonopoli oleh lima orang sahaja yang mendapat *protectionisms* yang begitu kuat oleh kerajaan. Sekarang ini perlulah kerajaan mengambil alih kerja-kerja ini dengan membeli *stockpile* dari luar negara. Adalah dijangka pada bulan Oktober sehingga November ini, besi yang sekarang ini berharga RM4,100 mungkin akan meningkat kepada RM5,000.

■ 1710

Ini jangkaan ataupun anjuran kita yang agak munasabah, RM900 akan naik lagi dalam masa tiga, empat bulan yang akan datang. Kita juga memohon kepada kerajaan supaya di dalam kerancangan Rancangan Malaysia Kesembilan, tidak boleh kita lari keadaan sekarang ini

peniaga-peniaga pun mengambil kesempatan semasa kepesatan perbelanjaan kerajaan baru-baru ini dalam separuh penggal yang pertama dalam Rancangan Malaysia Kesembilan.

Dengan itu bermaknanya perbelanjaan yang begitu banyak, bermakna *demand* melebihi daripada *supply*. Sekarang ini kalau ianya boleh kita mengurangkan projek-projek sekarang ini memperlahankan projek-projek ini, mungkin bahan-bahan binaan ini boleh dilonggokkan banyak balik dan supaya *supply* itu melebihi daripada *demand*. Barulah boleh kita stabilkan balik sedikit sebanyak harga bahan-bahan binaan ini.

Kita juga memohon kepada kerajaan supaya mana-mana projek yang menghadapi keadaan sakit ataupun mana-mana tender yang masih lagi belum diberi dan telah disahkan oleh mana-mana agensi kerajaan yang tidak boleh pada pemikiran yang waras menjalankan kerja-kerja ini kerana kerugian yang akan berlaku memohon supaya ianya dirunding semula.

Memang tidak ada peraturan di dalam mana-mana kontrak supaya dirundingkan semula, tetapi sebagaimana saya pinjam kata-kata sahabat saya, undang-undang mana yang tidak boleh digubal untuk kebaikan kesemuanya melainkan kata-kata daripada kitab al-Quran dan seterusnya.

Jadi saya memohon kepada kerajaan supaya diberi balik, dirunding balik agar kedua-duanya dapat memenuhi dalam keadaan yang 'menang-menang'. Saya juga memohon kepada kerajaan supaya bahan-bahan binaan ini iaitu *variation of price* atau VOP iaitu dimasukkan daripada hanya 14 perkara sahaja, mana ada bangunan yang kita buat dengan 14 item sahaja. Supaya dimasukkan kesemuanya bahan-bahan ini yang diguna pakai di dalam membuat jalan yang hanya 5 sahaja diguna pakai oleh kerajaan dan membuat bangunan hanya 14 sahaja dibuat oleh kerajaan dimasukkan kesemua sekali barang-barang yang dipakai di dalam bangunan ini sebagai *variation of price*.

Kita juga mencadangkan kepada kerajaan supaya kalaulah kontraktor itu sakit sangat, biarlah ianya membuat *mutual termination* supaya tidak dikenakan denda supaya wang taruhan, depositnya tidak dirampas dan supaya lesennya tidak digantung, supaya ianya boleh mencari perniagaan untuk kontrak yang akan datang pula. Kita juga memohon supaya dipercepatkan bayaran-bayaran ini, kerana yang lazimnya sekarang ini, bayarannya ini dibayar pada akhir kontrak. Kalau kontrak itu dua tahun, maka akhir pada akhir dua tahunlah, maka *variation of price* ini dibayar.

Satu lagi yang kita melihat kepada pengeluar simen dan juga pengeluar besi, dua perkara ini yang agak penting. Dia ini dalam tiap-tiap *quarter* laporan syarikat-syarikat *public listed* ini mendapat keuntungan tidak kurang daripada RM300 juta tiap-tiap tahun melebihi daripada anggaran. Kenapa tidak pihak kerajaan menggunakan benda yang sama sebagaimana yang telah dibuat kepada syarikat *palm oil* ataupun IPP yang hendak digunakan *win for tax*. Digunakan juga kepada syarikat ini supaya mereka ini memahami bahawa kita keadaan

sekarang ini menghadapi masalah yang *detail*. Berilah keuntungan ini balik kepada kerajaan untuk masa depan mereka juga.

Kita juga memohon supaya mereka ini dikenakan *export tax* supaya tidak mengeksportkan barang-barang ini kepada Singapura yang memberikan harga yang lebih mahal daripada yang dijual di dalam negara.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan juga saya memberi sedikit sebanyak rintihan daripada orang-orang warga emas. Dalam keadaan sekarang ini warga emas dikategorikan kepada 65 tahun ke atas. Saya percaya kebanyakan warga emas ini terutama sekali bekas-bekas pegawai kerajaan, orang-orang yang pencen menghadapi keadaan yang amat sukar sekali. Kalau dahulunya sebelum bersara, gajinya kalau kita kira 10 tahun yang lepas, maksimum gajinya saya fikir umum antara RM2,000. Sekarang ini mungkin lebih. Kalau RM2,000 itu di tahap mungkin kategori C ataupun kategori B, kategori A mungkin tidak boleh. Akan tetapi kepada mereka ini kalau ambil 50% gaji mereka sekarang ini, hanya RM1,000. Cara mana boleh sekarang ini, RM1,000 ini boleh diguna pakai sebagai seorang pesara yang satu ketika dahulu telah menyumbang begitu baik kepada kerajaan, boleh hidup dengan lebih selesa di dalam negara kita ini.

Oleh yang demikian, kita mengharapkan kerajaan menggubal cara mana boleh mereka ini hidup dengan lebih selesa, apatah lagi dengan keadaan umurnya 65 tahun, sudah tentu banyak perbelanjaan kesihatan yang diperlukan. Banyak bil rawatan yang diperlukan selain daripada bil-bil yang sentiasa berada seperti membayar bil elektrik, air, api dan petrol.

Jadi kalau kita lihat daripada verifikasi kerajaan, RM1,500 ke bawah sekarang ini dikirakan miskin, maka ramailah orang-orang yang pencen ini dalam kategori-kategori orang-orang yang miskin.

Maka saya juga memohon kepada pihak kerajaan supaya melihat kerana mereka juga adalah pengundi-pengundi, mereka juga adalah orang-orang yang telah berkhidmat dengan baik satu ketika dahulu kepada Kerajaan Malaysia sebagaimana adanya kita sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan juga saya merakamkan terima kasih yang tidak terhingga sebab sebagai rakyat negeri Terengganu, warganegara Malaysia iaitu di dalam ucapan serta kelulusan yang diberi oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kepada negeri Terengganu iaitu mengembalikan dana khas ini kepada negeri Terengganu. Saya percaya niat baik Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kepada rakyat Terengganu disambut dengan begitu gembira sekali.

Oleh yang demikian, setelah hampir-hampir sebulan setengah pengumuman ini telah pun dibuat, maka setakat ini masih lagi samar-samar bilakah wang ini akan dikembalikan, malah baki wang ini masih juga tidak diketahui oleh Kerajaan Negeri Terengganu. Maka dengan melalui ini saya memohon kepada Kementerian Kewangan supaya mempercepatkan kembalinya wang ini kepada tangan Kerajaan Negeri Terengganu. Saya percaya kedua-duanya sekali

mempunyai hasrat yang sama iaitu mahu melihat bahawa dana khas ini akan ditutup akaunnya di peringkat Persekutuan dan dibuka dengan cara baru di peringkat negeri.

Tuan Yang di-Pertua, saya dengan itu tidak lagi ingin melanjutkan ucapan saya kepada perkara-perkara yang lain dan dengan itu saya pohon menyokong rang undang-undang ini. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat. Kalau tidak ada sesiapa, saya terpaksa kemukakan untuk ditentukan masalah. Tuan Ahmad Hussin.

5.19 ptg.

Tuan Ahmad bin Hussin: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua kerana memberi peluang kepada saya untuk membahaskan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan tahun 2006 sehingga 2010. Pertama sekali saya ucap terima kasih kepada sahabat-sahabat saya yang telah dapat membentangkan dengan begitu baik sebelum saya. Tuan Yang di-Pertua, pertama sekali saya ingin menyentuh...

Tuan Yang di-Pertua: Kalau Yang Berhormat hendak supaya perbahasan berterusan, Yang Berhormat boleh bangun cambah macam-macam tuduhan kepada Ahli yang lain, kemudian Ahli lain cambah lagi di situ, jadi kita gamat, jadi boleh lama macam Dewan yang satu lagi. [Ketawa] Terima kasih.

Tuan Ahmad bin Hussin: Tuan Yang di-Pertua, oleh sebab perkara ini adalah perkara yang menyentuh tentang hati nurani rakyat khususnya apa yang dibentangkan oleh kerajaan ini adalah semata-mata untuk membalas budi rakyat yang telah sama-sama membentuk kerajaan yang lepas.

■1720

Walaupun kita telah kehilangan lima negeri, tetapi Kerajaan Pusat masih di bawah Barisan Nasional. Oleh itu menjadi tanggungjawab kita untuk sama-sama melihat tentang masalah keprihatinan dan tanggungjawab kerajaan terhadap rakyat luar bandar khususnya dengan kenaikan harga minyak baru-baru ini.

Tuan Yang di-Pertua, apa yang berlaku...

Tuan Yang di-Pertua: Jadi Yang Berhormat ini, merupakan Yang Berhormat Senator dari negeri Perlis masih lagi Senator Barisan Nasional ya?

Tuan Ahmad bin Hussin: Insya-Allah, setakat ini saya memang pijak di bumi nyata. Di mana bumi dipijak, di situ langit dijunjung. Saya tidak akan berganjak sama sekali. Insya-Allah.

Tuan Yang di-Pertua, sepanjang saya menghayati politik tanah air, inilah kali pertama saya merasa sangat gusar, sangat tidak yakin. Kadang-kadang apabila serangan bertubi-tubi menyerang kerajaan, tetapi oleh sebab kita mempunyai kredibiliti dan sejarah telah membuktikan bahawa inilah satu-satunya kerajaan yang berpegang kepada prinsip atau mendukung Perlembagaan itu sendiri melalui kedaulatan undang-undang, dengan izin *rule of law* yang disebut oleh Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Dalam pengalaman dan pengetahuan Yang Berhormat ada atau tidak isteri orang kaya yang lari dari suami dan suami *Miss Universe* lari dari isteri? Makna, manusia ini macam mana bagus pun kadang-kadang dia lari juga.

Tuan Ahmad bin Hussin: Nampaknya Tuan Yang di-Pertua mempunyai falsafah yang cukup tinggi. Kadang-kadang tidak tercapai kita di bawah ini. Walau bagaimanapun, kami berasa bangga kerana mempunyai Tuan Yang di-Pertua yang sanggup bersama-sama dengan kita sentiasa sampai bila-bila. Insya-Allah.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, tajuk perbahasan ialah Kajian Separuh Penggal.

Tuan Ahmad bin Hussin: Mukadimah sahaja Tuan Yang di-Pertua. Oleh sebab apabila kita mengkaji Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kesembilan ini, maka pokoknya ialah kepada manusia itu sendiri. Saya dengan rendah diri berharap golongan pegawai tadbir, khasnya pegawai tadbir dan diplomatik yang diberikan tanggungjawab sebagai perancang dan mereka juga mengawal kewangan, mereka juga ahli, arif dalam tanah dan pembangunan. Saya berharap kalau dapat Jabatan Perkhidmatan Awam, memberi perhatian serius untuk menghantar kesemuanya, khasnya yang berkenaan dengan projek pembangunan untuk mendapat latihan seterusnya atau yang lebih mendalam mengenai pengurusan projek dengan izin, *project management* kerana inilah yang selalu dipertikaikan tentang kegagalan projek, ketirisan projek menyebabkan penduduk luar bandar tidak mendapat manfaat sebagaimana yang telah dirancang.

Oleh sebab apa yang diperhatikan hari ini ialah, untuk bagaimana hendak mengeluarkan masyarakat luar bandar daripada kepompong garis atau dalam lingkungan garis kemiskinan itu sendiri. Kalau kita lihat statistik, di Malaysia ini jumlah yang miskin masih berada dalam ruang lingkup pusingan ganas kemiskinan. Inilah tujuan kerajaan bagaimana hendak mengeluarkan mereka ini supaya terkeluar dalam garisan pusingan ganas kemiskinan itu. Itulah tujuan, falsafah yang dibuat oleh kerajaan selama ini. Seterusnya bagaimana kerajaan menggunakan kek ekonomi yang sedia ada, yakni kek ekonomi yang besar itu dikuasai atau dirasai oleh sejumlah besar manusia dan kek yang kecil itu rasai oleh sebahagian kecil manusia supaya kesemuanya masyarakat di luar bandar, khasnya yang berada dalam kumpulan miskin mendapat nikmat supaya taraf hidup mereka dapat dipertingkatkan.

Kita tidak mahu bahawa kek ekonomi yang besar itu dirasai oleh sebahagian kecil manusia dan kek yang kecil itu dirasai oleh sebahagian besar manusia. Inilah ketidakseimbangan yang kerajaan harus cari jalan dan kaedah bagaimana hendak ditukarkan konsep tersebut, supaya arus perdana pembangunan itu sampai terus dalam poket orang-orang susah, orang-orang daif, orang-orang termiskin. Kalau dilihat pada tahun 1987, untuk mengukur kemiskinan ialah pendapatan yang sejumlah RM375. Bagi termiskin, separuh daripada RM375 iaitu RM175 suami isteri dan dua orang anak.

Buat masa sekarang kita lihat satu peningkatan yang jelas mengenai jumlah peruntukan kemiskinan itu telah dinaikkan, memandangkan bahawa keadaan semasa dengan ekonomi semasa, dengan harga barang semasa ianya telah dinaikkan menyebabkan lebih ramai lagi mereka yang termiskin mendapat manfaat. Satu, saya berharap pihak ICU khasnya supaya betul-betul dapat mengumpulkan maklumat manusia-manusia yang benar-benar termiskin, yang ada. Kita tidak mahu seorang pun terlepas daripada mendapat nikmat, bantuan daripada kerajaan.

Yang ini saya harap untuk satu negara dibuat semula tentang bagaimana hendak mendapat statistik yang sebenarnya dengan menggunakan agensi-agensi kerajaan khasnya daripada Persatuan Nelayan, Baitulmal, Jabatan Pertanian, dan daripada jabatan-jabatan yang berkaitan supaya dapat memberikan manusia yang sebenarnya berhak untuk mendapat nikmat dalam kategori masing-masing. Kita tidak hendak orang yang benar-benar layak dan wajar dibantu, tidak bantu. Orang yang tidak layak, tidak wajar dibantu kerana ada kabel dan sebagainya dibantu. Yang ini bukan...

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, masa cukup Yang Berhormat boleh sambung semula.

USUL

MENANGGUHKAN MESYUARAT DI BAWAH P.M. 15(3)

Timbalan Menteri Dalam Negeri II [Dato' Wan Ahmad Farid bin Wan Salleh]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

“Bahawa mengikut Peraturan Mesyuarat 15(3) mesyuarat ini ditangguhkan sekarang.”

Timbalan Menteri Pembangunan Usahawan dan Koperasi [Dato' Saifuddin bin Abdullah]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih Yang Berhormat.

■ 1730

UCAPAN-UCAPAN PENANGGUHAN**Meningkatkan Kecekapan Pengangkutan Awam****5.30 ptg.**

Puan Mumtaz binti Md. Nawi: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih kepada pihak kerajaan kerana membenarkan ucapan penangguhan ini dibacakan pada hari ini. Ucapan penangguhan berkaitan dengan meningkatkan kecekapan pengangkutan awam.

Kenaikan harga petrol sebanyak 41% dan diesel sebanyak 50% mulai 5 Jun 2008 telah secara langsung memberi kesan kepada rakyat berpendapatan sederhana dan rendah terutamanya dari segi pengangkutan. Kenaikan harga minyak telah membuka mata orang ramai tentang pentingnya pengangkutan awam. Kerajaan pula terus menggesa orang ramai menggunakan kemudahan pengangkutan awam. Persoalannya adakah sistem pengangkutan awam di negara kita dapat memenuhi keperluan rakyat?

Oleh yang demikian, beberapa isu utama menjadi persoalan. Yang pertama, adakah kerajaan bercadang untuk membentangkan rancangan pembangunan semua jenis perkhidmatan pengangkutan awam di Parlimen dan memantanya dari semasa ke semasa memandangkan ketika ini kadar pengangkutan awam di negara adalah rendah iaitu hanya 16% berbanding lebih 79% di negara maju.

Yang kedua, adakah pelan induk pengangkutan yang diguna pakai dalam RMK-9 dan bilakah Suruhanjaya Pengangkutan Awam akan mula berkuat kuasa? Yang ketiga, apakah piawaian dan polisi mesra pengguna dan dapatkah ia menjadi syarat utama dalam pengeluaran permit syarikat pengangkutan awam? Serta apakah agensi yang memantau prasarana dan perkhidmatan yang dibekalkan? Ini kerana di samping rakyat tempatan, ini juga merupakan tarikan pelancong ke negara kita.

Seterusnya apakah jaminan kerajaan terhadap jaringan sempurna perkhidmatan awam ke seluruh negara termasuk bandar dan pekan kecil. Perkhidmatan pengangkutan sepatutnya mempunyai jaringan yang lebih menyeluruh sejajar dengan kenaikan bahan api.

Seterusnya sejauh manakah keberkesanan kawalan tambang berpatutan dan keselamatan yang lebih terjamin serta adakah terdapat kemudahan pembiayaan bagi memastikan bas ekspres tidak boleh berusia lebih 10 tahun demi keselamatan penumpang. Berapakah pula peratusan ekuiti dan pegangan kerajaan dalam syarikat-syarikat pengangkutan utama negara bagi menjamin pengangkutan awam tidak berorientasikan keuntungan tetapi lebih mementingkan kemudahan awam.

Sejauh manakah pula Syarikat Prasarana Negara Berhad (SPNB) berperanan memastikan pengangkutan awam di ibu negara memenuhi kehendak rakyat. Dan bilakah pula

perluasan rangkaian jalur perkhidmatan kereta api laju ke seluruh negara akan dilaksanakan termasuk liputan rel transit. Peranan KTMB perlu diperkasakan dengan menambah beberapa laluan baru bagi memenuhi keperluan rakyat dan pelancong termasuk ke Terengganu, satu-satunya negeri yang belum mempunyai sistem kereta api.

Apakah bentuk insentif, peruntukan, bantuan dan galakan kepada pemberi khidmat pengangkutan terbaik dan bilakah pindaan serta kajian pelbagai akta dan peraturan yang berkaitan dengan pengangkutan sedia ada akan dibuat demi memastikan peruntukan dan denda yang setimpal kepada pelaku yang cuai dan tidak bertanggungjawab. Dan adakah kerajaan bersedia untuk mensasarkan Malaysia sebagai negara bebas tol.

Sejauh manakah peningkatan kemudahan di lebuh raya dibuat kerana kadar kelajuan dan tanda arah yang tidak disemak yang mengelirukan boleh menyebabkan kemalangan kerana banyak jalan yang telah naik taraf tetapi had laju dan tanda arah masih yang lama. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih. Yang Berhormat Menteri sila jawab.

5.33 ptg.

Timbalan Menteri Pembangunan Usahawan dan Koperasi [Dato' Saifuddin bin Abdullah]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya juga mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Senator Puan Mumtaz Md. Nawi yang telah menimbulkan isu yang penting dan tidak mencampuradukkannya dengan politik sebagaimana mungkin di tempat yang lain. Dewan ini nampaknya sihat dan segar di bawah kepimpinan Tuan Yang di-Pertua. *[Tepuk]*

Tuan Yang di-Pertua: Mungkin ada sedikit lebih rasional.

Dato' Saifuddin bin Abdullah: Sebab dia punya Tuan Yang di-Pertua lebih tinggi. Kerajaan sedar Tuan Yang di-Pertua, bahawa mutu perkhidmatan pengangkutan awam perlu diperbaiki, perlu ditambah baik supaya perkhidmatan yang ditawarkan akan menjadi lebih cekap, lebih efisien, lebih selamat, lebih selesa dan juga lebih menyeluruh bagi kepentingan dan kemudahan orang awam.

Kerajaan pada masa ini belum bercadang untuk membentangkan rancangan pembangunan semua jenis perkhidmatan pengangkutan awam di Parlimen. Ini semata-mata kerana kita sudah mempunyai platform yang sedia ada, misalnya Jawatankuasa Kabinet mengenai pengangkutan awam yang dipengerusikan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri. Di samping itu, laporan tahunan Lembaga Pelesenan Kenderaan Perdagangan (LPKP) yang terletak di bawah kementerian ini sentiasa pada setiap tahun membentangkan di Parlimen. Dan pada kami buat masa ini kedua-dua platform ini sudah mencukupi.

Berhubung dengan pelan induk pengangkutan yang diguna pakai dalam Rancangan Malaysia Kesembilan, suka saya maklumkan bahawa pelan yang khusus tidak ada dalam Rancangan Malaysia Kesembilan. Walau bagaimanapun kerajaan melalui Kementerian

Pengangkutan sedang menyediakan pelan induk dasar pengangkutan awam bagi bandar-bandar utama di Malaysia, yang akan menjadi asas kepada dasar pengangkutan negara kelak.

Hasil kajian tersebut akan dijadikan garis panduan bagi penentuan polisi dan strategi pengangkutan awam di seluruh negara dan kita menjangka bahawa kajian tersebut akan selesai pada awal tahun 2009. Kerajaan juga sedang merangka satu suruhanjaya yang dipanggil Suruhanjaya Pengangkutan Awam Negara yang akan melaksanakan fungsi-fungsi yang sekarang ini dilaksanakan oleh 13 buah agensi yang berkaitan secara langsung dengan pengangkutan awam.

Walaupun kementerian ini tidak mensyaratkan polisi mesra pengguna sebagai syarat utama pengeluaran lesen kepada pengusaha, namun LPKP telah mewujudkan sebuah kod etika pemandu pengangkutan awam bagi memastikan perkhidmatan yang diberikan oleh pengusaha adalah mesra pengguna. Berhubung agensi yang memantau prasarana dan perkhidmatan pengangkutan awam, terdapat pelbagai agensi pemantauan yang berfungsi dengan peranan masing-masing.

Sebagai contohnya Tuan Yang di-Pertua, kita ada Kementerian Kewangan, Kementerian Kerja Raya dan juga pihak berkuasa tempatan yang masing-masing berperanan memantau prasarana dan kemudahan infrastruktur perkhidmatan awam. Manakala LPKP, Polis Diraja Malaysia, Jabatan Pengangkutan Jalan dan Kementerian Pelancongan memantau dari segi perkhidmatan yang diberikan melalui penguatkuasaan undang-undang yang di bawah bidang kuasa agensi-agensi tersebut.

Kementerian ini mewujudkan pelbagai kelas lesen bagi memastikan jaringan perkhidmatan pengangkutan awam adalah menyeluruh ke seluruh negara. Perkhidmatan bas mini dan kereta sewa lazimnya menyediakan perkhidmatan di luar bandar. Perkhidmatan teksi beroperasi di kawasan bandar. Kemudian kita ada perkhidmatan bas ekspres dan bas berhenti-henti yang menghubungkan antara luar bandar dengan bandar atau antara bandar-bandar. Manakala perkhidmatan bas carta pula menawarkan perkhidmatan bas yang khusus untuk sesuatu program.

Dari segi kadar tambang, kadar tambang pengangkutan awam adalah dikawal di bawah peruntukan seksyen 19 Akta LPKP 1987 dan diwartakan di bawah kaedah-kaedah LPKP yakni kadar tambang tahun 2000. Kadar tambang yang dikenakan adalah berasaskan kepada tiga faktor utama iaitu:

- (i) kos operasi;
- (ii) perolehan pendapatan pengusaha; dan
- (iii) indeks kepuasan pengguna.

Sehingga hari ini Tuan Yang di-Pertua, kadar tambang pengangkutan awam negara adalah di antara yang terendah di dunia. Bagi memastikan perkhidmatan pengangkutan awam berada di dalam keadaan yang baik, kementerian telah menetapkan had usia kenderaan.

Misalnya bas ekspres, tidak boleh lebih 10 tahun, bas berhenti-henti tidak boleh lebih 15 tahun, bas sekolah tidak boleh lebih 20 tahun dan teksi tidak boleh lebih 7 tahun.

Kementerian juga menyediakan kemudahan pembiayaan melalui tabung pembangunan pengangkutan awam untuk membeli kenderaan baru, untuk mengganti kenderaan dan untuk meningkatkan kualiti kenderaan dengan kadar faedah pembiayaan yang rendah.

Untuk makluman Dewan yang mulia, kerajaan juga memegang peratusan yang kecil. Hanya memegang peratusan yang kecil dalam sektor pengangkutan negara dan adalah menjadi matlamat syarikat-syarikat yang berkaitan dengan kerajaan untuk memberikan perkhidmatan di laluan-laluan yang tidak menguntungkan dan tidak berorientasikan keuntungan. Atau dalam istilah yang lazim digunakan dengan izin *social routes* maknanya tidak untung tetapi terpaksa diadakan untuk kemudahan awam.

■ 1740

Beberapa syarikat berkaitan kerajaan atau GLC ini memberikan perkhidmatan-perkhidmatan awam sebagai contohnya:

- (i) Syarikat Prasarana Negara Berhad, SPNB menyediakan perkhidmatan bas RapidKL dan Rapid Penang bagi kawasan di Lembah Klang dan Pulau Pinang;
- (ii) Syarikat Kenderaan bas MARA, memberikan perkhidmatan bas MARA iaitu Bas Ekspres MARA Liner dan bas berhenti-henti di kebanyakan negeri di Semenanjung; dan
- (iii) Nadi Putra Sdn. Bhd. yang memberikan perkhidmatan bas berhenti-henti di seluruh Putrajaya.

SPNB berperanan menyediakan kemudahan pengangkutan awam rel dan bas, SPNB melalui bas RapidKL memberikan perkhidmatan kepada lebih kurang 400 ribu penumpang sehari dan 2.8 juta penumpang seminggu di kawasan Lembah Klang. RapidKL mempunyai 978 buah bas yang bersaiz 12 meter, memberikan perkhidmatan di 167 laluan, mempunyai 11 buah depot dan lebih kurang 1,300 pemandu yang terlatih. Berhubung dengan perkhidmatan kereta api pula, perkara ini sebenarnya di bawah tanggungjawab Kementerian Pengangkutan.

Berdasarkan maklumat yang kami terima, kerajaan tiada mempunyai perancangan untuk melaksanakan projek kereta api laju di Malaysia. Namun demikian kerajaan sedang melaksanakan projek menaik taraf landasan yang sedia ada kepada landasan berkembar elektrik. Projek-projek tersebut ialah projek landasan berkembar elektrik Ipoh-Padang Besar dan dijadualkan siap pada Januari 2013 dan projek landasan berkembar elektrik Seremban-Gemas yang dijadualkan siap pada Januari 2012. Selain daripada itu, rangkaian landasan kereta api dari Seremban ke Ipoh telah dinaiktarafkan kepada landasan berkembar. Kerajaan juga telah meluluskan peruntukan bagi pembelian kereta api elektrik yang mempunyai kelajuan lebih tinggi daripada kereta api biasa.

Di samping itu, kerajaan juga telah meluluskan peruntukan bagi pembelian 10 set *electrical multiple units*, dengan izin atau komuter. Kedua-dua jenis tren ini akan dapat diperoleh menjelang akhir 2010. Dengan perolehan kedua-dua jenis kereta api ini, KTMB akan dapat meningkatkan perkhidmatan kepada masyarakat dan memperkenalkan laluan baru bagi memenuhi keperluan rakyat dan pelancong. Kerajaan pada masa kini belum mempunyai perancangan untuk meluaskan perkhidmatan kereta api ke negeri Terengganu memandangkan rangkaian jalan raya ke negeri tersebut adalah baik.

Bagi perkhidmatan rel transit pula, projek pemanjangan atau dengan izin *extension* laluan LRT 1 Star dari Sri Petaling ke Puchong dan USJ sejauh 16 kilometer dan LRT 2 Putra dari Kelana Jaya ke Subang Jaya dan USJ sejauh 18 kilometer dijangka akan dilaksanakan pada akhir tahun ini oleh Syarikat Prasarana Negara Berhad. Projek ini meningkatkan lagi perkhidmatan pengangkutan awam yang lebih meluas dan selesa serta mengurangkan kesesakan di Lembah Klang. Seterusnya kementerian juga telah memulakan projek Terminal Pengangkutan Bersepadu Bandar Tasek Selatan, ITT BTS yang bernilai RM570 juta bagi menggantikan Terminal Puduraya yang sudah uzur dan sesak.

Kerja-kerja tapak telah dimulakan dan dijangka siap pada akhir 2010. Projek ini akan diintegrasikan dengan kemudahan stesen ERL, stesen LRT dan stesen komuter yang berdekatan selain merupakan transit bagi semua bas dan teksi antara bandar dan negeri ke sektor selatan iaitu Negeri Sembilan, Melaka dan Johor Bahru, Singapura. Setakat ini kerajaan belum mempunyai rancangan atau cadangan untuk mengadakan sistem rel bandar atau LRT dan monorel di lain-lain bandar utama di Malaysia, yang ada hanyalah setakat kajian runding sahaja untuk melihat keperluan masa hadapan.

Tuan Yang di-Pertua, kerajaan berpandangan bahawa sistem perundangan sedia ada adalah mencukupi untuk memastikan sistem pengangkutan awam negara berjalan lancar. Walau bagaimanapun, agensi-agensi yang berkaitan contohnya JPJ, Polis Diraja Malaysia, LPKP, sedang meningkatkan perkongsian maklumat di antara mereka bagi memastikan sebarang tindakan ke atas operator pengangkutan awam adalah berkesan dan menyeluruh. Dalam hal ini kerajaan menyediakan beberapa insentif seperti pinjaman, geran dan subsidi. Contohnya:

- (i) kemudahan pembiayaan membeli kenderaan dan meningkatkan kualiti melalui Tabung Pembangunan Pengangkutan Awam yang dikendalikan oleh Bank SME dan Bank Rakyat, Skim Pembiayaan Teksi dan Bas di bawah MARA dan Skim TEKUN Niaga di bawah TEKUN;
- (ii) latihan pembangunan usahawan kenderaan perdagangan dan kursus pemandu cemerlang...

Tuan Yang di-Pertua: Panjang lagi?

Dato' Saifuddin bin Abdullah: Pendek sahaja, sudah hendak habis.

...yang dilaksanakan oleh LPKP dan INSKEN, Institut Keusahawanan Negara, geran untuk membeli bas mono gas juga disediakan yang dikendalikan oleh Petronas; dan

- (iii) subsidi diesel yang dikendalikan di bawah Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna.

Di samping itu adalah beberapa yang lain misalnya hanya syarikat yang mematuhi sepenuhnya kod amalan SHE yakni *safety, health and environment*, yang dicadangkan dibenarkan untuk beroperasi pada waktu malam dan bas yang menggunakan struktur ECER 66 dalam pembinaan badan bas akan dilanjutkan had usia kenderaan. Akhirnya berhubung dengan isu sama ada kerajaan bersedia menjadikan Malaysia sebagai negara bebas tol dan peningkatan kemudahan di lebuh raya, ini sebenarnya di bawah Kementerian Kerja Raya.

Walau bagaimanapun dengan ringkas ingin saya sebutkan di sini bahawa Kementerian Kerja Raya sedang membuat kajian berhubung perkara ini dan akan mewujudkan terma baru dengan syarikat-syarikat konsesi tol bagi membolehkan kerajaan mengurangkan atau memansuhkan bayaran tol. Kementerian Kerja Raya juga telah menubuhkan Jawatankuasa Kajian Kadar Tol yang bertanggungjawab mengumpulkan data dan mendapatkan maklumat daripada syarikat-syarikat konsesi serta pengguna lebuh raya.

Kesimpulannya Tuan Yang di-Pertua, kerajaan boleh buat apa sahaja untuk meningkatkan kemudahan pengangkutan awam asal sahaja kita jangan sengaja mengumpulkan orang sehingga menyebabkan *traffic jam*, dengan izin.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih. Saya minta maaf mengganggu Yang Berhormat kerana Peraturan Mesyuarat menghendaki saya mengehendaki masa jawapan. Ahli-ahli Yang Berhormat, Mesyuarat Dewan hari ini ditangguhkan sehingga pukul 10.00 pagi esok hari Khamis 17 Julai 2008.

Dewan ditangguhkan pada pukul 5.47 petang.